

VIIMSE AJA PÜHADE JEESUSE KRISTUSE KIRIK • OKTOOBER 2012

Liahooona

**Kodu ja pere
tugevdamine,
lk 4, 16, 20, 22**

**Noored täiskasvanud
kõbelist puhtust
kaitsmas, lk 42**

**Neli abistavat
pühakirjasalmi, lk 54**

**Algühing jääb seljataha,
lk 58**

Jeffrey Hein
Kristus Ameerikas

*Kui ülestõusnud Kristus
Ameerikas nefilasi külastas,
„võttis [ta] ükshaaval nende
väikesed lapsed ja õnnistas
neid ja palus Isa nende eest.*

*Ja kui ta oli seda teinud,
ta nuttis taas;*

*ja ta kõneles rahvahulgale
ja ütles neile: Vaadake oma
väikesi!” (3Ne 17:21–23)*

Liahoona, oktoober 2012

SÕNUMID

4 Esimese Presidentkonna sõnum: Vöti õnnelikuks pereeluks

President Dieter F. Uchtdorf

8 Külastusõpetuse sõnum: Lepingute austamine

PÕHIARTIKLID

22 Kuidas aidata noortel saada vaimseid kogemusi

Melissa Merrill

Viis võimalust aidata omandada kogemusi, mis juhivad usu juurde.

28 Alma raamat: Õpetusi tänaseks

Vanem Paul B. Pieper

Kolm õpetust nefilastelt, mis aitavad meil toime tulla tänaste väljakutsetega.

34 Kuidas vaenlase territooriumil ellu jääda

Vanem Boyd K. Packer

Avasta iseendas, kuidas Püha Vaim sind juhatab ja kaitseb.

ALAJAOTUSED

9 Sulle, noor: Riided ja välimus

10 Sügisese üldkonverentsi märkmik: Sinu kalenderplaani ja konverents

Cheryl Burr

11 Teenimine kirikus: Pühapäevakoolivastused

Emma Addams

12 Millesse me usume: Ettenägelik eluviis valmistab meid ette tulevikuks

14 Väikesed lihtsad asjad

16 Meie kodu ja perekond: Kõlbelise puhtuse ja vooreslikkuse õpetamine

Matthew O. Richardson

20 Evangeeliumi klassika: Õigemeelsuse õpetamine kodus

Vanem Delbert L. Stapley

38 Viimse aja pühade hääled

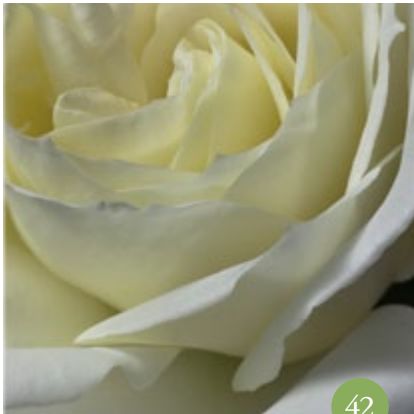
79 Soovitusi pereõhtuks

80 Peatse kohtumiseni! Küllaga head

Caitlin A. Rush

KAANEPIILDID

Cody Bell. Fotoillustratsioonid.

42

42 Vooruslikkus voorusetus maailmas

Kaheksa noort täiskasvanut arutavad, kuidas jääda vooruslikuks maailmas, mis vooruslikkust ei hinda.

Kas sa leiad üles käesolevasse väljaandesse peidetud Liahoona?
Vihje: Kas Noah kasutas Liahoona abi?

46 Küsimused ja vastused

Mida tähendab Jumala preesterluse austamine?

48 Ole tark ja ole sõber

*Vanem Robert D. Hales
Head sõbrad teevad käskude järgi elamise lihtsaks.*

51 Tantsuks riietudes

*Crystal Martin
Tundsin ahvatlust kanda varrukata kleiti, kuid siis meenus mulle minu patriarhaalne õnnistus.*

52 Sulle, noor: Riided ja välimus: „Otsi Püha Vaimu juhatus“

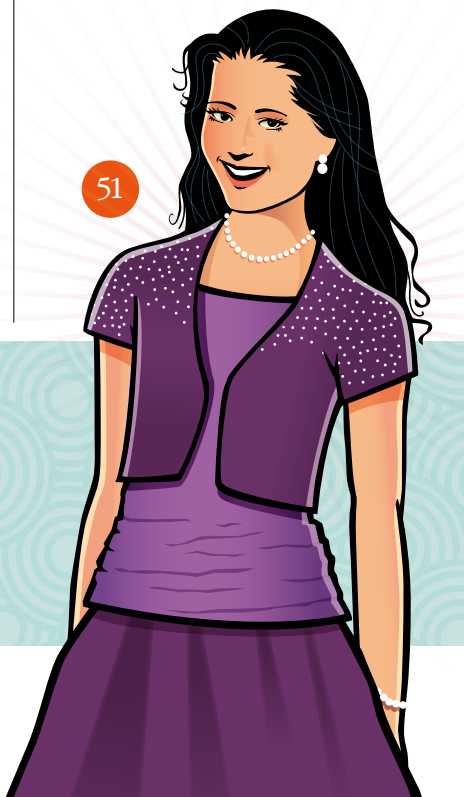
Mary N. Cook

54 Tugevdatud sõna läbi

Neli teismelist räägivad juhtumitest, kui neile meenus abistav pühakirjasalm.

57 Plakat: Sirge ja kitsas on tee

51

58 Algühing jääb seljataha

Järgmised lood räägivad, mis teid Noortes Meestes ja Noortes Naistes ees ootab.

60 Kallis Amiga!

*Maribel
Kiri sõbrale, kes valutab südant Algühingust lahkumise pärast.*

61 Tervitades elu uut hooaega

*Marissa Widdison
Noah, Dylan, Patrick ja Ben valmistuvad saama preesterlust.*

62 Muusika: Tule, Jeesus

63 Eriline tunnistaja: Miks on tähtis, et ma järgin Jeesust Kristust ustavalt, ükskõik kus ma olen?

Vanem Dallin H. Oaks

64 Algühing kodus: Preesterluse õnnistused on kõigile

66 Topelt õnnistused

*Richard M. Romney
Saa tuttavaks Sophie ja Elodie'ga, kümneaastaste kaksikõdedega Madagaskarilt.*

68 Kas mina võin samuti ristitud saada?

*Hilary Watkins Lemon
Kuueaastane Paulo tahab saada Kiriku liikmeks.*

70 Väiksematele lastele

81 Mormoni Raamatu tegelased

Esimene Presidendid: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kaheteistkümmne Apostli Kvoorum: Boyd K. Packer,
L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales,
Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook,
D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Peatoimetaja: Craig A. Cardon

Konsultandid: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster,
Christoffel Golden Jr., Anthony D. Perkins

Tegevdirektor: David T. Warner

Pere ja liikmete tugiosakonna juhataja:

Vincent A. Vaughn

Kiriku ajakirjade osakonna juhataja:

Allan R. Loyborg

Toimetuse juhataja: Garff Cannon

Tegevtoimetaja: R. Val Johnson

Tegevtoimetaja asetäitja: LaRene Porter Gaunt

Kaastoimetaja: Melissa Zenteno

Toimetuse: Susan Barrett, Ryan Carr, David Dickson,
David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye
Friedman, Hikari Loftus, Lia McClanahan, Michael R.
Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia
Woodbury

Kujundusosakonna juhataja: J. Scott Knudsen

Kujundusjuht: Tadd R. Peterson

Kujundusosakonna personal: Jeanette Andrews,
Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, Kerry Lynn
C. Herrin, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Scott M.
Moody, Brad Teare

Intellektuaalomandi koordineerija:

Collette Nebeker Aune

Tootmisjuht: Jane Ann Peters

Tootmisosakonna personal: Connie Bowthorpe
Bridge, Howard G. Brown, Julie Burdett, Bryan W. Gygi,
Kathleen Howard, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Ty Pilcher, Gayle Tate Rafferty

Trükiettevalmistus: Jeff L. Martin

Trükiosakonna juhataja: Craig K. Sedgwick

Levijuht: Evan Larsen

Tõlkijad: Karin Kornav ja Märt Baumer

LIAHOONA tellimiseks võtke ühendust kohaliku
jaotuskeskusega.

**Käsikirjad ja küsimused esitage
internetiaadressil www.liahona.lds.org, e-posti
teel liahona@ldschurch.org või postiaadressil
Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St.,
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.**

Ajakiri *Liahona* (Mormoni Raamatust pärit sõna,
mis tähendab kompassi või suunanäitajat) ilmub
albaania, armeenia, bislama, bulgaaria, eesti, fidži,
hiina, lihtsustatud hiina, hispaania, hollandi, horvaadi,
indoneesia, inglise, islandi, itaalia, jaapani, khmeeri,
kiribati, korea, kreeka, leedu, läti, malagassi, maršalli,
mongoli, norra, poola, portugali, prantsuse, rootsi,
rumeenia, saksa, samoa, sebu, sloveeni, soome, taani,
tagalogi, tahiti, tai, tonga, tšehhi, ukraina, ungari,
urdu, vene ja vietnami keeles. (Ilumise sagedus sõltub
keelest.)

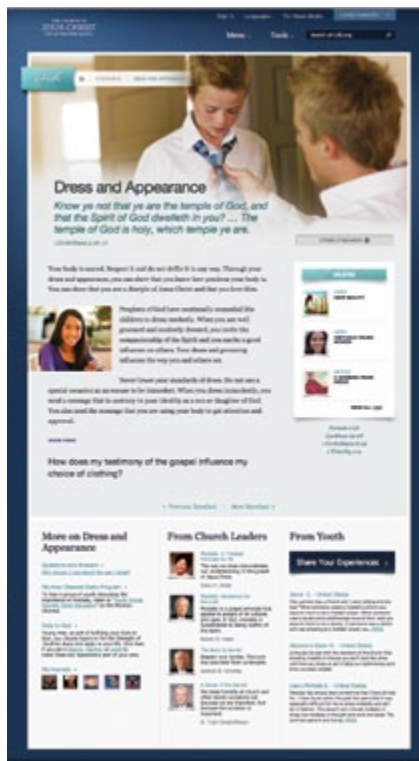
© 2012 Kõik õigused kuuluvad Intellectual Reserve
Inc-le. Trükitud Ameerika Ühendriikides.

Liahona teksti ja pildimaterjale võib kopeerida osaliseks
kasutamiseks mittekaubanduslikul eesmärgil kirikus
või kodus. Piltmaterjalide kopeerimine ei ole lubatud,
kui tallest puudutaval real on selle kohta vastav märg.
Autoriõigusega seonduvates küsimustes pöörduge
Intellektuaalomandi kontori poole aadressil: 50 E.
North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-kirja
aadress: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:
October 2012 Vol. 14 No. 2. LIAHOONA (USPS 311-480)
Estonian (ISSN 1521-4745) is published two times a
year (April and October) by The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake
City, UT 84150. USA subscription price is \$2.00 per
year; Canada, \$2.40 plus applicable taxes. Periodicals
Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label
from a recent issue; old and new address must be
included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription
help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa,
MasterCard, American Express) may be taken by phone.
(Canada Poste Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Lisateavet Internetist www.liahona.lds.org

TÄISKASVANUTELE

Pärast seda, kui olete läbi lugenud
Esimese Presidendonka sõnumi andes-
tusest (lk 4), lugege läbi veel ka president
James E. Fausti viimane konverentsikõne
„Andestuse tervendav vägi“ (aprill 2007)
aadressilt www.jeesusekristusekirik.ee,
177. kevadine üldkonverents.

NOORTELE

Lk 52 selgitab Mary N. Cook, kuidas lugu-
pidav suhtumine templisse suunab meid
riietuse valikul. Aadressilt www.youth.lds.org võite leida lisa riietuse ja välimuse
kohta ning mitmete teiste käitumisnor-
mide kohta trükisest „Sulle, noor“.

LASTELE

Artiklist „Tõpeltõnnistused“ (lk 66)
saate lugeda Madakaskarilt pärit
kaksikutest Elodie'st ja Sophie'st.
Toremaid pilte nendest leiate aadressilt
www.liahona.lds.org.

EMAKEELES

Erinevates keeltes *Liahonat* ja mitmeid
muid Kiriku materjale leiate aadressilt
www.languages.lds.org.

KÄESOLEVA VÄLJAANDE TEEMAD

Number näitab, millisel leheküljel artikkel algab.

Andestus, 4
Eeskuju, 40
Enesega toimetulek, 12
Ettevalmistus, 12
Heasüdamlikkus, 28
Hingamispäev, 40
Jeesus Kristus, 62, 63
Juhtimine, 20
Kiriku ajalugu, 14
Kuulekus, 40, 57
Kõlbeline puhtus, 16, 42
Lapsevanemaks olemine,
16, 20, 22

Lepingud, 8
Mormoni Raamat, 28, 81
Noored Mehed, 58, 61
Noored Naised, 58, 60
Palve, 38
Pere, 4, 16, 20, 22, 38, 66
Preesterlus, 46, 64
Prohvetid, 28
Pöördumine usule, 39
Pühakirjade uurimine,
11, 54
Riietus, 9, 51, 52
Ristimine, 68

Sõbrad, 48
Tarkus, 48
Teenimine, 20, 39
Templid, 8, 52
Töö, 12
Usk, 39, 80
Vastuseis, 28
Õpetamine, 16, 20
Üldkonverents, 10

**President
Dieter F. Uchtdorf**

Teine nõuandja
Esimeses
Presidentkonnas

~ VÕTI õnnelikuks pereeluks

Suur vene kirjanik Lev Tolstoi alustas oma romaani „Anna Karenina” sõnadega: „Kõik õnnelikud perekonnad on üksteise sarnased, iga õnnetu perekond on isemoodi õnnetu.”¹ Kuigi ma pole nii kindel kui Tolstoi, et kõik õnnelikud perekonnad on üksteise sarnased, olen ma leidnud, et enamikul neist on üks ühine joon küll: pereliikmed oskavad üksteisele andestada, unustada teiste puudused ja otsida head.

Õnnetutes peredes otsitakse üksteisel vigu, kantakse üksteise peale vimma, ei suudeta unustada solvanguid.

„Seda küll, aga ...” alustavad need, kes pole õnnelikud. „Seda küll, aga sa ei kujuta ette, kui palju haiget ta mulle tegi,” ütleb üks. „Seda küll, aga sul pole aimugi, kui hirmus inimene ta on!” sõnab teine.

Õigus võib olla mõlemal või mitte kummalgi.

Solvata võib mitmeti. Tundeid saab haavata erinevalt. Olen tähele pannud, et oma vihale leiame me enamasti õigustust ja rahustame oma südametunnistust, tõlgendades teiste motiive selliselt, et nende teod paistavad andestamata ja isekatena, samas kui meie endi motiivid on puhtad ja süütud.

Printsi koer

Üks vana uelsi pärimuslugu 13. sajandist räägib printsi, kes koju naastes leidis eest verise koonuga koera.

Mees tormas majja ja nägi oma õuduseks, et lapse häll oli kummuli keeratud ja tema väike poeg kadunud. Vahkviha täis, tõmbas prints tupest mõõga ja lõi koera maha. Hetke pärast kuulis ta oma poja nuttu – laps oli elus! Lapse kõrval lebas surnud hunt. Koer oli kaitsnud printsi last murdja hundi eest.

See dramaatiline lugu selgitab asja tuuma. See, kuidas me seletame endale teiste käitumist, ei pruugi alati olla kooskõlas faktidega – vahel ei soovi me neid fakte isegi teada. Parema meelega tunneme, et meie viha on õigustatud ega taha kibestumisel ja halvaks panul minna lasta. Vahel võib selline vimm kesta kuid või koguni aastaid. Mõnikord kogu elu.

Purunenud perekond

Üks isa ei suutnud andestada pojale, et too lahkus rajalt, mille ta talle kätte oli näidanud. Isale ei meeldinud poja sõbrad. Poeg tegi palju sellist, millega isa ei tahtnud leppida. See tekitas isa ja poja vahele lõhe ja niipea kui avaldas võimalus, lahkus poeg kodunt, ega tulnud enam iial tagasi. Isegi rääkida ei tahtnud nad teineteisega.

Kas isa uskus, et tal oli õigus? Võib-olla.

Kas poeg uskus, et temal oli õigus? Võib-olla.

Tean vaid, et pere purunes ja oli õnnetu, sest ei isa ega poeg suutnud teineteisele andestada. Nad ei suutnud

SÕNUMI ÕPETAMINE

„Tunniks valmis-
tudes küsige endalt,
kas ja kuidas ühtib
see põhimõte pere
liikmete endi koge-
mustega” (*Teaching,
No Greater Call*,
1999, lk 171). Laske
pere liikmetel jagada
andestamisega seotud
positiivseid kogemusi,
mis on osaks saanud
neile endile või mida
nad on kõrvalt näi-
nud. Arutage neid ja
rõhutage andestusega
kaasnevaid õnnistusi.
Lõpetage tunnis-
tusega andeksand-
mise tähtsusest.

unustada kibedaid mälestusi. Armastuse ja
andestamise asemel pesitses nende südames
viha. Kumbki ei kasutanud võimalust teisele
head mõju avaldada. Lõhe nende vahel tundus
nii sügav ja lai, et kumbki jäi vangi omaenda
tunnetesaarele.

Õnneks on meie armastav ja tark Igavene
Taevaisa loonud võimaluse sellisest upsaku-
selõhest üle saada. Suur ja piiritu lepitus on
andestamise ja lepitamise ülim aste. Lepituse
ulatus on minu jaoks haaramatu, kuid ma
tunnistan kogu südamest ja hingest, et see
on tõeline ja selle väge ei ületa miski. Päästja
ohverdas enda meie pattude eest. Tema läbi
saame me andeks.

Ükski perekond pole täiuslik

Keegi meist ei ole patuta. Kõik me eksime.
Ka meie teiega. Kõik me oleme haiget saanud.
Kõik me oleme kellelegi haiget teinud.

Me võime saada ülenduse ja igavese elu
tänu Päästja ohverdusele. Kui järgime Teda
ja pehmeneme oma südant ning saame jagu
uhkusest, toome omaenda ja oma pere ellu
lepituse ja andestuse. Jumal aitab meil olla
andestavad, käia läbi veel teinegi penikoorem
maad, olla kärmed vabandama ka siis, kui
pole süüdi, heita kõrvale vana vimm ja unus-
tada see. Tänatud olgu Jumal, kes andis oma
Ainusündinud Poja, ja Poeg, kes andis oma
elu meie eest!

Jumala armastust meie vastu võib tunda
iga päev. Kas me ei peaks andma endast veidi
enam oma ligimese heaks, nagu õpetatakse
armastatud kirikulaulus „Because I Have Been
Given Much” („Et mulle palju antud on”)?²

Issand on avanud ukse, et võiksime saada
andeks. Kas me ei peaks loobuma eneseupi-
tamisest ja upsakusest ning hakkama paotama
seda õnnist andeksandmiseust neile, kellega
oleme vaenujalal – eriti kõigile oma pere-
konna liikmetele?

Õnn ei võrsu täiuslikkusest, vaid jumalike
põhimõtete rakendamisest. Ka siis, kui see
toimub sammhaaval. Esimene Presidentkond
ja Kaheteistkümne Apostli Kvoorum on kuulu-
tanud: „Perekonnaelu õnn saavutatakse kõige
paremini siis, kui see põhineb Issanda Jeesuse
Kristuse õpetustel. Õnnestunud abielud ja
perekonnad on rajatud usu, palvetamise,
meeleparanduse, *andeksandmise*, austuse,
armastuse, kaastunde, töö ja tervisliku mee-
lelahutuse põhimõtetele ja nad säilivad neid
põhimõtteid järgides.”³

Andeksandmine on paigutatud nende
lihtsate tõdede keskele, mille aluseks on meie
Taevase Isa õnneplaan. Kuna andeksandmine
ühendab põhimõtteid, ühendab see ka ini-
mesi. Andeksandmine on võti, mis avab lukus-
tatud ukсед. Sellest algab ausa elu rada. See
on parimaid võimalusi õnnelikuks pereeluks.

Aidaku meid Jumal, et oleksime andes-
tavamad oma perekonnas, andestavamad
üksteise vastu, ehk koguni iseenda vastu.
Ma palvetan selle eest, et meil jaguks muude
imeliste asjade seas, mis enamiku õnnelikust
peredest üksteisega sarnaseks teevad, oskust
andestada. ■

VIITED

1. Lev Tolstoi. Anna Karenina. Kirjastus „Eesti Raamat”,
1978, 1. raamat, lk 9.
2. Because I Have Been Given Much. Hymns, nr 219.
3. Perekond: Läkitus maailmale. – Liahona, okt 2004,
lk 49; rõhutus lisatud.

Palve ja rahu

Lauren W.

Ühel öhtul oli meil emaga tüli. Enesetunne oli halb ja ma otsustasin palvetada. Olin pahas tujus, ega suutnud olla „vaimsel lainel“, kuid ma teadsin, et palve aitab leevendada mu meelepaha ja vaigistada vaidlusvaimu. Kui ema lahkus toast, hakkasin palvetama. „Kallis Taevane Isa, olen tulnud täna öhtul Sinu ette, sest ...“ Ei! Avasin silmad ja langetasin käed – see kõlas kuidagi kohmakalt. Alustasin uuesti. „Taevane Isa, mul on vaja ...“ Ka see polnud see. Tundsin, kuidas Saatan õhutab mind tagant, et ma ei palvetaks ega paluks Taevasel Isal end aidata.

Äkitselt tundsin, et pean ütleva aitäh. Kui olin seda teinud, meenus mulle igasuguseid asju, mille eest oma Taevasa tänada. Kui olin lõpetanud Tema tänamise, hakkasin arutlema oma probleemi üle.

Seejärel tundsin sisimas imelist rahu, õnnist vaimset kindlustunnet, et meie Taevane Isa ja mu vanemad armastavad mind ning et olen Jumala laps. Palusin emalt andeks ja võtsin vastu tema vabanduse.

Andestamine toob õnne

President Uchtdorf õpetab, et me peame oma pere liikmete vastu andestavamad olema. Vaata, kuidas Josephi ja Anna valikud nende perekonda mõjutavad.

Joseph mängib oma väikese õe Annaga.

Anna krahmab Josephi käest tema mänguasja. Mida peaks Joseph tegema?

Joseph on vihane. Anna nutab.

Ema kutsub poissi kaklemise pärast korrale. Joseph kahetseb oma tegu.

Joseph annab Annale andeks ja otsib endale teise mänguasja.

Nad mängivad rõõmsalt koos. Emal on hea meel, et Joseph on õe vastu kena ja perekonnas valitseb jälle rahu. Josephil on hea meel, et suutis õele andestada.

Hiljem tuleb Josephil ja Annal aidata ema õhtusöögi valmistamisel.

Joosep ei taha aidata. Mida peaks tegema Anna?

Anna läheb emale kaebama.

Ta pole rahul, et peab kogu töö üksi ära tegema. Õhtusöögi ajal on juhtunu pärast kõik tuju ära.

Anna annab Josephile andeks ja on õhtusöögi valmistamisel abiks.

Emal on Annale abi eest tänulik. Pere naudib ühist sööma-aega. Annal on hea meel, et suutis andestada.

Kuidas mõjutab sinu perekonna meeleolu see, kui *sina* suudad andestada?

Tutvuge materjaliga palvemeelselt ja arutage seda õdedega, keda külastate. Küsimused aitavad õdesid tugevdada ja annavad Abiühingule olulise koha teie enda elus.

Lepingute austamine

Külastusõpetus näitab, et me oleme Päästja jüngrid. See on üks viis, kuidas teisi teenides ja tugevdades austada oma lepinguid. Leping on püha ja igikes-
tev lubadus Jumala ja Tema laste vahel. „Mõistes, et oleme lepingulapsed, teame, kes me oleme ja mida Jumal meilt ootab,” on öelnud vanem Russell M. Nelson Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist. „Tema seadus on kirjutatud meie südamesse. Ta on meie Jumal ja meie oleme Tema rahvas.”¹

Külastusõpetajatena saame tugevdada külastata-
vaid õdesid nende püüetes pidada pühi lepinguid. Sellega aitame neil valmistuda igavese elu õnnistusteks. „Igal õel Kirikus, kes on sõlminud Issandaga lepingud, on jumalik kohustus aidata päästa hingi, juhtida maailma naisi, tugevdada Siioni kodusid ja ehitada Jumala kuningriiki,”² on öelnud vanem M. Russell Ballard Kahetiskümne Apostli Kvoorumist.

Kui sõlmime ja peame pühi lepinguid, saavad meist Issanda tööriistad. Me suudame selgel häälel rääkida oma tõekspidamistest ning tugevdada üksteise usku Taevasesse Isasse ja Jeesusesse Kristusesse.

Pühakirjakohad:

1Ne 14:14; Mo 5:5–7; 18:8–13;
ÕL 42:78; 84:106

VIITED

1. Russell M. Nelson. Lepingud. – 181. sügisene üldkonverents, okt 2011, lk 57.
2. M. Russell Ballard. Women of Righteousness. – Liahona, det 2002, lk 39.
3. Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society, 2011, lk 133.

Mida saan teha mina?

1. Kuidas minu lepingud mind tugevdavad?
2. Kuidas aitan oma hoolealustel õdedel lepinguid pidada?

Usk, pere, trööst

Meie ajaloost

Tempel on tänuavaldamise paik, ilmutas Issand prohvet Joseph Smithile 1833. aastal. Tempel on „kõigi nende õpetamise paigaks, kes on kutsutud teenimise tööle kõigis nende erinevates kutsetes ja ametites; et nad võiksid saada täiustatud oma teenimistööst arusaamisel, teoorias, põhimõtetes ja õpetuses, kõigis asjades, mis puutuvad maa peal olevasse Jumala kuningriiki” (ÕL 97:13–14).

Illinoisi osariigis Nauvoos aitasid Abiühingu õed 1840ndate aastate algul üksteisel templitalitusteks valmistuda. Ülema preesterluse talitustes, millest viimse aja pühad Nauvoo templis osa said, avaldus „jumalikkuse vägi” (ÕL 84:20). Kui pühad oma lepingutest kinni pidasid, andis see vägi neile jõudu ja tuge katsumustes, mis neile järgnenud päevadel ja aastatel osaks said.³

Tänapäeval teenivad Kiriku ustavad naised ja mehed kõikjal maailmas templis ning leiavad jätkuvalt jõudu õnnistustest, mida saab üksnes templilepingute läbi.

RIIDED JA VÄLIMUS

Tänapäeva maailmas ei pea paljud inimesed keha pühaks, ega tea selle pühadusest suurt midagi. Viimse aja pühad paistavad silma riietumisviisiga, mis annab tunnistust, et me teame oma keha hinda (vt „Sulle, noor”, 2000, lk 14–16). Käesolevas väljaandes lk 52 peatub sellel teemal pikemalt Mary N. Cook, esimene nõuandja Noorte Naiste üldjuhatuses:

„Templi ehitamisel ollakse väga hoolsad, et tempel oleks kaitstud ja ilusti ehitatud nii seest kui väljast. Templite planeerimise võtmeks on mõistmine, et tempel *esindab* Issandat – see on Tema koda. Me *austame* templeid kui pühasid ehitisi, kuhu vaid väärilised võivad siseneda. Me näitame templi vastu *lugupidamist*, kuna pühad talitused, milles me osaleme, võimaldavad meil tagasi pöörduda oma Taevase Isa juurde.

Sinu keha on väärtuslikum kui kõige kaunim tempel maa peal. Sa oled Jumala armastatud poeg või tütar! Samad põhimõtted – esindamine, austamine ja lugupidamine – kehtivad isegi rohkem oma keha eest hoolitsemisel ja kaitsmisel.”

Järgmised soovitused aitavad teil õpetada oma lastele õigeid põhimõtteid riietumise ja välimuse kohta. Pidage meeles, et kombeka riietumisviisiga õpetate lastele omaenda eeskuju najal, kui tähtis on sündsalt riides käia.

Soovitused noorte õpetamiseks

- Lugege oma teismelisega, mida öeldakse trükises „Sulle, noor” riietumise ja välimuse kohta. See annab teile võimaluse selle käitumisharjumuste õpetusi, õnnistusi ja hoiatusi arutada ja vastata oma poja või tütre võimalikele küsimustele.
- Soovi korral võite korraldada temaatilise pereõhtu riietumise ja välimuse tähtsusest. Küsige oma perelt, milliseid riideid nad kannaksid, kui viibiksid kirikus koos Issandaga? Kuidas tahaksite Tema ees välja näha? Kuidas tunnete end kombekas riietuses? Võiksite arutleda ka selle üle, millist riietust kanda mujal – koolis, tööl, seltskondlikel üritustel.

Soovitused laste õpetamiseks

- Meie riietus näitab, mis on meie jaoks tähtis. Selleks et seda põhimõtet näitlikustada, võiksite korraldada pereõhtu, kus kõik riietuvad misjonäriks või kannavad oma parimaid pühapäevavarivaid.
- Lapsed võivad hakata juba pisikesest peast kombekalt riides käima. Vaadake oma lastega üle trükises „Sulle, noor” lk 15-16 toodud juhised ja muretsege neile riided, mis oleksid kooskõlas nende nõuannetega. ■

PÜHAKIRJA-SALMID, MILLES KÕNELDAKSE RIIETUSEST JA VÄLIMUSEST

1Ms 1:27;

1Kr 6:19;

Al 1:27

Sügisese üldkonverentsi märkmik

„Mida mina, Issand, olen rääkinud, seda ma olen rääkinud, ...
olgu minu enda hääle või minu teenijate häälega, see on sama” (ÕL 1:38).

Sinu kalenderplaani ja konverents

Cheryl Burr

Kuna meie plaanides muid üritusi polnud, võisime üldkonverentsi kuulates tunda enam Vaimu.

Aastaid tagasi, kui meie kuus last olid alles väikesed, otsustasime, et üldkonverentsil peab olema tähendusrikkam koht meie elus. Leidsime, et konverentsi tuleb jälgida selge pea ja puhanud kehaga. Konverents on oluline, sest seal saame juhatust meie praegustelt prohvitetilt. Otsustasime, et edaspidi ei planeeri me mingeid täiendavaid tegevusi mõneks päevaks enne konverentsi ja konverentsi nädalavahetuseks. Panime need päevad kalendris kinni ja kõik võtsid kohustuse, et ei planeeri nendeks päevadeks muid tegevusi.

Kui ka teie tahate midagi sellist ette võtta, tuleb teil arvestada oma pere ja olukorraga. Meie pere arvas „muudeks tegevusteks” kooliüritused, naabrilaste külaskäigud, kokkusaamised sõpradega väljaspool kodu, peod ja õhtusöögid sõprade ja sugulastega, projektid või aiatöö istungite vaheajadel või nende ajal, koolitööde jätmise viimasele minutile ning täiendavate ülesannete võtmise töökohal.

Kui konverentsi eelne nädal kätte jõudis, oli mõnikord raske nendele tegemistele öelda ei, kuid enamasti tegime püstitatud eesmärgi nimel rõõmuga õigeid otsuseid. Selgus, et ka väiksemad lapsed tahtsid üldkonverentsist osa saada. Küllap seetõttu, et olime kogu eelnenud nädala rääkinud konverentsi tähtsusest.

Mul on rõõm tunnistada, et üldkonverentsi eelsete ja -aegsete päevade üritustevabaks jätmise rikastas meie peret uute kogemustega. Meie südamed ja meeled olid konverentsiks valmis. Meie päevadesse polnud kuhjatud muid tegevusi ning

me võisime istet võttes ja oma juhtide nõuandeid kuulates tunda Vaimu.

Oleme konverentsi konverentsi järel püstitatud eesmärgist kinni pidanud, sest see täidab meie kodu rahuga. Kuigi osa lapsi on kodunt juba lahkunud, innustame me neid jätma konverentsieelseid ja -aegseid päevad oma kalendris vabaks muudest toimetustest, nagu me kodus oleme teinud juba aastaid. Iga konverentsi ajal püüame leida aja, et üht konverentsiistungit jälgida koos kogu perega. Loodan, et kui meie lapsed ükskord abielluvad ja neile sünnivad lapsed, peavad nad ka siis konverentsielamusi sedavõrd tähtsaks, et arvestavad seda oma kalenderplaanide koostamisel. ■

OLGU KONVERENTS KÕIGEST KÕIGE TÄHTSAM

„Hakake suhtuma üldkonverentsi kui millessegi esmatähtsasse. Kuulake hoolega õpetusi, mida teile jagatakse ja järgige neid.”

Vanem Paul V. Johnson
Seitsmekümnest. The Blessings of General Conference. – Liahona, nov 2005, lk 52.

PÜHAPÄEVAKOOLIVASTUSED

Emma Addams

Mul on kalduvus otsida probleemidele raudkindlaid vastuseid – paluda, et Issand aitaks mul leida see üks ja õige, mis teeb kõik korda. Tean oma kogemustest, et selline lähenemine kipub asjad liiga keeruliseks ajama.

Kui ma oma koguduses Õpetuse ja Lepingute tundi andsin, esitasin sihilikult põhjalikke küsimusi, mis panid mõtlema ja millele sai anda sügavaid, uudseid ja mõtteerksaid vastuseid. Teisisõnu öeldes tahtsin vältida mõnesid vanu „pühapäevakoolivastuseid”, mida koguduse liikmete suust võis kuulda nädalast nädalasse.

Tunniks valmistudes süüvisin Uude Testamenti. Seal äratas mu tähelepanu sõna *jääma*, mida seal ikka ja jälle kasutatakse. Näiteks Jh 15:10: „Kui te peate minu käsusõnu, siis te *jääte* minu armastusse, nõnda nagu mina olen pidanud oma Isa käsusõnu ja *jään* tema armastusse” (rõhutus lisatud).

Suures eestkostepalves palub Päästja, et Ta jüngrid „oleksid üks, nõnda nagu sina, Isa, minus ja mina sinus, et nemadki meis oleksid” ja „mina nendes ja sina minus, et nad täielikult saaksid üheks” (Jh 17:21, 23).

Otsisin, kuidas olla üks Issandaga, kuidas saaksin *jääda* Tema armastusse, kuidas saaksin seeläbi juurde kannatlikkust, mida ma meeletult vajasin, et kurnavad kogemused muutuksid sellisteks, mis annavad jõudu ja teevad pühaks.

Püüdes mõista sõna *jääma* ja otsides vastuseid keerulistele igapäevaprobleemidele, juhatati mind lõpuks tagasi just nendesamade pühapäevakoolivastuste juurde, mida olin püüdnud vältida. Leidsin probleemidele vastused, kui lugesin pühakirju, palvetasin iga päev, teenisin oma perekonda ja teisi ning käisin templis ja oma pühapäevastel koosolekutel. Sain teada, et nendest lihtsatest asjadest sõltub, kas me peame lihtsalt vastu või peame vastu hästi ja kannatlikult.

Pühapäevakoolivastused on tõepoolest parimad vastused üldse. ■

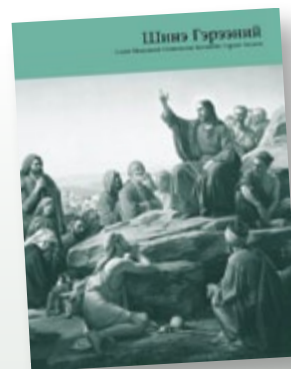
USU KOSUTAMINE

„Teenimine, uurimine, palvetamine ja kummardamine on neli peamist asja, et täiustada „seda, mis [meie] usul veel puudu on” (1Ts 3:10). Kui me ei kosuta

oma usku neil neljal eriomasel viisil, oleme haavatavad. ...

Järjest kalgimaks muutuvast maailmas saab Issand tungida meie südametunnistusse „[vaimumõõgaga, mis] on Jumala sõna” (Ef 6:17; vt ka Jm 1:12). Kuulmine peab „[imbama meisse] usu läbi” (Hb 4:2) ja kristliku teenimise läbi, nagu oleme ikka ja jälle kuulnud.”

Vanem Neal A. Maxwell (1926–2004) Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist. Lest Ye Be Waryed and Faint in Your Minds. – Ensign, mai 1991, lk 88.

KIRIKU POOLT HEAKS KIIDETUD MATERJALIDE KASUTAMINE

„Õpetajad ja juhid kasutavad evangeeliumiõpetuste edastamiseks ja nendest tunnistamiseks pühakirju, viimse aja prohveteite õpetusi ja heakskiidetud õppematerjale. Iga klassi ja kvoorumis jaoks kinnitatud õppematerjalide loetelu on ära toodud kehtivates õppekava juhistes. Vajadusel kasutavad õpetajad ja juhid õppematerjalidele lisaks Kiriku ajakirju, eriti ajakirjade *Ensign* ja *Liahona* üldkonverentsi väljaandeid.”

Handbook 2: Administering the Church, 2010, 5.5.4.

Ettenägelik eluviis

VALMISTAB MEID ETTE TULEVIKUKS

Viimse aja pühad peavad oluliseks ettevalmistusi ja enesega toimetulekut. Me usume, et tööeluks tuleb valmistuda haridust omandades, mustadeks päevadeks raha tallel pannes, looduskatastroofideks ja muudeks väljakutseteks tuleb valmis olla muid maiseid vahendeid kasutades. Mis aga kõige tähtsam: me usume, et meie vaim peab olema valmis Jeesuse Kristuse teiseks tulemiseks ja taaseluks Taevaisa juures. Selline suhtumine valmisolekusse ongi ettenägelik eluviis.

Ettenägelik eluviis peegeldab meie tõelist igavest loomust: meil tuleb „tegutseda ise ja mitte lasta end mõjutada” (2Ne 2:26). Issand tahab, et oleksime vastutustundelised ja iseseisvad (vt ÕL 78:14). Ta tahab, et elaksime ettenägelikult, kuna see läbi saavad meist vastutustundelised, helded, küpsed ja lahked inimesed. Mida paremini me endaga toime tuleme, seda enam suudame aidata oma perekonda ja teisi. Kuidas toita näljaseid, kui oleme ise näljas? Kuidas jagada teadmisi, kui neid meil endilgi

napib? Kuidas tugevdada teiste usku, kui meil endil on sellest vajaka?

Ettenägeliku eluviisi põhimõtted on järgmised:

- Ettevalmistus. „Valmistuge selleks, mis on tulemas, sest Issand on lähedal” (ÕL 1:12).
- Töökus. „Sa ei tohi laiselda” (ÕL 42:42).
- „[Teadmised] just nimelt õppimise ja samuti usu kaudu” (ÕL 88:118).

Kui Kiriku liige annab endast kõik, et toime tulla, kuid sellegipoolest ei suuda oma põhivajadusi rahuldada, pöördub ta abisaamiseks kõigepealt oma perekonna poole. Kui sellest ei piisa, tuleb appi Kirik. Piiskopid ja koguduste juhatajad saavad aidata liikmeid „Issanda varaaida” tagavaradest (vt ÕL 82:18–19). Kiriku pakutava abi eesmärgiks on aidata liikmetel ise ennast aidata ja innustada neid tööd tegema. ■

Vt lisaks 1Ms 41; ÕL 38:30.

„Meie kõik oleme kohustatud iseendi ja oma perekondade eest ajaliselt ning vaimselt hoolt kandma. Kokkuhoidlikult hoolt kandes peame elama kokkuhoiu põhimõtete järgi. See tähendab, et elame rõõmsalt oma võimete piires - oleme rahul sellega, mis meil on, väldime liigset võlga, säästame usinalt ning valmis-tume mustadeks päevadeks.”

Vanem Robert D. Hales Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist. Saagem kokkuhoidlikeks hoolekandjaks nii vaimses kui ka ajalises mõttes. – www.jeesusekristusekirik.ee, 179. kevadine üldkonverents.

**Püüdkem enesega
toime tulla järgmistes
valdkondades:**

Vaimne tugevus:

Usaldage Issandat, kuuletuge
käskudele, palvetage ja
uurige iga päev pühakirju,
teenige teisi.

Tervis: Kuuletuge Tarkuse

Sõnale, tehke sporti,
magage piisavalt, hoolitsege
puhtuse eest, pidage silmas
hügieeninõudeid.

Haridus: Õppige lugema ja
kirjutama, omandage tööks
vajalikud oskused, uurige
„parimaid raamatuid“
(vt ÕL 88:118).

Töö: Tehke tööd, et katta
enda ja oma pere vajadused.

Kodused tagavarad:

Varuge puhas joogivett
ja toiduaineid, mida te
igapäevaselt kasutate
ning pikemaajaliseks
säilitamiseks pange kõrvale
selliseid toiduaineid nagu
teravili ja oad.

Raha: Makske kümnist ja
tehke annetusi, hoiduge
tarbetutest võlgadest,
pange vähehaaval raha
kõrvale.

**KÜSIMUSTELE
VASTAMINE**

Mõned imestavad, et kas
viimse aja pühad ajavad
tõesti kokku toiduvarusid?!
Me varume toitu ja vett
ajaks, mil toitu ja puhas
vett napib või pole saada
või kui perel on rahadega
kitsas. Hädaolukorras
tunnevad varusid soetanud
inimesed end turvalisemalt
ning suudavad aidata oma
perel ja ligimestel paremini
kriisist välja tulla.

Väikesed lihtsad asjad

„Väikeste ja lihtsate asjadega saadetakse korda suuri asju” (Al 37:6).

MÄLESTUS SUURMEHEST

Newel K. Whitney (1795–1850)

All vasakul: Newel K. Whitney graveeritud portree. All paremal: Newel K. Whitney kaupluse ülakorrus Ohio osariigis Kirtlandis, kus peeti prohvetite kooli ja Kiriku koosolekuid. All: Whitney kauplus.

Newel Kimball Whitney sündis Ameerika Ühendriikides Vermonti osariigis 5. veebruaril 1795. Ta oli andekas äriees, kes sõbrunes Sidney Gilbertiga ja hakkas koos temaga äri ajama. Äri alguspäevil tuli neil sageli ringi sõita. Ühel sellisel ärireisil kohtas Newel Ohio osariigis Kirtlandis Elizabeth Ann Smithi. Newel ja Ann käisid kohtamas kolm aastat ja 1823. aastal nad abiellusid.

Newel ja Ann otsisid üheskoos tõde, osaledes mõnda aega campbelliitide liikumises, mis kuulutas endisaegse kristluse taastamist. Ühel

õhtul palvetasid Newel ja Ann, „et Issand annaks [neile] teada, kuidas saada Püha Vaimu andi”. Nägemus, mille nad said vastuseks oma palvele, oli Anni sõnul järgmine: „Meie peale langes Vaim ja meie maja oli pilve varjus. . . . Seejärel kuulsime me pilve seest häält, mis lausus: „Issanda hääl on tulemas. Valmistuge seda vastu võtma!”¹

Peagi pärast palvele vastuse saamist 1830. aasta oktoobris tulid Kirtlandisse viimse aja pühade misjonärid. Novembris Newel ja Ann ristiti. Vaid mõned kuud hiljem koputasid Whitneyde uksele Joseph

ja Emma Smith. Kui Joseph Newelilt nime pidi tervitas, polnud prohveti nimi Newelile teada ja Joseph lausus: „Mina olen prohvet Joseph. Sa oled palvetanud, et ma tuleksin. Mida sa nüüd minult soovid?”² Smithid peatusid Whitneyde juures mitu nädalat ja elasid nende kodus 1832. aasta septembris.

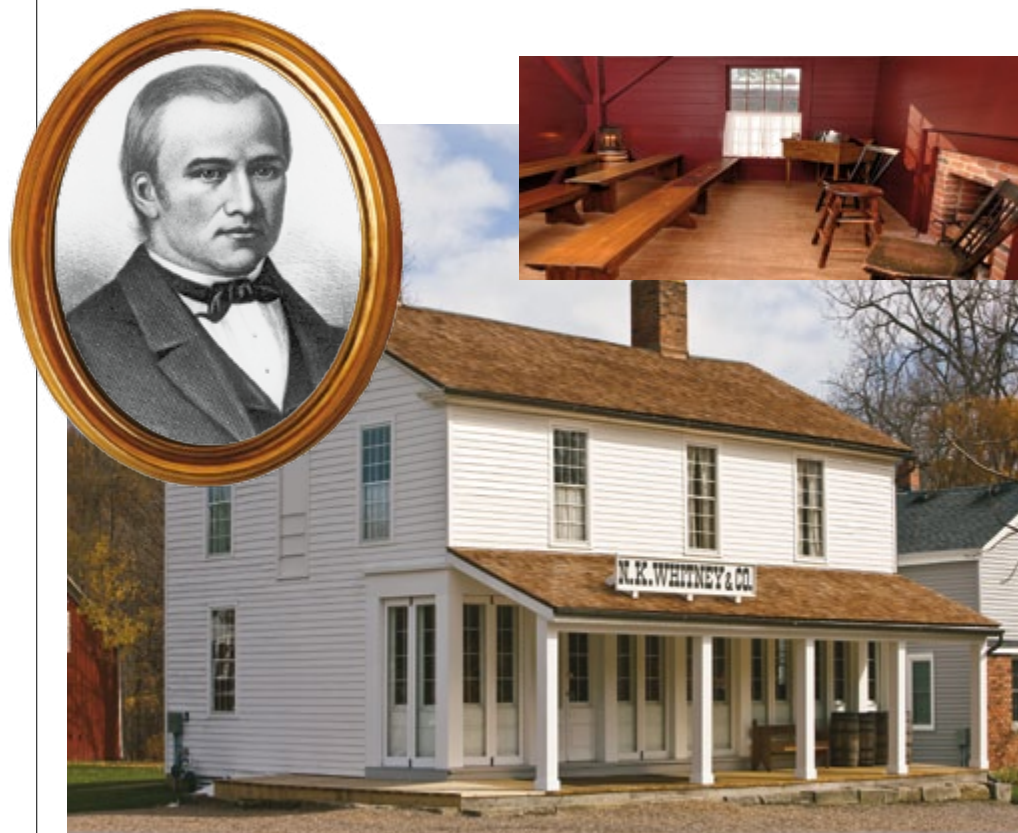
Peale selle, et nad Smithidele peavarju pakkusid, andis Newel Kiriku kasutusse oma kaupluse ülakorruse. Whitney kaupluses pidasid Kiriku juhid koosolekuid ja prohvetite kooli.

1831. aasta detsembris kutsuti Newel Kiriku teiseks piiskopiks ja ta teenis hiljem Kiriku finantsasjade juhina, aidates Kirikul rahaasju ajada ja võlast vabaneda. 1838. aasta sügisel kolisid Whitneyd Missouri osariiki Far Westi, kus Newel kutsuti taas piiskopiks. Kümme aastat hiljem läks ta koos oma perega üle tasandike Salt Lake Citysse, kus teenis Kiriku juhtiva piiskopina.

Newel suri 24. septembril 1850 Salt Lake Citys hingamisteede haiguse tagajärjel.

VIITED

1. Edward Tullidge. Elizabeth Ann Whitney tsitaat. The Women of Mormondom, 1877, lk 41–42.
2. Elizabeth Ann Whitney. Joseph Smithi tsitaat. A Leaf from an Autobiography. – Woman's Exponent, 15. aug 1878, lk 51.

Dan Jones (1810–1862)

Kiriku asutamisest peale on kutsutud teenima üle miljoni misjonäri, kuid Dan Jones polnud lihtsalt üks miljonist. Selle uelsi misjonäri kohta ütles president Gordon B. Hinckley (1910–2008): „Kirikuga liitunute arvust rääkides kuulub Dan Jones kindlasti Kiriku poolele tosina kõige tõhusama misjonäri hulka.”¹

Enne kui Danist misjonär sai, emigreerus ta Walesist Ameerika Ühendriikidesse ja töötas Mississippis jões aurulaeva *Maid of Iowa* kaptenina. Selle laevaga sõitsid paljud viimse aja pühad Illinoisi osariiki Nauvoosse. Dan liitus Kirikuga 1843. aastal ja ta sai prohvet Joseph Smithiga lähedaseks sõbraks.

Tema misjoniga läks täide Joseph Smithi viimane kirja pandud prohvetlik kuulutus. Ööl enne prohvet Joseph Smithi surma kuulis prohvet Carthage'i vanglas akna taga tulistamist ja otsustas magada põrandal. Dan Jones oli tema lähedal. Prohvet küsis, kas Dan kardab surra. Dan küsis seepeale: „Kas sa arvad, et aeg on käes? Sellise aate puhul ei tekita surm minus hirmu.” Seejärel kuulutas Joseph prohvetlikult: „Sa näed veel enne oma surma Walesi ja käid sulle määratud misjonil.”²

Prohveti ettekuulutus läks täide 1845. aastal, kui Dan ja tema naine Jane Walesi teenima kutsuti. Dan kasutas oma kõneandi ja õpetas evangeeliumi väga veenvalt. Ta rääkis vabalt kõmri ja inglise keelt ning pealtnägijate ülestähenduste kohaselt oli tema kõne nii lummas, et ta suutis kummaski keeles tundide kaupa kuulajate tähelepanu köita.

Walesis andis Dan kõmri keeles välja viimse aja pühade ajakirju, traktaate ja raamatuid. Dan Jonesi juhtimisel asutasid Walesi misjonärid 29 kogudust ja ristisid igal tema esimese misjoni aastal ligi tuhat inimest. Teisele misjonile Walesi kutsuti ta 1852. aastal, ja vaatamata Kiriku üha suurenevale tagakiusamisele ristiti nelja aastaga umbes kaks tuhat inimest.

Utah'sse naastes aitas Dan tuua Utah'sse ka palju usulepöördunud uelslasi. Ajaks, mil ta 51-aastaselt suri, oli ta aidanud tuua Ameerika lääneosariikidesse ligikaudu viis tuhat inimest.

VIITED

1. Gordon B. Hinckley. The Thing of Most Worth. – Tambuli, märts 1994, lk 8; Ensign, sept 1993, lk 7.
2. Joseph Smith. History of the Church, 6. kd, lk 601.

Vasakult: Uelsi misjonäri Dan Jonesi portree. Aurulaev, mille sarnasel Dan Jones kapteniks oli, Illinoisi osariigis Nauvoos kaile lähenemas. Dan Jones uelslasi abistamas.

KÕLBELISE PUHTUSE JA VOORUSLIKKUSE õpetamine

Matthew O. Richardson

Teine nõuandja
Pühapäevakooli
üldjuhatuses

Seksuaalõpetuse andmisel on lapsevanematele abiks kuus strateegiat.

Olen kohtunud noorte ja noorte täiskasvanutega igalt elualalt üle kogu maailma. Kord kõnelesin ühele silmatorkavale teismeliste grupile vooruslikkusest, kõlbelisest puhtusest ja kõlbelisest elust. Tunnistanud kuivõrd muljetavaldavad on mulle nende märkused, enesekindlus, välimus ja käitumine, küsisin: „Millest see tuleb, et te oskate end nii hästi väljendada, olete oma vastustes nii veendunud ja tunnete end sellisel teemal kõneledes nii vabalt?” Üks noor naine vastas vähimagi kõhkcluseta: „Minu vanemad õpetavad mind.” Ülejäänud noogutasid nõusoleku märgiks. See lihtne, kuid tähendusrikas kogemus kõneleb sellest, millist mõju avaldavad vanemad oma lastele – eelkõige siis, kui jutuks tuleb vooruslikkus, kõlbeline puhtus, seks ja sündsad suhted.

Kahjuks jääb vanematepoolses seksuaalkasvatuses veel väga palju vajaka. Pärast enama kui 200 aktiivse noore vallalise viimse aja püha küsitlemist selgus, et vaid 15 protsenti pidas oma vanemaid esmaseks allikaks, kellelt seksuaalküsimustes informatsiooni saada. Need noored liikmed tunnistasid, et on saanud sel tähtsal teemal teavet peamiselt sõpradelt või eakaaslastelt, internetist, meediast, meelelahutuse vahendusel, õpikutest,

sugulastelt või oma Kiriku juhtidelt.

Mõistagi pole see õpetamiseks lihtne teema. Kuid ma arvan, et selliste pühade põhimõtete selgitamisel oleksid vanemad siiski kõige paremad õpetajad. Järgnevad strateegiad on teile abiks lihtsate, efektiivsete ja kindlate põhimõtete ja tavade kujundamisel, mis aitavad kaasa õppimisele ja õpetamisele – eriti kui õpetada oma lastele vooruslikku ja kõlbelist elu.

Õpetamise ja õppimisega tuleb alustada varakult. Vanemad, kes on seksuaalteemade lahkamisel edukad olnud, mõistavad, et enamik lapsi puutub nende teemadega kokku palju nooremas eas, kui nemad ise omal ajal, varem, kui vanemad oodata oskavad või seda soovivad. Paljud lapsed puutuvad selliste materjalidega interneris kokku juba 11aastastena või varemgi veel. Järjest enam seksile osutavaid kujutelmi ja tagamõtteid imbub meelelahutuspaikadesse, spordiüritustele, reklaami ja isegi sotsiaalmeediasse.

Mõned vanemad küsivad õigusega: „Millal alustada seksuaalteemadel rääkimist?” See sõltub lapse vanusest ja küpsusastmest ning olukorrast. Vaim juhatab, kui vanemad jälgivad palvemeelselt ja hoolikalt oma laste käitumist, kuulavad süvenenult, millest nad räägivad ning varuvad aega järelemõtlemiseks ja tajumiseks, millal mida õpetada. Mulle meenub, et mu oma poeg oli vaid 5aastane, kui ta mulle anatoomiaalseid küsimusi esitas. Olgugi, et see tekitas minus veidi kõhedust, oli selge, et aeg kõnelemiseks on küps. Kui ma aga mõtlesin, kuidas tema küsimustele vastata, sai mulle selgeks, et kõikide seksuaalteemade käsitlemiseks aeg veel küps siiski *ei* olnud.

Õpetamine ja õppimine peaksid olema pidevad. Õppimine on protsess,

mitte ühekordne toiming. Kui jutuks tuleb seksuaalõpetus või mingi muul taoline teema, öeldakse sageli „see jutujamine”. Tahes- tahtmata vihjab see ütlus sellele, et vanemad käsitlevad seda teemat üheainsa jutujamise käigus. Lapse jaoks ei ole selline õpetamis- viis kõige tõhusam. Päästja õpetas, et me õpime „[rida] rea peale, [õpetus] õpetuse peale” (2Ne 28:30). Õpetamist saadab suurem edu, kui võtame sama teema uuesti üles, kui lapsed vanemaks ja küpsemaks on saanud. Vanemad, kes seda mõistavad, valmistavad end hingeliselt, emotsionaalselt ja vaimselt ette, et käsitleda lastega seksuaalteemasid nende lapsepõlves ja edasi noorukieas.

Tõhus õppimine ja õpetamine sõltub õpetaja ja õpilase omavahelisest suhtest. Mis puutub seksuaalteemade käsitlemisse, siis mureseb enamik vanemaid peaaegu erandi- tult selle üle *mida* rääkida. Kuigi ka see on tähtis, on tõhus õpetamine ja õppimine midagi

palju enam, kui rääkimine ja teada andmine. Tegelikult võib *viis*, kuidas laste õpetamisele läheneda, olla isegi tähtsam kui lausunud sõnad. Uurimistulemused näitavad, et seksuaalküsimuste käsitlemisel on lastele kõige suurem mõju neil vanematel, kes on avameelsed, väljendavad armastust ja muret ning võtavad oma laste elust aktiivselt osa.¹

Vastustest minu mitteametlikele küsitlustele koorus välja noorte viimse aja pühade soov, et nende vanemad oleksid avameelsemad ja tahaksid nendega seksuaalteemadel rääkida. Need noored täiskasvanud ütlesid, et tahaksid mitte ainult seda, et nende vanemad protsessis osaleksid, vaid ka seda, et vanemad „räägiksid *nendega*, mitte üksnes *nendele*”. Nad igatsesid jutujamisi, mis oleksid loomulikud, normaalsed, vabad ja mitte nii piinlikud. See peaks motiveerima vanemaid rohkem vaeva nägema, et olla saadaval, et olla olemas, et olla loomulikud ja mitte lasta teemal,

Seksuaalküsimuste käsitlemisel on lastele kõige suurem mõju neil vanematel, kes on avameelsed, väljendavad armastust ja muret ning võtavad oma laste elust aktiivselt osa.

olukorral või ajastusel end ärevusse ajada. Selleks, et oma lastele tõhus õpetaja olla, tuleb vanematel käituda nii, et nende lastel oleks mugav ja turvaline rääkida mis tahes, eriti intiimsematel teemadel.

Õpetamine ja õppimine on tõhusamad, kui teema on eluline ja tähtis. Sellest, kuidas me teemale läheneme, sõltub, kas seksuaalõpetus tundub piinlikuna, ebarealistlikuna, ebapraktilisena või koguni moraliseerimisena. Edu võtmeks on mõistmine, et enamik laste küsimusi ja muresid on tingitud tegelikult elus aset leidnud olukordadest ja tähelepanelikud. Kui oleme oma laste vastu tähelepanelikud, kuulame ja jälgime neid, adume, mida peame õpetama.

Filmid, mood, televisioon, reklaamid, laulusõnad annavad küllaldaselt materjali kõlblusnormidest rääkimiseks. Lisavõimalusi leiame, kui jälgime oma laste suhtlemist teistega, nende ja nende eakaaslaste riietumisviisi, sõnavara, suhtumist vastassugupoollesse, aga ka kõlbelse puhtuse ja kõlblusnormide mitmeti tõlgendamist ühiskonnas. Elu pakub ohtralt võimalusi, millal *lastega* kõlbelisusest ja vooruslikkusest kõneleda.

Kõige efektiivsemaid tulemusi annab kõlbelse puhtuse, kombekuse ja vooruslikkuse õpetamine omaenda eeskuju najal. Lapsed on varmad vanemate nõu kuulda võtma ja seda järgima, kui need nõuanded põhinevad vanemate heal eeskujul ja vastupidi. Vanem Robert D. Hales Kaheteistkümnepäevast Apostli Kvoorumist ütles: „Meie teod räägivad sageli valjemini kui meie sõnad. President Brigham Young (1801–1877) õpetas: „Olgem oma lastele matkimist väärivaks eeskujuks. Kas me saame sellega hakkama?

*Kui oleme oma
laste vastu
tähelepanelikud,
kuulame
ja jälgime neid,
adume, mida
peame õpetama.*

Kui sageli näeme, kuidas vanemad nõuavad lapselt või lastelt kuulekust, head käitumist, ilusat sõnapruuki, kena väljanägemist, mahead häält ja sära silmades, samas kui ise on kibestunud ja pragajad. Selline käitumine on vasturääkiv ja põhjendamatu!” Sõnade ja tegude lahknevus ei jää lastel märkamata ja miski ei garanteeri, et nad ei hakkaks käituma samamoodi.”²

Õpilane õpib kõige paremini siis, kui mõistab, mida õpetaja talle õpetab. Paljusid noori ja noori täiskasvanuid häirib, et nende vanematel ja isegi Kiriku juhtidel on kombeks kasutada varisõnu ja varjatud sõnumeid, mis tegelikult tekitavad rohkem küsimusi kui annavad vastuseid, sünnitavad rohkem pingeid kui toovad kergendust. Eriti puudutab see seksuaalteemasid.

Kui ma teenisin noorte vallaliste täiskasvanute koguduses piiskopina, küsiti minult sageli, mida tähendab „amelema”. Minu ustavatele koguduse liikmetele oli õpetatud, et nad ei tohiks lubada endale amelemist. Mida see tähendab, seda neile ei seletatud. Sellist arusaamatut juhust oli raske täita.

President Marion G. Romney (1897–1988), esimene nõuandja Esimeses Presidentkonnas, selgitas, et õpetusest, mida teised mõistavad, ei piisa. Õpetada tuleb ka nii, et ei tekiks väärarusaamu.³ Ärgem kasutagem vari- või koguni slängisõnu. Palju suurema edu saavutame, kui kasutame õigeid ja kohaseid termineid. See aitab aru saada ja äratada usaldust.

Pange tähele, kuidas vanem Richard G. Scott Kaheteistkümnepäevast Apostli Kvoorumist tõhusalt kõlbluspõhimõtteid ja käitumisnorme õpetas. Ta ütles: „Igasugune abieluväline seksuaalne läbikäimine – pean silmas tahtlikku

kontakti teise inimese pühade ja intiimsete kehaosadega – olgu riides või riideteta – on patt ja Jumal on selle ära keelanud. Patt on ka nende tunnete teadlik esilekutsumine omaenda kehas.”⁴

Et õpetamine oleks tõhus, peame olema veendunud, et need, keda õpetame, sõnumit mõistavad. Siinjuures on suur abi sellistest lihtsatest küsimustest: „Kas sa said oma küsimusele vastuse?” või „Kas minu selgitusest oli abi?” või „Tahad sa veel midagi küsida?”

Õpilased võtavad õpetuse vastu, kui õpetajad seovad oma sõnumi igikestvate põhimõtete ja käitumisnormidega. Ärgem keskendugem üksnes eluga seotud tõsiasjadele. Evangeeliumiõpetus on tõhusam, kui ühendame need tõsiasjad igavesse ellu puutuvate tõsiasjadega. Kui räägime oma kehast, võime rääkida, kuidas armastav Taevane Isa meie kehad löi, et peame Tema loomingusse suhtuma austusega ja nii, nagu Tema seda soovib.

Kuigi maailmas vohab kõlblusetus, on tulevatel põlvedel siiski lootust. See lootus tugineb vanematele, kelle jõupingutused on suunatud kasvava põlvkonna õpetamisele, et neist saaksid vooruslikud ja kõlbelised inimesed. Vanemad, kes õpetavad oma lastele vooruslikku ja kõlbelist elu, püüavad ise paremini mõista ja oma õpetamisoskusi täiustada. Selle käigus jõuab nendeni arusaam, et „Issand teeb nad võimekamaks, kui nad õpetavad nii, nagu Tema on käskinud”. Lõppkokkuvõttes on see ju „armastuse töö – võimalus aidata teistel rakendada õigemeelselt valikuvabadust, tulla Kristuse juurde ja saada osa igavese elu õnnistustest”.⁵ ■

VIITED

1. Vt Bonita F. Stanton ja James Burns. Sustaining and Broadening Intervention Effect: Social Norms, Core Values, and Parents. Reducing Adolescent Risk: Toward an Integrated Approach. Toim Daniel Romer, 2003, lk 193–200.
2. Robert D. Hales. Our Parental Duty to God and to the Rising Generation. – Liahona, aug 2010, lk 74.
3. Vt Jacob de Jager. Let There Be No Misunderstanding. – Ensign, nov 1978, lk 67.
4. Richard G. Scott. Serious Questions, Serious Answers. – Liahona, sept 1997, lk 31.
5. Teaching, No Greater Call, 1999, lk 4.

Kõige efektiivsemaid tulemusi annab kõlbelise puhtuse, kombekuse ja vooruslikkuse õpetamine omaenda eeskujul.

ÕIGEMEELSUSE õpetamine KODUS

*Õpetada ja kasvatada oma lapsi
õigemeelsuses on vanematele
ühtaegu nii kohustus kui õnnistus.*

Vanem
Delbert L. Stapley
(1896–1978)

Kaheteistkümnne
Apostli Kvoorumist

Delbert L. Stapley sündis 11. detsembril 1896 Ameerika Ühendriikides Arizona osariigis. Ta asetati Kaheteistkümnne Apostli Kvoorum liikmeks 5. oktoobril 1950. aastal ning ta teenis seal kuni oma surmani 19. augustil 1978. See pühliku koosoleku kõne kanti ette Brigham Youngi Ülikoolis 1. veebruaril 1977. Täispika ingliskeelse kõne teksti leiate aadressilt www.speeches.byu.edu.

Vanemad saavad õpetada ja kujundada oma väikeste laste iseloomu enne, kui Saatan saab väe neid kiusama hakata, ja enne, kui lapsed 8aastaseks saavad ning ise Jumala ees vastutust kandma hakkavad. ... Issand on andnud vanematele need hinnalised aastad – lapse esimesed eluaastad –, mil lapsed ei vastuta veel oma sõnade ega tegude eest. Õpetada ja kasvatada oma lapsi õigemeelsuses on vanematele ühtaegu nii kohustus kui õnnistus.

Õigemeelsust ja usku saab kodus kõige

tõhusamalt õpetada eeskujuga. Loodetavasti on vanemad hoidnud oma elu meelikõitva ja puhtana. Sellest on suur abi laste õpetamisel ja kasvatamisel. [President David O. McKay (1873–1970) õpetas:] „Kui tahate õpetada usku Jumalasse, näidake ise seda usku. Kui tahate õpetada palvet, palvetage ise. ... Kui tahate, et lapsed oleksid mõõdukad, hoiduge ise liialdustest. Kui tahate, et teie lapse elu oleks vooruslik, täis enesevalitsemist ja esiletõstmisväärne, olge ise talle selles vääriliseks eeskujuks.”¹ Nii on need õpetused teie lastele kõige mõjusamad ja oma vanematelt sellist juhatust saades kindlustavad nad end Saatana kiusatuste vastu, kelle eesmärk on laste elu vastutusikka jõudes hävitada. Vanemate kohus on olla sama viisakad, siirad, vaoshoitud ja valmis õigeteks tegudeks, nagu nad seda oma lastelt nõuavad. Eeskujul on palju suurem vägi kui ettekirjutusel.

Igapäevane kodune elu peaks vastama meie Kiriku põhimõtetele ja käitumisnormidele. Meie ärisuhted peaksid olema kooskõlas meie usuliste tõekspidamistega. Lapsed näevad kähku ära, kui miski pole siiras. John Milton on öelnud, et silmakirjalikkus

on ainuke patt, mille tabab ära üksnes Jumal. Lapsed on aga tundlikud vale suhtes ning panevad pahaks, kui ei olda siirad või teeseldakse. Teame, et lapsi mõjutab rohkem meie elu kui see, mida me jutlustame. Vanematel tuleb olla oma lastega alati aus, pidada neile antud lubadusi ja rääkida alati tõtt. Lapse usalduse võidab järjekindel lapsevanem. Kui lapsel on tunne, et ta võib teid usaldada ja et te usaldate teda, ei riku ta seda usaldust ega valmista teile piinlikkust. ...

Vanemad ei tohiks iial tülitseta laste juuresolekul. Vahel tõuseb tüli siis, kui vanemad püüavad last korrale kutsuda või distsiplineerida. Üks vanem kritiseerib, teine õigustab. Ning kodu ühtne mõju lapsele on korrapealt ära nullitud. Vanemad peavad lapsele teed valides olema ühel meelel. Vastasel juhul võib laps segaduses vale teotsa valida. Richard L. Evans ütles: „Kui vanematel on lahkarmus, on see lapse suhtes ülekohtune. See tekitab segadust ja nõrgestab perekonna alustalasid. Need, kellelt laps juhatust otsib, peavad olema juhatuse andmisel ühte meelt.”² Me teame, et lapsed tunnetavad peres valitsevaid meeleolusid ja tundeid. Nad tabavad ära pinged ja

eriarvamused, kuid ei suuda neid alati mõista ega määratleda. ...

Lapsel on õigus tunda, et kodu on paik, kus ta on kaitstud välismaailma ohtude ja kurjuse eest. Selle vajaduse rahuldamiseks on vaja perekonna üksmeelt ja terviklikkust. Tõelist ja kestva õnne leiab käesolevas elus ainult kodunt. Kodust võib teha tükikese taevast. Tõepoolest, minu kujutlustes on taevas see koht, kus jätkub ideaalne maapealne koduelu.³ ...

Evangeelium, nagu meie seda õpetame, on tõde. Kristus elab, Jumal elab ja kõigile Tema ustavatele ja pühendunud lastele valmistatakse ülal ette hiilgavaid eluasemeid. Mõelge juba nüüd, millist kodu ja perekonda te soovite ning kuidas rahuldada oma laste vajadused, et nad püsiksid õigel rajal, mis juhatab pere igavesse ellu selestilises kodus. Jumal õnnistagu teid, vennad ja õed! Usun, et mõistate, et suur osa öeldust on suunatud teile. Kodu loomine ja pühana hoidmine on noortele, kes saavad teie elu õnnistama, väga tähtis. ■

VIITED

1. David O. McKay. Secrets of a Happy Life, koost Llewelyn R. McKay (1967), lk 11.
2. Richard Evans' Quote Book, 1975, lk 23.
3. Vt David O. McKay. Gospel Ideals, 1953, lk 490.

Lapsel on õigus tunda, et kodu on paik, kus ta on kaitstud välismaailma ohtude ja kurjuse eest. Selle vajaduse rahuldamiseks on vaja perekonna üksmeelt ja terviklikkust.

KUIDAS AIDATA NOORTEL SAADA VAIMSEID KOGEMUSI

Keegi ei saa noortele vaimseid kogemusi peale sundida, kuid nagu meie vanemad ja juhid on avastanud, saab usu juurde suunavatele kogemustele mitmeti kaasa aidata.

Kui ukrainlased Vjatšeslav ja Zoja Gulko Kirikuga tutvuma hakkasid, polnud nende 13aastane tütar Kira sellest sugugi vaimustatud. Ta keeldus kuulamast misjonäride õpetusi. Ema meenutab, et kui Kira kuulis, et misjonärid neile külla tulevad, sulges ta demonstratiivselt oma toa ukse.

Vend ja õde Gulko, kes olid otsustanud liituda Kirikuga, arvasid, et kui neil õnnestuks aidata Kiral tunda Vaimu, liigutaks see tema südant. Kuna õde Gulko tunnistas sai alguse pärast seda, kui ta oli näinud pealt üht ristimist, palus ta, et Kira tuleks *tema* ristimisele – ja aitaks tal pärast talitust kuivad riided selga panna. Õde Gulko üllatuseks Kira nõustus.

„Ja siis see juhtus!” meenutab õde Gulko. „Taevane Isa tegi imetabast tööd.” Kira

tundiski Vaimu ja nädal pärast oma vane-mate ristimist soostus misjonäridega kokku saama. Ta hakkas lugema Mormoni Raamatut. Mõni nädal hiljem märkas õde Gulko Kira laua kohal paberilehte pühakirjasalmiga – 2Ne 2:25. Kaks ja pool kuud pärast Gulkode ristimist käisid nad oma tütre ristimisel. Nüüd, 20 aastat hiljem, on Kira abielus. Tema ja ta abikaasa Dave on pitseeritud templis ja kasvatavad oma kahte poega evangeeliumi vaimus. Kira on teeninud ustavalt erinevates kutsetes ja on jäänud Kirikus aktiivseks.

Zoja sõnul andis see kogemus talle üliolulise õppetunni, mida saavad rakendada kõik lapsevanemad, niihästi Kiriku uued liikmed nagu tema ja ta abikaasa kui ka need, kes on Kirikus olnud terve oma elu. Lapsevanemad ja juhid ei saa lastele evangeeliumi peale sundida, kuid nad *saavad* kutsuda neid osalema üritustel ja luua olukordi, kus noored võivad ise saada vaimseid kogemusi. Nende kogemuste tulemuseks võib olla pöördumine usule.

Kuidas selliseid olukordi kõige paremini luua? Lapsevanemad ja juhid kogu maailmast räägivad oma kogemustest selles vallas.

Tooge näiteid Jumala sõnast ja noorte elust tänapäeval.

Andke noortele teenimisvõimalusi

Brasiilia São Paulo Cotia vaia Granja Viana koguduse noored mehed on alati olnud aktiivsed. Kuid nende juhid märkasid, et mõnel neist oli isiklikke probleeme ja raskusi preesterluse kohustuste täitmisega.

Kui piiskopkond ja Noorte Meeste juhatajad olid üheskoos nõu pidanud, otsustasid nad keskenduda ürituste korraldamisel rohkem teenimisele kui lõbule ja meelelahutusele. See tähendas väheaktiivsete kvoorumi liikmete külastamist, misjonitööd koos põhimisjonnäridega, sakramendi toimetamist liikmetele, kes olid jäänud koduseinte vahele. Sellised üritused andsid noortele meeste võimaluse seminaris ja pühapäevakoolis õpitud põhimõtteid ellu rakendada (vt 2Ne 2:26).

Aja jooksul tõi selline vaimne tegevus kaasa suuri muutusi, märgib üks preesterluse juhtidest.

„Meid hämmastas, kui ühel paastupühapäeval kõik meie noored mehed tunnistasid jagasid,” lausub ta. „Paljud neist meenutasid sealjuures pisarsilmil head vaimu, mida nad olid tegutsemise juures tundnud. Üks noortest meestest rääkis sakramendi viimisest eakale koguduseliikmele, kes oli juba kolm aastat lamanud haigevoosis. Tema abikaasa, ustav õde, võttis meie noored mehed vastu rõõmsa ja lootusrikkana. Pärast talitust rääkis naine neile, kui palju õnne on evangeelium tema ellu toonud vaatamata rasketele probleemidele ja väljakutsetele, millega ta silmitsi on seisnud. Noored mehed tundsid Vaimu ja mõistsid, kuidas evangeelium muudab inimeste elu. Kogemus oli nii vägev, et see jäab neile meelde pikkadeks aastateks – ehk isegi kogu eluks.”

Preesterluse juht märgib, et pole näinud midagi sellist ei vutimängu ega ühegi lõbusa ühisürituse järel. Tema sõnul õppis ta sellest kogemusest, kui tähtis on aidata kaasa kogemustele, kus noored saavad tunda Vaimu.

„Seltskonnaüritused on olulised,” jätkab ta. „Kuid vaimsed kogemused on olulisemad. Need aitavad noortel tugevdada oma tunnistust.”

Prantsusmaa Angersi vaia Rennesi koguduse Noorte Naiste juhataja õde Delphine Letort jagas koosolekul viibivatele noortele naistele välja postkaardid ja palus neil mõelda mõnele oma kaaslasele, keda kirikus sel päeval polnud ja talle kirjutada. Noored naised kirjutasid oma viimasest õppetunnist – mida nad seal õppisid, mis neid inspireeris – lisades sellele veel ka midagi sõbralikku ja isiklikku. Õde Letort või üks tema nõuandjatest pani kaardid posti ja läkitas neile, keda sel päeval kirikus polnud.

Õpetage nii elavate kui muistsete prohvetite sõnade põhjal.

Õde Letorti sõnul oli see lihtne asi erakordselt mõjus mitte ainult seetõttu, et puudujad märkasid, et neid peetakse meeles, vaid et ka sõnumikirjutajad said tähelepanelikkust üles näidata.

„Väikeste asjadega saadetakse korda suuri imesid,” nendib ta (vt Al 37:6). „Oleme näinud, kuidas see toimub. Need noored naised said innustust ja see kogemus aitas kaasa nende tunnistuse tugevnemisele.”

Viige noored kokku Jumala sõnaga

Alma õpetas, et Jumala sõna jutlustamisel on vägev mõju (vt Al 31:5). David Elmer, Noorte Meeste juht Ameerika Ühendriikides Texase osariigis, teadis seda ja tahtis, et tema juhitud noored mehed saaksid seiklusliku skaudimatka käigus tähendusrikka kogemuse, mis aitaks neil valmistuda tulevikuks.

Vend Elmer mõtles palvemeelselt järele, millest rääkida ja sai juhatast käsitleda Kaheteistkümne Apostli Kvoorum liikme vanem Neil L. Anderseni kõnet. Matka ajal õpetas vend Elmer selle sõnumi alusel ja jutustas ka vend Anderseni jagatud lugu Uus-Meremaa kuulsast ragbimängijast Sidney Goingist, kes võttis oma sportlasekarjääris aja maha ja läks misjonile. „Teie misjon on püha võimetus tuua teisi Kristuse juurde ja aidata valmistuda Päästja teiseks tulemiseks,” ütles vanem Andersen.¹

Vend Elmeri sõnul oli see kogemus vägev, kuna tema õpetuse aluseks olid elava prohveti sõnad. Pühaliku koosoleku lõppedes olid kõik noored mehed ja juhid valmis misjonile minema. Nad kinnitasid seda lubadust ragbipallidel oma allkirjaga, mis jäi käegakatsutavaks meeldetuletuseks sellest, mida nad olid õppinud ja tundnud. Paljud isad ja juhid ei saanud ööselgi und ja rääkisid noortele meesetele, millist mõju misjon nende elule avaldab.

„Meie Jumal on igaühe Jumal. Ta tunneb oma noori,” ütleb vend Elmer. „Ta on kursis nende elu ja väljakutsetega, teab, mis neil lastel teoksil on. Te ei tea kunagi, millist osa ta nende elus on etendanud. Nii loome ja tagame juhtidena õhkkonna, kus meie noored saavad tunda Vaimu. Te

saate seda teha pühakirjade ja prohvetite sõnade kaudu, kuid nende südames ei tegutse meie, vaid Issand.”

Olge järjepidevad

Vend Elmeri sõnul tahab ta, et noortele jääks matkast meelde veel midagi: et nad uurisid ka seal evangeeliumi järjepidevalt.

„Tundsin, et kõige muu kõrval on minu kohus luua neile võimalusi tunda Vaimu. Selle saavutamiseks, pidin planeeritult tegutsema,” ütleb ta. „Vanem David A. Bednar on õpetanud, kuidas organiseerida oma vaimne elu selliselt, et see hõlmaks pühakirjade uurimist, palveid ja pereõhtuid.² Kodust eemal viibides ei jätnud me kogu seda vaimset poolt unarusse. Me palvetasime üheskoos. Tegime noortele meelele ülesandeks korraldada hommi- kuti 10minutilisi pühalikke koosolekuid. Õhtused pühalikud koosolekud jäid isade ja juhtide ette valmistada.

Asja mõte oli selles, et kuigi me olime kodunt eemal ja meie tegevus erines tavapärestest, ei katkenud meie vaimuelu. Noortele meelele ei pruugi jääda meelde iga üksik

Leidke igapäevatoimetustes sobilikke hetki õpetamiseks.

õppetund, kuid loodan, et neile jääb meelde, et meie vaimuelu kestis edasi – me pidasime pühalikke koosolekuid, palvetasime, uurisime pühakirju.”

Ka Myra Bocobo Garcia Filipiinidelt tunneb järjepidevuse väärtust ja teab, et selle õpetamine saab alguse koduseinte vahel. Õde Garcial ja ta abikaasal Edwinil on kolm poega ja kuus tüdart vanuses 8 kuni 22 aastat. Igaüks neist on hõivatud millegi heaga. Kuigi see tähendab paljude inimeste liikumist paljudes erinevates suundades, näeb pere kõvasti vaeva, et järjepidevalt koos õhtulauas istuda.

„Rõõmsameelne õhtusöögi valmistamine ja ühine söömaaeg on parimaid viise, kuidas me oma lapsed kokku saame,” ütleb õde Garcia. Ta tähendab, et söömaaeg on mõeldud kosutuse saamiseks, üksteisega lävimiseks ja Issanda õnnistuste tunnistamiseks.

Kasutage ära olemasolevad olukorrad, et õpetada ja kuulata

Joselyn Fielden Kanadast Nova Scotiast ütleb, et kõige olulisemad õppetunnid, mida kuue, tänaseks juba 20- kuni 30aastaseks saanud lapse kasvatamine talle andis, on seotud mitte ainult vahetu õpetamisega, vaid ka „sellise õhkkonna loomisega, kus lapsed said ise tõesid õppida”.

„Ärge kiirustage kõiki nende valikuid nende eest ära tegema või kõikidele nende küsimustele vastama,” ütleb ta. Selle asemel soovib ta suunata lapsed juhatuse ja vastuste saamiseks pühakirjade või prohveti nõuannete juurde. „Olge aga valmis nende avastuste üle arutlema,” lisab ta. Kui lapsed talle küsimusi esitasid, vastas ta vahel neile omapoolse küsimusega: „Mida sa ise sellest asjast arvad?”

„Uskuge – nad teevad õiged valikud,” ütleb ta. „Kui aitame lastel õppida märkama Vaimu nendel paljudel hetkedel, mil saame neid iga päev õpetada, ja kui nad teavad, mis tunne neid Vaimu tundes valdab, paneb see neid otsima täiendavaid vaimseid kogemusi ning tugevdab nende tunnistust meie Taevase Isa ja Tema Poja, Jeesuse Kristuse olemasolust. See on nagu säbarlainetus: mida enam nad tunnevad valgust ja rõõsti, mida Vaim endaga kaasa toob, seda enam nad seda soovivad ja püüavad teha seda, mis Vaimu järjest sagedamini nende ellu tooks.”

Naine on karme märkima, et pereelus on tal olnud suur kasu põhimõtetest, mida Kiriku juhid on korduvalt õpetanud. Ta ütleb, et kui tavapärane õpetamine toimub pereõhtute, perega pühakirjade uurimise ja palvetamise käigus, siis Vaim juhatab vanemaid õpetamiseks muid sobivaid hetki leidma.³

„Jalutuskäigud, autoga üritustele sõitmine,

Kuidas ma evangeeliumile ustavaks jäin

Tua Rogers

Mind ristiti, kui olin 12. Palju aastaid olin ma oma peres ainuke Kiriku liige. See polnud kerge, aga õnneks olid mul head juhid, kes aitasid mul õppida evangeeliumi ja kasutada õpitut jõu ammutamiseks ja elukvaliteedi parandamiseks. Kuna jäin oma tõekspidamistele truuks, olen saanud ise ja hiljem ka minu pereliikmed suuri õnnistusi.

Siinkohal mõned asjad, mis on aidanud mul ustavaks jääda:

- Hoiduge Taevase Isa lähedusse palvetades ja pühakirju uurides. Tema teab meie olukorda. Tema

lähedus aitas mul pidada meeles, kes ma olen.

- Järgige Kiriku juhtide nõuandeid. Tean omaenda kogemustest, et prohvetid ja apostlid annavad õiget nõu.
- Teadke, et evangeeliumi järgimine tagab parema elu nüüd ja igavesti. See on aidanud mul jääda kindlaks kehtestatud käitumisnormidele ja usule. Juhid innustasid mind templisse minema. Tempel aitas mul saada ettekujutuse igavesest elust.
- Kogude enda ümber häid sõpru, kes jagavad teie

hoiakuid. Mind õnnistati heade sõpradega, kes aitasid mul teha häid otsuseid ja usule kindlaks jääda.

- Hoidke ja armastage oma perekonda. Mina armastasin oma perekonda ja soovisin, et meie vahel valitseks tugev side.
- Elage õigesti. Pidage kinni käitumisnormidest ja osalege Kiriku programmides. Need aitavad teil näidata usku ja teha häid valikuid. Head valikud teevad elu sageli kergemaks ja alati õnnelikumaks.

palli korvi loopimine, ühised söömaajad, üheskoos töötamine, laulmine ja teiste teenimine on vaid mõned üksikud näited tegevustest, mille käigus on meie peres evangeeliumiõpetust tehtud,” räägib ta. „Sageli tuleb evangeeliumiteemadel kõnelemine iseenesest muu tegevuse käigus.”

Töötage üheskoos ühise eesmärgi nimel

Peagi pärast Brigham Youngi Ülikooli lõpetamist Havail naasis KaYan Danise Mok koju Hongkongi, kus ta sai Noorte Naiste juhataja kutse. Samal ajal kui ta kodueluga kohanes, karjääri alustas ja magistriõpet jätkas, palvetas ta südamepõhjast, et saaks inspiratsiooni, kuidas aidata tema juhtida antud noortel naistel saada tunnistust, mis aitaks neil valmistuda tulevikuks.

Ühel pühapäeval, kui õde Mok käsitles pühapäevakoolis igavikuväljavaateid, tundis ta tungi lugeda noore naisega, kes tookord ainsana kirikus viibis, Mormoni Raamatut.

„Panin koos oma nõuandjaga sedamaid paika, et loeme Mormoni Raamatu selle noore naisega üheskoos läbi,” jutustab õde Mok. „Noor naine võttis väljakutse kõhklemata vastu, kuna olime lubanud teha seda üheskoos.”

Hiljem mõtlesid õde Mok, tema nõuandja ja see noor naine üheskoos välja „sõbrasüsteemi”: Facebooki ja smside vahendusel hakkasid nad üksteisele lugemist meelde tuleutama ja õpitut jagama.

Õde Moki sõnul pani ta selle noore naise elus tähele märkimisväärsed muutusi, mis tulenesid pühakirjade uurimisest. Rongiga tööle ja töölt koju sõites luges õde Mok pühakirju ja avastas ka enda jaoks rohkesti õnnistusi. „Ka mina tundsin Vaimu ja sain oma palvetele vastuseid, kuidas eluga edasi minna,” nendib ta.

„Tean omast käest, et mõned noored muretsevad ega ole kindlad, kas ka nemad võivad saada tunnistuse ja vaimseid kogemusi nagu teised,” jätkab õde Mok. „Üheskoos töötades veename me neid oma tegudega, et see toimib, ja et me toetame neid igal sammul.” ■

VIITED

1. Neil L. Andersen. Maailma ettevalmistamine teiseks tulemiseks. – 181. kevadine üldkonverents, aprill 2011, lk 41.
2. Vt David A. Bednar. Olge kodus usinamad ja tegusamad. – www.jeesusekristusekirik.ee, 179. sügisene üldkonverents.
3. Vt nt Robert D. Hales. Kohus Jumala ees: pealekasvava põlvkonna vanemate ja juhtide missioon. – www.jeesusekristusekirik.ee, 180. kevadine üldkonverents. David A. Bednar. Olge kodus usinamad ja tegusamad. – www.jeesusekristusekirik.ee, 179. sügisene üldkonverents.

Vanem
Paul B. Pieper
Seitsmekümnest

ALMA RAAMAT: ÕPETUSI TÄNASEKS

*Nefilased pidasid ustavalt vastu oma toonastele katsumustele.
See kinnitab, et Issand kannab hoolt õnnistuste ja kaitse eest,
mida vajame, et tulla edukalt toime tänaste väljakutsetega.*

Oma valitsusaja lõpus tegi kuningas Moosia ettepaneku asendada kuningavõim rahva valitud kohtumõistjate süsteemiga. Väljapakutud süsteem pidi põhinema Jumalalt saadud seadustel, mis oleksid jäänud rahva poolt valitud kohtumõistjate hallata.

Süsteemi aluseks oli valikuvabaduse põhimõte – inimesed ise, mitte kuningas, võtavad endale kohustuse ja vastutuse järgida seadust. Kuna „ei ole tavaline, et rahva hääle soovib midagi, mis on vastand sellele, mis on õige” (Mo 29:26), tagaks selline süsteem inimõiguste ja ühiskonna üldise õigemeelsuse parema kaitse.

Vastuseks Moosia ettepanekule läks rahvas „ülimalt elevile selle üle, et igal inimesel kogu maal võivad olla võrdsed võimalused; jah, ja kõik inimesed väljendasid tahet vastutada omaenda pattude eest” (Mo 29:38).

Alma raamat jutustab 40 aastast selle rahva ajaloos, alustades sellest, kui väljapakutud süsteem omaks võeti. Alma ülestähenduse viimastes peatükkides – 43 kuni 62 – räägitakse pinevast ajaperioodist täis proovilepanekuid ja väljakutseid. Selle lühikese 19aastase perioodi jooksul seisis rahvas silmitsi riigisiseste poliitiliste väljakutsete, välisvaenlaste ja peaaegu lakkamatute relvakonfliktidega.

Riigisiselt ähvardasid valitsussüsteemi kahel korral mehed, kes püüdsid seada end kuningaks ja võtta rahvalt õiguse ise oma juhte valida ja takistamatult Jumalat kummardada. Samal ajal pidi rahvas kaitsma end arvukate välisrühnakute eest, kui laamanlased oli otsustanud nefilaste valitsuse hävitada ja nefilased orjastada.

Nende arvukate väljakutsete tagajärjel tekkinud majanduslik kaos, millest küll eriti

*Õigemeelsetele
nefilastele andis
kõigis nende väl-
jakutsetes jõudu
tõsiasi, et nende
teod olid ajen-
datud õigetest
motiividest. Nende
ainus eesmärk oli
„kaitsta iseend ja
oma perekondi ja
oma maid, oma
kodumaad ja oma
õigusi ning oma
usku”.*

ei räägita, oli rahvale tõenäoliselt samuti märkimisväärseks väljakutseks. Püha ülestähendust kokku pannes tundis Mormon mõjutust anda sellest perioodist üksikasjalikuma ülevaate. Kui ta oleks andnud sama üksikasjaliku ülevaate nefilaste kogu tuhandeaastasest ajaloost, oleks Mormoni Raamatus üle 2500 lehekülje!

President Ezra Taft Benson (1899–1994) on õpetanud: „Mormoni Raamat ... kirjutati meie aja tarbeks. Nefilastel pole seda raamatud kunagi olnud, ega ka vana aja laamanlastel mitte. See oli mõeldud meie jaoks. ... Inspireerituna Jumalast, kes näeb kõike algusest peale, tegi [Mormon] kokkuvõtte sajanditepikkustest ülestähendustest, valis välja lood, kõned ja sündmused, millest oleks meile kõige enam abi. ...

Peaksime endalt pidevalt küsima: „Miks inspireeris Issand Mormonit (või Moronit või Almat) seda oma ülestähendusele lisama? Mida saan sellest õppida, et see oleks mulle abiks tänasel päeval ja ajastul?“¹

Täna seisavad viimse aja pühad kogu maailmas silmitsi paljude samasuguste väljakutsetega nagu nefilasted toonasel ajaloo perioodil. Näitena võiks mainida kas või püüdlusi võtta liikmetelt õigus Jumalat kummardada või osaleda ühiskonnale oluliste küsimuste arutamisel. Mõned viimse aja pühad on tundnud hirmu välisrünnakute ees, konfliktide ees, mille eesmärgiks on nende rahvas ja vabadus hävitada.

Õnneks suutsid nefilased ülimite jõupingutuste ja ohverduste hinnaga ning Issanda abiga väljakutsetest jagu saada. Ehk annab meile juhatust ja julgust seista silmitsi meie tänaste väljakutsetega see, kuidas nefilased oma väljakutsed edukalt seljatasid.

1. Jälgige, et teie soovid ja motiivid oleksid õiged.

Õigemeelsetele nefilastele andis kõigis nende väljakutsetes jõudu tõsiasi, et nende teod olid ajendatud õigetest motiividest. Nende ainus eesmärk oli „kaitsta iseend ja oma perekondi ja oma maid, oma kodumaad ja oma õigusi ning oma usku“ (Al 43:47). Nende soov oli kaitsta

oma valikuvabadust – õigust olla õigemeelne ja vastutada ise oma tegude eest – selle asemel et lasta kuningal endale käitumise osas ettekirjutusi teha. Nende ajendiks oli, et seaduse all säiliks võrdsus, nimelt vabadus Jumalat kummardada ja oma kirikut alles hoida (vt Al 43:9, 45).

Ühiskonnas on ja saavad alati olema jõud, mis püüavad avaliku arvamusega manipuleerida, et omakasu nimel võimu enda kätte saada. Mõnel tekib kiusatus nende motiivid omaks võtta ja pöörata konflikt võimuvõitluseks. Issanda tegutsemistarkus on alati ajendatud puhastest soovidest ja motiividest, nagu nefilastelgi. See võimaldas neil loota taeva vägedele, et saada oma probleemidest jagu „Issanda jõul“ (Al 46:20; vt ka Al 60:16; 61:18).

Niisamuti tuleb ka meil tänaste väljakutsetega silmitsi seistes pidevalt oma südant kontrollida, et olla kindel, et meie soovid ja motiivid on puhtad ning on kooskõlas Jeesuse Kristuse evangeeliumiga. Kui tegutseme (või mõjutame kedagi teist tegutsema) isekalt ja omakasupüüdlikult, kui alandame oma tegevusega teisi, ei aita meid meie väljakutsetes taevas.

2. Olge kenad ja suuremeelsed nende vastu, kellel ei lähe kõige paremini.

Kui nefilaste endisi vaenlasi, anti-nefi-lehhi rahvast, ähvardas häving, hääletas nefi rahvas selle poolt, et anda neile koht, kus elada ja uut elu alustada, ning pakkus neile kaitset (vt Al 27:21–22; 43:11–12). Kuna anti-nefi-lehhilased olid vandunud, et ei haara enam iial sõjarelvi, andsid nad selle asemel sel kriitilisel ajal „suure osa oma varandusest [nefilaste] sõjaväe toetamiseks“ (Al 43:13). Selle kohta, et nefilased oleksid neid sisserändajaid mingil muul kombel kui austuse ja armastusega kohelnud, pole mingeid ülestähendusi, olgugi et nad võisid olla kergeks poliitiliseks sihtmärgiks neile, kes tahtsid erimeelsusi külvata.

Nefilased kohtlesid Ammoni rahvast, nagu neid kutsuma hakati, hästi, millele viimased vastasid samaga. See aitas kaasa ühe inspireerivama – kahest tuhandest noorest sõjamehest koosneva väekoondise moodustamisele,

Nefilaste valmisolek abivajajate vastu kena ja suuremeelne olla oli tähtis tegur nende säilimisel rahvana ja andis neile rasketel hetkedel õiguse taeva õnnistustele. Nefilased kohtlesid Ammoni rahvast hästi, millele viimased vastasid samaga. See aitas kaasa kahest tuhandest noorest sõjamehest koosneva väekoondise moodustamisele.

millest ajalugu kirjutab. Kummalisel kombel võis just nende noorte meeste teenimine olla võtmeks, mis päästis nefilaste ühiskonna enneaegsest hävingust.

Sisemiste lahkkelide, välisrännakute ja majanduslike raskuste aegadel kipub hoiak nende suhtes, kes „pole nagu meie”, negatiivseks muutuma. Neid kritiseeritakse, neid mõistetakse hukka. Kahtluse alla seatakse nende lojaalsus ja väärtus ühiskonnas, nende mõju meie majanduslikule käekäigule. Selline negatiivne suhtumine on vastuolus Päästja käsuga armastada oma ligimest nagu iseennast ning põhjustab lõhesid, tülisid, eraldumist. Kui Ammoni rahvast poleks nefilaste ühiskonnas omaks võetud, oleks see võinud äratada kasvavas põlvkonnas vimma, mitte tänulikkust. Selle asemel et välja pakkuda kaks tuhat ustavat sõjameest, oleks uus põlvkond eemale tõugatuna võinud uuesti liituda laamanlastega.

Nefilaste valmisolek abivajajate vastu kena ja suuremeelne olla oli tähtis tegur nende säilimisel rahvana ja andis neile rasketel hetkedel õiguse taeva õnnistustele. Jumala rahvas vajab selliseid õnnistusi ka täna.

3. Kuulake ja järgige inspireeritud juhte.

Issand teadis väljakutseid, mis nefilasi ees ootasid, ja kasvas üles inspireeritud juhid, kes neile väljakutsete juures toeks võiksid olla. Ülemjuhataja Moroni oli sõjamees, keda inspireeriti valmistama oma rahva kaitseks rinnatruuveid, käekaitseid, peakaitseid ja paksusid riideid (vt Al 43:19). Seetõttu läks nefilastel lahingus palju paremini kui laamanlastel (vt Al 43:37–38). Hiljem juhatas Moroni rahvast linnade ümber muldvalle kaevama ning muldvallidele puitehitisi ja teivaspiirdeid püstitama (vt Al 50:1–3). Sellised ettevalmistused aitasid hoida nefilasi hävingu eest.

Samal ajal kui Moroni sõjaks valmistus, jutlustas Heelaman oma vendadega Jumala sõna ja õhutas rahvast õigemeelsusele, et Issanda Vaim saaks neid juhatada ja hoida. Nefilasi hoiti, kui nad võtsid kuulda inspireeritud juhtide ilmalikke ja vaimseid juhatusi. Tagasilöögid ja kannatused tulid siis, kui tekkisid sisemised lahkkelid

ja inimesed ei võtnud kuulda inspireeritud hoiatusi.

Me elame õnnelikul ajal, mil Issand on kutsunud elavad prohvetid, nägijad ja ilmutajad meid hoiatama ja juhatama, et oleksime valmis tänasteks katsumusteks. 1998. aastal andis president Gordon B. Hinckley (1910–2008) Kiriku liikmetele inspireeritud juhise ja hoiatuse:

„Aeg on oma majad korda seada.

Paljud meie inimesed elavad peost suhu. Õigupoolest elavad mõned laenudest. ...

Majandus on habras asi. ... Ilm võib kiskuda tormiseks. Hea oleks, kui seda arvesse võtame.”²

Rääkisin hiljuti inimesega, kes oli kuulda võtnud president Hinckley sõnu ja Vaimu õhutust. Tema ja ta naine otsustasid oma investeeringud rahaks teha, oma kodu välja osta ja võlast vabaneda.

Praegu tuleb see mees oma jõududega toime. Majanduslangus tema peret eriti ei mõjutanud. Enesega toimetulek võimaldas neil naisega koguni misjonile minna.

President Thomas S. Monson on kasvatatud üles meie ajaks. Tema elu ja õpetused on sõnum, mille Jumal on saatnud meid kaitsma ja õnnistama. Ajal, mil paljud muretsevad selle pärast, mida neil pole, õpetab president Monson meid olema tänulikud nende paljude õnnistuste eest, mis Issand meile on andnud. Ajal, mil paljud keskenduvad omaenda probleemidele, õhutab president Monson meid sõbrakätt ulatama ja appi tõttama, teisi ennastunustavalt õnnistama. President Monsoni juhatused tagavad meie peredele vaimse kaitse ja õnnistused, mida vajame.

Olen tänulik, et elan ajal, mil evangeelium on taastatud. Olen tänulik, et Issand on andnud Mormoni Raamatu meie aja tarbeks. Nefilased pidasid ustavalt vastu oma toonastele katsumustele. See on tõenduseks, et Issand kannab hoolt õnnistuste ja kaitse eest, mida vajame meie, et tulla edukalt toime oma tänapäevaste väljakutsetega. ■

VIITED

1. Ezra Taft Benson. The Book of Mormon—Keystone of Our Religion. – Ensign, nov 1986, lk 6.
2. Gordon B. Hinckley. To the Boys and to the Men. – Ensign, nov 1998, lk 53.

Nefilasi hoiti, kui nad võtsid kuulda selliste inspireeritud juhtide ilmalikke ja vaimseid juhatusi nagu Moroni. Tagasilöögid ja kannatused tulid siis, kui tekkisid sisemised lahkemised ja inimesed ei võtnud kuulda inspireeritud hoiatusi.

KUIDAS VAENLASE
TERRITOORIUMIL

ELLU JÄÄDA

**Vanem
Boyd K. Packer**

Kaheteistkümne Apostli
Kvoorumi juhataja

Me tähistame Kirikus seminari sajandat aastapäeva. Mõeldes seminari algusaiale, jõuan ma nende varajaste päevadeni, mil selle programmi materjale nappis.

Sellisest tagasihoidlikust algusest on nüüd välja kasvanud 375008 seminariõpilast 143. riigis rohkem kui 38 tuhande vabatahtliku ja täiskohaga õpetajaga kõikjal maailmas. Investeeringe oma noortesse palju. Teie väärtus ja teie potentsiaal on meile teada.

Tarkus aitab teil vaenlasest jagu saada

Räägin inimesena, kes on näinud minevikku ja tahab valmistada teid ette tulevikuks.

Te kasvate üles vaenlase territooriumil. Vaimselt küpsetena hakkate te mõistma, kuidas vastane on teid ümbritsevasse maailma imbunud. Teda on kodudes, meelelahutuses, meedias, kõnepruugis – kõiges teid ümbritsevas. Enamikel juhtudel jääb tema kohalolek märkamatuks.

Tahan rääkida teile millestki, mis on kõige väärtuslikum ja kõige ihaldusväärsem. Pühakirjades seisab: „Tarkuse algus on see: taotle tarkust” ja lisaksin omalt poolt, et „taotle [tegusid] kogu oma varanduse hinnaga!” (Õp 4:7) Mul pole aega raisata ja seda pole ka teil. Seega pange tähele!

Mul on väga selgelt meeles hetk, mil otsustasin õpetajaks saada. Teise maailmasõja ajal olin ma 20ndates aastates õhujõudude piloot. Mind paigutati pisikesele Ie Shima saarele. See väike üksildane, umbes postmargisuurune saar asub kohe Okinawa põhjatipu lähedal.

Ühel üksildasel suveõhtul istusin ma kalju otsas ja vaatasin, kuidas päike loojub. Mõtisklesin, mida oma eluga pärast sõda pihta hakkan, kui mul õnnestub ellu jääda. Kelleks tahan saada? Tol samal õhtul otsustasin, et tahan saada õpetajaks. Juurdlesin, et õpetajad muudkui õpivad. Õppimine on elu põhiline eesmärk.

Esmalt õpetasin ma seminari 1949. aastal Brigham Citys. Olin õppinud selles seminaris keskkoolipäevil.

Seminaris õpetati algul kolme kursust: Vana Testament, Uus Testament ja Kiriku ajalugu. Minu eriliseks võimaluseks oli täiendada seda loetelu varahommikuse Mormoni Raamatu tunniga. Minul oli sõjast naastes Mormoni Raamatu kohta tunnistus ja mõistsin, kuidas Püha Vaimu and toimib.

Püha Vaimu and kaitseb teid vaenlase territooriumil

Teile on õpetatud kogu teie elu Püha Vaimu annist, kuid õpetamisega jõuab vaid teatud kaugusele. Ülejäänud tee saate käia ja tegelikult peategi käima üksinda, et avastada iseendas, kuidas saab Püha Vaim teile juhatust ja kaitset anda.

Noorte meeste ja noorte naiste jaoks on protsess sama. Avastamine, kuidas Püha Vaim tegutseb, võtab kogu elu. Kui olete kord selle enda jaoks avastanud, suudate elada vaenlase territooriumil, ilma et teid petetaks või hävitataks. Ükski selle Kiriku liige – see tähendab igaüks teist – ei tee kunagi ühtegi tõsiselt viga, ilma et Püha Vaim teda kõigepealt hoiataks.

Kui te eksite, võite vahel hiljem öelda: „Teadsin, et

poleks pidanud nii tegema. See ei tundunud õige olevat” või siis: „Teadsin, et *oleksin* pidanud nii tegema, aga ma ei julgenud!” Need mõtted tulevad Pühalt Vaimult, kes püüab juhatada teid hea poole või hoiatada teid kahju eest.

Selleks, et suhtlusliinid jääksid avatuks, ei tohi teha teatud asju. Te ei saa valetada, petta, varastada ega kõlvatult käituda, ilma et suhtluskanalid ei katkeks. Ärge minge sinna, kus ümbritsevad asjaolud vaimset suhtlemist takistavad.

Peate õppima otsima teile pakutud väge ja juhatust ning jääma siis sellele rajale, mis ka ei juhtuks.

Kõigepealt kirjutage oma „tegemist ootavate asjade” nimekirja sõna *palve*. Enamus ajast on teie palved vaiksed. Võite palvetada ka mõttes.

Teie jaoks on alati avatud otseliin Taevaisaga. Ärge laske vastasel end veenda, et teises otsas pole kedagi kuulamas. Teie palveid kuuldakse alati. Te pole iialgi üksinda!

Hoolitsege oma keha eest. Olge puhtad! „Eks te tea, et te olete Jumala tempel ja et Jumala Vaim elab teie sees?” (1Kr 3:16)

Lugege hoolikalt Õpetuse ja Lepingute 89. osas leiduvaid lubadusi. Tarkuse Sõna ei luba täiuslikku tervist, vaid et teis olevad vaimsed retseptorid võivad saada tugevamaks.

Hoidke eemale tätoveeringutest ja muust sarnasest, mis teie keha inetuks teevad. Teie keha loodi Tema kuju järgi.

Prohvetlik nõuanne õpetab, mis on õige

Tahan peatuda nüüd otsekoheselt ühel teisel teemal.

Me teame, et sugu määrati kindlaks surelikkusele eelnevas maailmas.¹ „Vaim ja keha moodustavad inimese hinge” (ÕL 88:15). Seesama soo küsimus on vendadele tõsiselt muret tekitav nagu kõik surelikkust puudutav.

Mõni teist on tundnud, või on teile öeldud, et sündisite tülivate tunnetega ega ole süüdi, kui nendele kiusatustele järele annate. Vastavalt õpetusele me teame, et kui see oleks nii, oleks teie valikuvabadus ära kustutatud, kuid seda ei saa juhtuda. Teil on alati võimalus järgida Püha Vaimu õhutusit ning elada kõlbeliselt, puhtalt ja vooruslikult.

President Gordon B. Hinckley tegi ühel üldkonverentsil järgmise avalduse: „Meilt küsitakse, milline on meie seisukoht nende suhtes, kes peavad end ... geideks ja lesbideks. Vastan, et armastame neid kui Jumala poegi ja tütreid. Neil võib olla teatud kalduvusi, mis on vägevad ja mida võib olla raske vaos hoida. Enamikul inimestest on ajuti üht või teist laadi kiusatusi. Kui nad ei anna nendele kalduvustele järele, võivad nad teha seda, mida teevad kõik teised Kiriku liikmed. Kui nad rikuvad kõlbelise puhtuse seadust ja Kiriku moraalinorme, tuleb neid Kirikus korrale kutsuda nagu kõiki teisi.”

Tahame aidata ... neid tugevdada, neile nende probleemide juures abiks olla ning neile raskuste juures abi pakkuda. Kuid kui nad annavad järele kõlvatusele, kui nad püüavad toetada ja kaitsta niinimetatud samasooliste abielusid ja sellises abielusuhtes elada, ei saa me seda tegevusetult pealt vaadata. Sellise asja lubamine paneks suhtuma kergekäeliselt äärmiselt tõsistesse ja pühadesse Jumala poolt kinnitatud abielu alustaladesse ning selle eesmärki, milleks on perekonna kasvatamine.”²

President Hinckley kõneles Kiriku nimel.

Kinnitage oma jalgealust valikuvabadusega

Esimene and, mille Aadam ja Eeva endale said, oli valikuvabadus: „Sa võid ise valida, sest nõnda on sinule antud” (Ms 3:17).

Ka teil on seesama valikuvabadus. Kasutage seda targalt, et mitte anda järele ühelegi tõukele, mis pole puhas, ega kiusatusele, mis pole püha, mis võib teile pähe turgatada. Ärge tehke seda ja kõik! Aga kui te olete juba järele andnud, siis saage sellest jagu. „Keelake endale kõik jumalatu” (Mn 10:32).

Ärge jännake oma keha elu andva väega ei üksinda ega kummagi soo esindajaga. See on Kiriku käitumisnorm ja see ei muutu. Vanemaks saades tekib teil kiusatus kõlvatuid tegevusi katsetada või järele proovida. Ärge tehke seda!

Võtmesõnaks on *distsipliin*, enesedistsipliin. Sõna *distsipliin* tuleb ladinakeelsest sõnast *discipulus* ehk *jünger*. Olge Päästja jüngrid ehk järgijad ja teiega on kõik korras.

Mõni teist võib mõelda: „Olen juba ühes või teises tõsis- ses eksimuses süüdi. Minu jaoks on liiga hilja.”

Kunagi pole liiga hilja!

Teile on õpetatud kodus ja seminaris Jeesuse Kristuse lepitusest. Lepitus on nagu kustutuskumm. See saab kustutada süü ega lase sellel, mis iganes teis süütunnet tekitab, mõjule pääseda.

Süü on vaimne valu. Ärge kannatage kroonilise valu käes. Saage sellest lahti. Tehke sellele lõpp. Parandage meelt, ja kui vaja, siis parandage meelt üha uuesti ja uuesti, uuesti ja uuesti, kuni teie olete omaenda peremees, mitte teie vaenlane.

Rahutunne püsib, kui sagedasti meelt parandada

Elu on üks katsumuste ja vigade jada. Lisage oma tege- mist ootavate asjade nimekirja „tee sageli meelega parandust”. See toob teile kestva rahu, mida ei saa osta mingi maise hinna eest. Lepituse mõistmine võib olla kõige tähtsam tõde, mida noorena õppida.

Kui lävite teistega, kes veavad teid alla, selle asemel et teid tugevdada, siis peatuge ja vahetage seltskonda. Mõnikord olete te ükski ja üksildased. Siis oleks hea esitada endale järgmine tähtis küsimus: „Kas olete ükski olles heas seltskonnas?”

Halvast harjumusest vabanemine, millesse olete sisse mässitud, võib olla väga raske. Kuid see vägi on teis ole- mas. Ärge heitke meelt! Prohvet Joseph Smith õpetas, et „kõigil olevustel, kellel on kehad, on vägi nende üle, kellel keha ei ole”.³ Te suudate kiusatusest hoiduda!

Vastasega iial isiklikult kokku saada on ebatõenäoline. Ta ei näita ennast sel moel. Aga kui ta peaks tulema teie juurde, et teid proovile panna ja kiusata, on teil tema ees eelis. Võite panna maksma oma valikuvabaduse ja ta peab teid rahule jätma.

Kasutage ära seminari õnnistused

Te ei ole harilikud! Te olete väga erilised. Te olete era- kordsed. Kuidas ma seda tean? Tean seda, sest te sündisite ajal ja kohas, kus Jeesuse Kristuse evangeelium saab tulla teie ellu teie kodu ja Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse

Kiriku õpetuste ja tegevuste kaudu. See Kirik on, nagu Issand ise on seda ütelnud, „ainus tõeline ja elav kirik kogu maa palge peal” (ÕL 1:30).

On veel teisigi asju, mida nimekirja lisada, aga te teate, mida peaksite ja ei peaks oma elus tegema. Te teate, mis on õige ja vale ning teid ei tule kõiges käskida.

Ärge laske neil seminariaastatel hukka minna. Kasutage ära teile antud suur õnnistus õppida Kiriku ja provetite õpetusi. Õppige seda, mis on kõige väärtuslikum. See õnnistab teid ja teie järeltulijaid paljude tulevaste sugupõlvade vältel.

Ei lähe palju aastaid, kui olete abielus ja teile sünnivad lapsed. Teie abielu peaks olema pitseeritud templis. Me palvetame, et leiate endale õigel ajal turvalise koha perede koguduses.

Jätkake oma teed usus ja lootuses

Ärge peljake tulevikku. Minge edasi usu ja lootusega. Pidage meeles taevast Püha Vaimu andi. Õppige sel end õpetada laskma. Õppige seda otsima. Õppige selle järgi elama. Õppige palvetama alati Jeesuse Kristuse nimel (vt 3Ne 18:19–20). Issanda Vaim on teiega ja teid õnnistatakse.

Usume teisse sügavalt ja kogu südamest.

Ma jätan teile oma tunnistuse, mille sain noorena. Ja nii nagu mina, pole ka teie kellestki teisest erinevad. Teil on sama suur õigus sellele tunnistusele, kui kellelgi teisel. Te saate selle, kui olete seda väärt. Ma palun teie peale Issanda õnnistusi – et selle tunnistuse õnnistused kuuksid teie ellu, et need juhataksid teid õnneliku tuleviku loomisel. ■

Artikli aluseks on seminari sajandal aastapäeval peetud kõne, mis kanti ette 22. jaanuaril 2012.

VIITED

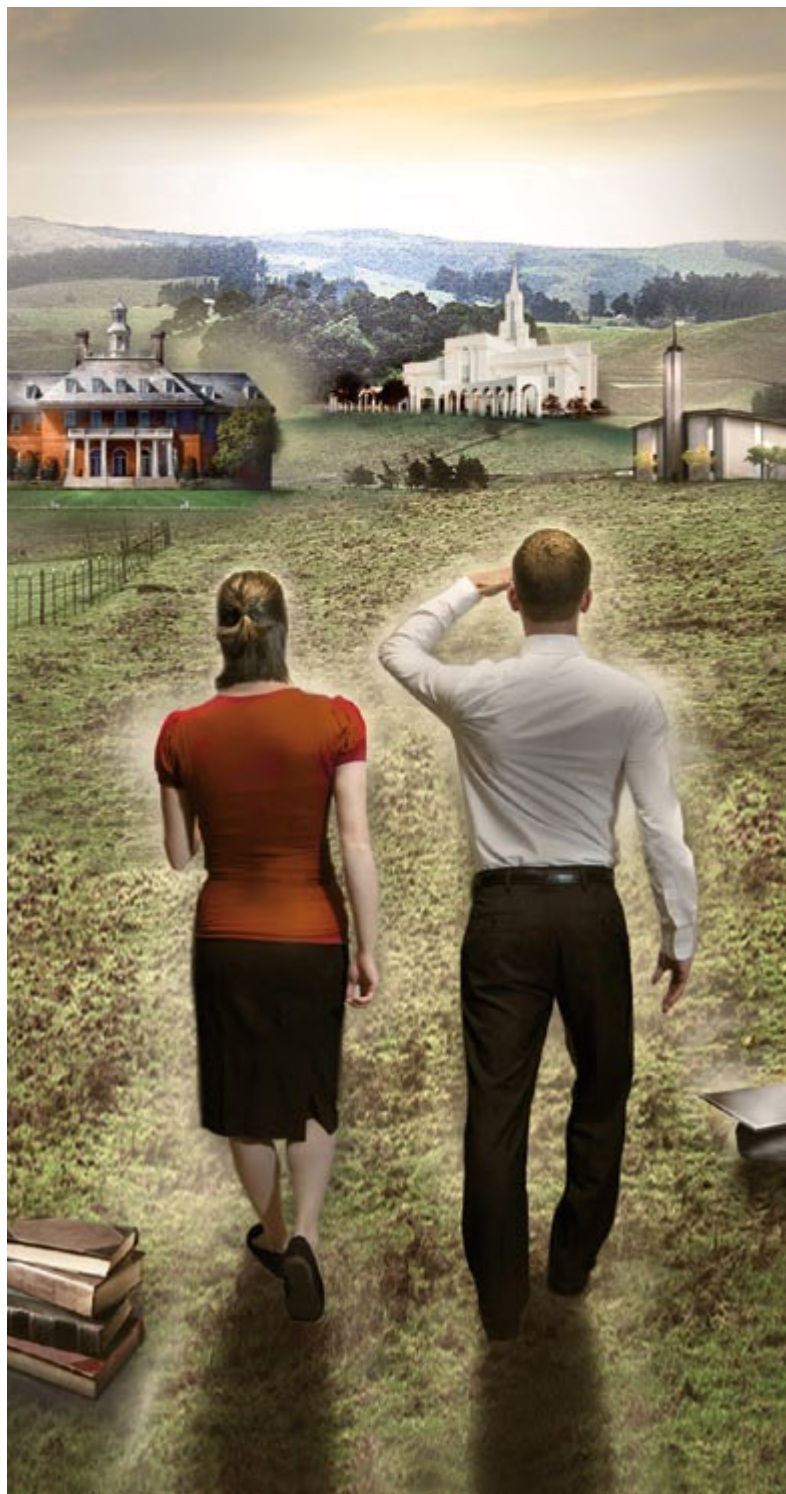
1. Vt Perefond: Läkitus maailmale. – Usule truu, 2004, lk 117–119; vt ka Ms 3:5; Aabr 3:22–23.
2. Gordon B. Hinckley. What Are People Asking about Us? – Ensign, nov 1998, lk 71.
3. Kiriku presidentide õpetused: Joseph Smith, 2007, lk 211.

Täispikk kõne

Vaata või kuula vanem Packeri täispikka kõnet aadressil www.seminary.lds.org/history/centennial.

Ärge laske neil seminariaastatel hukka minna. Kasutage ära teile antud suur õnnistus õppida Kiriku ja provetite õpetusi. Õppige seda, mis on kõige väärtuslikum.

MA PALUSIN JULGUST

Mu vanemad on Kiriku liikmed, aga nad ei ole väga aktiivsed. See tekitab vahel konflikte, sest nad usuvad, et perega koos veedetud aeg on kõigest muust tähtsam – tähtsam kui kirikus käimine, minu kutsetes teenimine ja teised tegevused.

Kuna ma teenin Algühingus ja laulan koguduse kooris, segavad kiriku koosolekud vahel minu perekohustusi. Ühel päeval, kui valmistusin minema meie kogudusehoonesse Antananarivos üldkonverentsi ülekanet kuulama, tuletasid mu vanemad mulle meelde, et meil on külalised.

„Sa pead valima oma pere ja Kiriku vahel,” ütles mu ema. „Sa kas jääd siia meiega ja jätad konverentsile minemata või lähed konverentsile ja saad karistada.”

Ma otsustasin oma emaga mitte vaielda. Selle asemel palusin ma Taevaselt Isalt julgust ja jõudu. Ma palusin Temalt, et ta aitaks mul teada, mida teha. Kas ma peaksin jääma koju oma pere juurde või minema kirikusse, et kuulda prohveti häält?

Kohe, kui olin palve lõpetanud, tundsin Püha Vaimu. Tundsin, kuidas Vaim mind julgustas oma emaga

rääkima, et talle selgitada, kui tähtis prohveti sõnade kuulmine mulle oli. Ma tundsin, et pean talle ütlema, et konverentsi kuulates saan ma juhatust oma eluks praegu ja ka tulevikuks.

Jumal võib teha imelisi asju ja Ta pehmendas minu vanemate südant ning nad lubasid mul minna üldkonverentsile ega karistanud mind. See oli minu elus imeline

Kohe, kui olin palve lõpetanud, tundsin, kuidas Püha Vaim mind julgustas oma emaga rääkima, et talle selgitada, kui tähtis prohveti sõnade kuulmine mulle oli.

kogemus. See kogemus kinnitas mulle pühakirjatõde: „Ja Püha Vaimu väel [võime] teada tõde kõige kohta” (Mn 10:5).

Ma tean, et kui meie tegude aluseks on evangeeliumi põhimõtted ja me kuulame Vaimu juhatust, võime alati olla õnnelikud oma valikute üle. See kogemus tugevdas minu tunnistust, et Jumal hoolib meist ja Püha Vaim abistab meid meie eludes. ■
Fy Tianarivelo, Madagaskar

KUHU MA KUULUN

Enne seda, kui ma Kirikuga liitusin, ei olnud minu elu väga õnnelik. Minu vanemad lahutasid ja mu isa pandi vanglasse, kui olin seitsmeaastane. Mu ema oli alkohoolik ja kaotas kõik, mis talle oluline oli. Mind saadeti elama kasuperesse.

Nende seikade pärast kasvasin ma oma eakaaslastega võrreldes palju kiiremini suureks. Ma ei tundnud kunagi, et leian enda koha maailmas, ja olin selle pärast väga mässumeelne. Kui ma olin veel väga noor, hakkasin suitsetama ja tegema teisi asju, mis ei ole tarkuse sõnaga kooskõlas. Ma olin kindel, et olen määratud elus läbi kukkuma.

Üks asi, milles ma leidsin rõõmu, oli inimeste abistamine – ma kas koristasin koos nendega või kuulasin nende jutustusi enda elust. Ma tahtsin nii väga, et inimesed teaksid, et võivad mind usaldada. Ühel aastal läksin ma puhkama ja kohtasin ühte vana naist ja otsustasin teda teenida, kuulates tema juttu. Ta oli kristlane ja ta jutustas mulle religioonist.

Ma polnud kunagi Jumalasse uskunud. Nendel kordadel, kui olin mõelnud, et Ta on *võib-olla* olemas, süüdistasin ma Teda kogu oma ebaõnnes. Kuid kui see naine jutustas, kui tähtis on uskuda Jumalasse, tekitas see minus huvi. Enne lahkumist ütles naine midagi eriti huvitavat: „Mormoonid järgivad Jumala käske.”

Ma polnud mormoonidest kunagi

kuulnud ja kui ma koju jõudsin, uurisin nende kohta internetist. Ma sattusin veebilehele Mormon.org ja tellisin tasuta Mormoni Raamatu. Mõni päev hiljem töid misjonärid mulle selle raamatu.

Ma polnud kindel, kas võin hakata Jumalasse uskuma, aga misjonärid aitasid mul näha, et ma võin Temasse uskuda ja Teda isegi isiklikult tunda. Hakkasin palvetama ja Mormoni Raamatut uurima ja leidsin end ilusal õnneotsingu teel. Ma jätsin suitsetamise maha. Ma lakkasin Jumalat süüdistamast ja hakkasin Teda tänama kõige hea eest oma elus. Ma õppisin tundma Teda ja Tema Poega, kes kannatas minu pattude ja valu pärast. 28. oktoobril 2007 ristiti mind Tema Kiriku liikmeks.

Kui ma poleks isiklikult kogunud seda muutust pettumusest õnne

leidmiseni, ei usuks ma, et see on võimalik. Ma armastan oma kutset Algühingus ja olen tänulik, et mul on olnud võimalus aidata organiseerida noorte vallaliste täiskasvanute konverentsi teenimisprojekti Poolas. Lisaks õnnele, mille leidsin Jeesuse Kristuse evangeeliumist, valmistab mulle rõõmu teiste järjepidev abistamine, kui saan Kirikus teenida. Kõike, mida ma teen nüüd, teen puhtast armastusest Jeesuse Kristuse vastu. Ma usun, et elu on ilus ja isegi kui meil on katsumusi, siis Päästjat järgides ei kaota me teed.

Naisel, kellega ma kohtusin, oli õigus: Jumalasse uskuda *on* tähtis. Me ei suuda leida oma kohta siin maailmas ilma Jumalat tundmata. Ma olen tänulik, et mul on viimaks koht, kuhu ma kuulun. ■

Dorota Musiał, Poola

Enne lahkumist ütles naine midagi eriti huvitavat: „Mormoonid järgivad Jumala käske.”

RÄÄGI MEILE OMA KIRIKUST

Kui ma reisisin külla oma vennale, istusin lennuki tagaosas, kus istuvad stjuardessid. Selles lennuki osas paiknevad kaks istmerida vastamisi.

Ma tutvustasin ennast mind ümbritsevatele inimestele ja mainisin, et käin Brigham Youngi Ülikoolis. Minu vastas istuv mees ütles, et tema tütre hea sõber oli just läinud põhimisjonile. Tema tütar teadis natukene Kiriku kohta, aga ta ise ei teadnud peaaegu midagi. Stjuardess kuulutas kohe, et tema ei tahaks sellesse Kirikusse kuuluda, kuna see on naiste vastane. Meesterahvas ütles, et tema oli kuulnud sarnast juttu, et viimse aja pühade naisi ei peeta meestega võrdseks, sest neil ei ole preesterlust ja nad ei või koosolekuid juhatada, ning et Kirikus valitsevad mehed.

Siis pöördus ta minu poole ja küsis: „Mida *sina* sellest arvad?” Kõik seitse inimest vaatasid minu poole ja ootasid vastust.

Mu süda hakkas taguma. Lapsena olin just selliste olukordade ootuses usuartiklid pähe õppinud ning teismelise ja noore täiskasvanuna harjutasin, kuidas jagada tunnistust Joseph Smithi esimese nägemuse ja Mormoni Raamatu kohta. Kuid mul polnud õrna aimugi, mida vastata selle mehe küsimusele. Ma ütlesin vaikse palve, et Taevaisa mind juhataks.

Siis ma laususin esimesed sõnad, mis pähe tulid: „Te lihtsalt pole

kuulnud Abiühingust.” Nende näoilmed reetsid, et nad polnud tõepoolest Abiühingust kuulnud.

„Preesterlus toimib koos naistega, kes on kõik Abiühingu liikmed,” seletasin neile. „Meil on Abiühingu juhataja, kes on naine ja kes juhatab Kiriku naiste tegevust kogu maailmas. Naiste ülesandeks on tuua õrnust ja armastust liikmete ellu ja eriti perede ellu.”

Mind ümbritsevad inimesed kuulasid huviga.

„Me elame kummalisel ajal, kui mõned naised tahavad, et naised

käituksid, mõtleksid ja oleksid nagu mehed. Meie usume, et Jumal jagab ülesandeid. Me arvame, et naised peaksid olema juhid naistele ja kodus juhtima koos oma abikaasaga. Mehed ootavad meilt nõu nendes asjades. See on õigemeelne tasakaal. See toob edu nii meie Kiriku organisatsioonidele kui ka meie kodudele. Me usume tõesti, et Issanda ees ei ole mees ilma naiseta midagi ega naine ilma meheta midagi (vt 1Kr 11:11). Me usume, et mees ja naine üheskoos moodustavad terviku. Me ei usu, et meid loodi teineteisega võistlema, vaid meid loodi teineteist täiustama.”

Ma laususin esimesed sõnad, mis pähe tulid: „Te lihtsalt pole kuulnud Abiühingust.”

Ma tundsin, et mind on õnnistatud, kui ma rääkimise lõpetasin. Ma teadsin, et minu sõnad tulid Vaimult. Iga juuresviibija paistis olevat minu seletusega rahul. Siis sõnas mees-
rahvas: „Räägi meile rohkem oma Kirikust.”

Järgmised kaks tundi oli mul rõõmus võimalus rääkida Kiriku taastamisest, vastata küsimustele ja tunnistada oma armastatud evangeeliumist. ■

Shauna Moore, Ameerika Ühendriigid, Virginia osariik

KAS PEAKSIN VALIMA TÖÖ VÕI KIRIKU?

Ma abiellusin oma naisega 1981. aastal Jaapanis Tokio templis. Meie elu polnud pärast abiellumist kerge. Ma olin tänulik, et mul oli töökoht, kuid meil oli raskusi oma arvete maksmisega. Me palusime

Taevase Isa abi ja tegime kõik, mis suutsime, et ots otsaga kokku tulla ja kümnist maksta. Me teadsime, et kui me Issandat usaldame, siis Ta abistab meid.

Ühel nädalal tõid mu naine ja mu sõber mulle sama väikese ajaleheväljalõike. See oli

kuulutus täiskohaga ingliskeeleõpetaja ametikohale.

Ma saatsin oma CV firmale ja mind kutsuti vestlusele. Vestluse lõpus ütles intervjuuerija: „Sa kirjutasid oma CV-s, et töötasid vabatahtlikuna Viimse Aja Pühade Jeesuse Kristuse Kiriku misjonil. Kas see tähendab, et sa käid pühapäeviti kirikus? Kui sa peaksid valima pühapäeval töötamise või kirikus käimise vahel, siis kumma sa valiksid?”

See oli raske küsimus, sest mul oli vaja paremat töökohta. Kuid pärast selle üle mõtisklemist vastasin: „Ma läheksin kirikusse!”

Ebamääraselt naeratades ütles intervjuuerija: „Või nii.” Siis saatis ta mu minema lubades, et õhtuks on firma oma otsuse teinud ning ma peaksin otsuse teada saamiseks neile helistama. Ruumist välja astudes arvasin ma, et kukkusin vestlusel läbi.

Kui tuli aeg õhtul helistada, valisin firma numbri, ise hirmust kange.

„Millised olid vestluse tulemused?” küsisin sekretärilt. „Kas ma kukkusin läbi?”

Ma olin hämmeldunud, kuid rõõmus tema vastust kuuldes.

Ta ütles: „Me soovime, et te meie juures tööle asuksite.”

Kuu aega hiljem sain ma teada, miks mind oli välja valitud. Sekretär seletas, et intervjuuerija naabriks olid kaks viimse aja pühast põhimisjonäri. Ta nägi, kuidas misjonärid hommikul jalgratastega tööle sõitsid.

„Ta uskus, et kuna sa kuulud

Intervjuuerija küsis minult:

„Kui sa peaksid valima pühapäeval töötamise või kirikus käimise vahel, siis kumma sa valiksid?”

samasse kirikusse, siis töötad sa meie firma heaks sama usinalt kui need misjonärid töötasid oma kiriku heaks,” ütles sekretär. „Sul vedas!”

Sellest ajast peale on meie perel olnud kõik, mida me vajame.

Alati, kui ma sellele kogemusele mõtlen, pakub see mulle julgustust ja lohutust. Ma tean, et Jumal kasutab tihti teisi inimesi, et oma lapsi õnnistada. Ma ei suuda väljendada oma tänu, et mu naist ja sõpra innustati mulle seda ajalehekuulutust tooma. Ma olen tänulik nende kahe tööka misjonäri ja nende eeskuju eest ning meie armuliku, armastava ja hooliva Taevase eest, kellel on imeline jõud pühitseda meie kogemused meie kasuks. ■

Kenya Ishii, Jaapan

Vooruslikkus

VOORUSETUS MAAILMAS

Kiriku ajakirjad kohtusid grupi noorte täiskasvanutega erinevatest maailma paikadest, et arutada katsumusi ja õnnistusi, mis kaasnevad voorusliku eluga maailmas, mis ei hinda ja isegi pilkab vooruslikkust. Nende avatud, aus ja südamluk arutelu oli meeliülendav ja innustav ning loodame, et ka teie leiate nende kommentaari-dest midagi, mis aitab teil hinnata abielu ja intiimsuse pühadust.

Millised evangeeliumi tõed aitavad sul seksuaalselt puhtana püsida, kui nii paljud inimesed sinu ümber õigustavad ebamoraalset käitumist?

Martin Isaksen, Norra:

„Pühakirjades käsitakse olla vooruslik. Rohkem veenmist mina ei vaja.”

Lizzie Jenkins, Kalifornia,

Ameerika Ühendriigid:

„Vooruslikkus on käsk. Selle järgi tuleb elada. See on eluviis.”

Liz West, Inglismaa:

„Kui ma mõistan, kes ma olen ja et elu on rohkemat kui praegune hetk ja see üks öö, aitab see mind väga. Päästmisplaanist on palju abi, kuigi teismelisena ei oleks ma seda seletada suutnud. Mõte igavesest abielust on suurepärane! Kui inimesed mõistavad seda pühendumist, mõistavad nad, kui suurepärane on, et Jumal on pannud

meid peredesse ja andnud meile käsud selleks, et meid kaitsta, kui ka selleks, et me võiksime olla õnnelikud. Nende põhimõtete järgi elades ja neid oma sõpradega jagades, öeldes „Ma ei joo” või „Ma ei lähe sellele peole” või „Ma ei tee seda”, aitab mu sõpradel minust lugu pidada. Lõpuks seisavad nad ka ise minu eest. Mulle toob suurt tuge teadmine, et ma olen Jumala laps ja Taevane Isa tunneb mind ja hoolib minust.”

Anna (Anja) Vlasova, Venemaa:

„Mind aitab mõte, et ma olen osa taevasest perekonnast. Ma armastan ja austan Jumalat ega taha, et Ta peaks minu valikute pärast häbi tundma.”

Kaylie Whittemore, Florida,

Ameerika Ühendriigid: „Ma olen kindel, et perekonna pühaduse mõistmine on andnud mulle kindlameelsust

elada vooruse seaduse järgi. Samuti mõistmine, et kui me käsust üle astume, ootavad meid negatiivsed tagajärjed, mida mina ei taha kogeda.”

Falande (Fae) Thomas, Haiti:

„Ma olen tõsiselt mõelnud selle üle, kuidas inimesed ütlevad: „Miks oodata, kui sa võiksid kõike kohe praegu saada?” Aga ma mõtisklen, kui kaua selline õnn kestab? Mina elan pigem vooruse seaduse järgi, sest see toob mulle rahu.”

Hippolyte (Hip) Kouadio,

Elevandiluurannik: „Üks asi, mis mind on palju aidanud, on „Perekond: läkitus maailmale”, mis ütleb: „Me kuulutame, ... et Jumal on andnud käsu, et püha sigitusjõudu tuleb kasutada ainult mehe ja naise vahel, kes on seaduslikult abielus.”¹

Teisena on abiks see, kuidas vennad meile vooruslikkust selgitavad. Nad hoiatavad, kuidas ebamoraalsus alguse saab, ja õpetavad, et kui me oma keha väärkohtleme, väärkohtleme ka oma hinge. Vanem Jeffrey R. Holland õpetas, et Päästja tõi ohvri, et meie võiksime kunagi saada ülestõusnud keha. Me võime näidata tänulikkust selle ohverduse eest, hoides oma keha puhtana.²

„Päästja tõi ohvri, et meie võiksime kunagi saada ülestõusnud keha. Me võime näidata tänulikkust selle ohverduse eest, hoides oma keha puhtana.”

Liz: „Ma mäletan üht vestlust, mis mul kellegagi 15-aastaselt oli. Me olime just vestelnud sellest, kuidas ma ei usu, et meil tohiks olla intiimsuhteid enne abielu, ja ma mäletan, kuidas mu vestluskaaslane ütles: „Aga mis siis, kui see lihtsalt juhtub? Mis siis, kui üks öö sa lihtsalt ... ?” Aga mina teadsin, et mul pole valikut. Miski ei saa „lihtsalt juhtuda”.

Minu jaoks on uskumatu, et Taevane Isa on andnud meile valikuvabaduse ja käsud, et meid vabastada, ning Saatan teeb kõik, mis suudab, et meid kõita ja meie vabadust piirata. Need hetked, millest minu sõber rääkis, kui midagi võis „juhtuda”, olid pidudel, kus inimesed tarbisid alkoholi ja olid omavahel kahekesi. Sellepärast ei pane mina end sellistesse olukordadesse. Valikut ei peaks tegema lõpus, kui võid öelda kas ainult „jah” või „ei”. Valik tehakse enne, kui sa endalt küsid: „Kas ma lähen sinna peole?”

Paljud inimesed teevad hetkeajendil palju asju, kui nad varem asju läbi ei mõtle ja tagajärgi ei kaalu. Aga kui sa ütled „Ma soovin sellist lõpptulemust ja seetõttu ei tee ma sellist valikut”, siis võite vältida paljusid probleeme.”

Te mainisite valikuvabadust ja käske. Kuid kas lepingud – ristimisleping ja templilepingud – aitavad teil oma standarditele vastavalt elada?

Fae: „Ma mõtlen oma elule enne ristimist ja leian, et nüüd, kui olen sõlminud lepingu Jumalaga, tundub elu

palju loogilisem. On imeline, et võime saada andestuse tänu lepitusele. Kui ma meenutan oma lepinguid, mõtlen sellele, kuidas meelt parandada, saada paremaks ja edasi minna.”

Anja: „Eriti templis võib näha igavest perspektiivi. Tempel aitab mõelda oma igavikulise elu ja mitte ainult praeguse hetke peale ning see aitab teha targemaid otsuseid.”

Lizzie: „Tihti mõtleme, et intiimsus on halb, kuid see ei ole nii. See peab lihtsalt olema heaks kiidetud õige volitusega, õigel ajal ja õige inimesega. Selleks me sõlmimegi lepinguid. Me võtame endale kohustuse. Nii ütleme: „Ma olen valmis tegema selle sammu oma elus.” Lepingud aitavad mul teada, et teen asju sellises järjestuses, nagu neid teha tuleb. Ja ma tean, et kui ma teen, mis Taevane Isa tahab, olen õnnelikum.”

Jonathan Tomasini,

Prantsusmaa: „Kui ma oma lepinguid rikuksin, ei oleks ma ustav endale ega Jumalale. Abielulepingud aitavad mul näha, et ma tahan, et mu naisel oleks selline mees, kes suudab end kontrollida, kes on valmistunud olema hea abikaasa ning on hoidnud end puhtana.”

Maailmas leidub palju argumente – paljudki neist on väga veenvad ja keerulised – selle kohta, miks vooruse seadus on iganenud. Milliseid argumente olete teie kuulnud ja kuidas te vastaksite neile, kes teie standardid kahtluse alla seavad?

Lizzie: „Mäletan, kuidas õpetaja meile keskkooli lõpuklassis „nõu”

STANDARD JA VÕTI

„Standardiks on seksuaal-

suhetest hoidumine enne abielu ja täielik truudus abielu ajal. Kui tahes vanamoodsad me ka ei paista, kuivõrd neid standardeid ka ei naeruvääritata, ükskõik kui palju teised järele annavad, ei anna meie järele, me ei saa järele anda. ...

Teile on antud Püha Vaimu and. Otsuseid tehes tunnete te Vaimu heakskiitu või hoiatussõnu. Püha Vaim võib teid kurjast eemale juhtida ja tuua teid tagasi hea juurde, kui olete rajalt eksinud. Ärge kunagi unustage, et olete Jumala pojad ja tütreid. Saatan ei suuda teid igaveseks vangistada. Teil on meelega paranduse võti, et vangla uksest lahti päästa.”

Boyd K. Packer, Kaheteistkümne Apostli Kvoorum juhataja. *The Standard of Truth Has Been Erected.* – Liahona, nov 2003, lk 26.

andis. Ta oli abiellunud kohe pärast keskkooli ja tema abielu lõppes halvasti. Õpetaja ütles meile, et maailmas on palju inimesi, kellega me koos võime olla. Ta tahtis öelda, et maailmas on palju asju, mida peaksime ära proovima, ja palju inimesi, keda järele proovida. Ma mäletan kui hämmeldunud ma olin, et mu õpetaja midagi sellist ütles. Ma olen öeldu üle mõtelnud ja leidnud, et maailmas on tõesti palju inimesi, aga minul ei ole palju inimesi vaja!”

Jonathan: „Keegi mu tuttav tüdruk ütles, et kui temal on kellegagi suhe, siis tahab ta näha, kas ta selle inimesega ka seksuaalselt sobib. Tüdruk tõi näite ühest kutist, kes talle meeldis, kuid pärast temaga olemist leidis, et nad ei sobi omavahel ja nende suhe lõppes. Ta kasutas seda kogemust, et vaielda voorulikkuse vastu, ja see oli päris veenev. Lõpuks ma seletasin talle, et mina usun, et kaks inimest võivad end teisel moel hästi tundma õppida ja arendada niiviisi usaldust, samas elades voorulikkuse seaduse järgi, ning see aitab neil pärast abielumist paremini omavahel sobida.”

Anja: „Kõige tavalisem väide, mida ma kogu aeg kuulen, on see, et kui kaks inimest teineteist armastavad, siis on seks lubatud, sest intiimsus on vaid armastuse väljendus.”

Martin: „Iga kord, kui ma kuulen vabandust „Me armastame teineteist!”, meenub mulle tsitaat president Spencer W. Kimballilt. Ta ütles, et liigatihti hiilib iha uksest sisse, kui inimesed arvavad, et armastavad teineteist.³

Nii on lood paljude inimestega, kes astuvad intiimsuhtesse enne abielu – tegemist on ihaga, kuigi nad arvavad, et armastavad teineteist. Kui nad teineteist tõeliselt armastaksid, siis austaksid nad teineteist rohkem, toetaksid teineteist ning mõistaksid, et intiimsuse jaoks on oma aeg. Minu jaoks näitavad abielueelsed intiimsuhted, et kaks inimest ei hakka teineteist nii palju toetama kui nad arvavad, et hakkavad. Sest kui nad ei suuda praegu teineteisele standardite järgi elamisel toeks olla, siis kuidas nad teineteisele hiljem toeks on?”

Kaylie: „Mõned inimesed, kes Jumalasse ei usu, arvavad, et Piibel ja vooruse seadus on ajast ja arust. Mul olid keskkoolis mõned sõbrad, kes olid ateistid või isegi agnostikud, ja üks minu sõber ei uskunud oma usu õpetustesse. Ta elas vastavalt iseenda tahtmiste, vastavalt sellele, mis tema arvates õige on. Füüsiline intiimsus oli tema arvates enese rahuldamine ja kõik, mis seda takistas, oli soovimatu.

Ma arvan, et mu sõpra üllatas, et ma usun Piiblit ja Jumala kāske, aga ma püüdsin aidata tal mõista, et ma ei vaata kāske kui keelde, ma elan nende järgi, sest need teevad mind õnnelikumaks. Kuigi meie arvamused lahkesid, austas ta minu tõekspidamisi ja me jäime headeks sõpradeks.”

Liz: „Kõigile argumentidele võib leida vastuse evangeeliumi põhitõdest. Kui sa usud, et Jumal on olemas, kui sa usud, et eksisteerib suurem

plaan, kui sa usud, et igal teol on tagajärjed, kui usud, et on keegi, kes sind armastab ja sinust hoolib, ja kui sa usud, et sinu väärtus on suur, sest oled Jumala laps, siis pead endast ise rohkem lugu ja austad oma keha. Kui inimesed ei usu nendesse põhimõtetesse, siis otsivad nad tunnustust teistelt inimestelt ja teistest kohtadest.”

Mis mõjud või eeskujud on aidanud teil teha otsuse vooruse seadust järgida?

Hip: „Mul oli toakaaslane, kes oli kihlatud. Ühel päeval rääkisime tema eesseisvast abielust ja keegi küsis: „Mis sinu arvates aitab teie suhtel tugevana püsida?” Ta vastas: „Vooruse seaduse rikkumine võib meie suhte hävitada. Seepärast otsustasime,

*„Ma ei vaata káske
kui keelde, ma elan
nende järgi, sest
need teevad mind
õnnelikumaks.”*

et me ei tee midagi, mida me ei teeks piiskopi või oma vanemate juuresolekul.” See ütlus avaldab mulle ikka veel muljet.

Jonathan: „Nüüd, kui ma olen noor täiskasvanu, on mul kergem prohvetite sõnu kuulata ja mõtiskleda Kiriku juhtide sõnade üle. Varem lasus suur osa vastutusest meie vanematel ja perekonnal. Kirik võib meile anda informatsiooni ja palju toredaid asju, aga minu oma pere eeskuju on see, mis aitas mul mõista, et evangeelium on hea ning teeb meid õnnelikuks.”

Liz: „Kui noorem olin, elas lähim minuvanune Kiriku liige minust pooleteise tunni kaugusel ja ma olin ainuke Kiriku liige oma koolis. Ma alati hindasin seda, et kuigi minu vanusegrupis polnud kedagi teist peale minu, tulid mu juhid alati üritustele, seminari; nad tulid alati minu tundi õpetama – iga kord. Nad ei öelnud kunagi: „Meil on ainult üks õpilane, seega jätame täna tunni ära.” Ma õppisin kindlasti palju, aga mis mulle meelde on jäänud, on see, et mu juhid olid järjepidevad. Ja tänu neile võisin ma tunda Vaimu.

Me ei suuda kunagi täielikult Püha Vaimu andi hinnata. Kuigi mul olid vanemad ja pere ja minu juhid, olin ma koolis alati üksinda. Aga Vaim oli koos minuga. Seega kõik, mis aitab hoida Vaimu kellegi elus, on suureks mõjuks, mis aitab sel inimesel vooruse seadust pidada.”

Lizzie: „Mind mõjutas kõige rohkem isikliku tunnistuse saamine.

Kui sinu usk evangeeliumisse pole kindel, on kerge valele rajale sattuda. Aga kui sa hoolitsed selle eest, et sul oleks tugev evangeeliumi põhialus, siis on kergem teha teisi õigeid otsuseid.”

Hip: „Kui sa tahad füüsiliselt tugevaks saada, siis teed sa trenni ja trenni tehes saavutad tulemusi. Kui me rakendame seda vaimsusele, siis peame vaimset trenni tegema. Et vaimset trenni teha, tuleb meil teha mitmeid asju, nagu pühakirjade lugemine ja kõige selle tegemine, mis kindlustab Vaimu ligioleku. Me peame samuti seadma õigemeelseid eesmärke. Aga et neid eesmärke saavutada, ei peaks me püüdma seda üksi teha, vaid koos Issandaga. Temalt saame jõudu ja Vaimu kaasuse, et katsumusi ületada. Siis võime järgida president Thomas S. Monsoni palvet:

„Ärge lubage oma kirgedel oma unistusi hävitada. Jääge kiusatustes tugevaks.

Pidage meeles Mormoni Raamatu sõnu: „Pahelisus ei ole kunagi olnud õnn!”⁴ ■

VIITED

1. Perefond: Läkitus maailmale. – Liahona, okt 2004, lk 49.
2. Vt Jeffrey R. Holland. Of Souls, Symbols, and Sacraments. Brigham Young University 1987–1988 küünlavalgusõhtu kõned. 1988, lk 77–79.
3. „Patu tunnil tõugatakse püha armastus ühest uksest välja, samas kui ihalus teisest uksest sisse hiilib. Nii vahetatakse kiindumus lihaahmude ja kontrollimatute kirgede vastu. Võetakse omaks saatana õpetus, et juhuslikud seksuaalsuhted on õigustatud” (Teachings of Spencer W. Kimball. Toim Edward L. Kimball. 1982, lk 279).
4. President Thomas S. Monson. Be Thou an Example. – Liahona, mai 2005, lk 113.

„Mida tähendab Jumala preesterluse austamine?”

Preesterlus on vägi, millega Taevaisa ja Jeesus Kristus teevad oma tööd. See on suurim vägi maailmas. Preesterlusega viiakse läbi talitusi, antakse õnnistusi, tehakse templitööd, kuulutatakse evangeeliumi ja saadetakse korda imetegusid.

Preesterluse hoidjad esindavad Päästjat ja nad austavad preesterlust, tehes seda, mida teeks Päästja, kui Ta siin oleks. Nad austavad preesterlust, elades väärilisena. Nad austavad preesterlust oma riietuses, tegudes, kõnes, teenimises ja isegi mõtetes.

Noor naine võib samuti preesterlust austada, pidades oma ristimislepinguid ja osaledes pühalikult preesterluse talitustes, nagu sakrament ja templitöö. Noored naised võivad toetada oma isa, vendi ja teisi preesterluse hoidjaid käskude pidamisel ja preesterluse kohustuste täitmisel.

Me kõik võime preesterlust austada, teenides ustavalt oma kutsetes, austades preesterluse hoidjaid, austades tööd, mida preesterluses tehakse, ja austades talitusi ja lepinguid, mida me tänu preesterlusele saame.

Käitu nagu Jumala esindaja

Kui me hakkame mõistma, kui imeline see on, et Jumal meile selle anni andis, muutub preesterluse austamine lihtsaks. Käituge tänu ja austusega selle väe suhtes, mis teile on usaldatud. Küsige endalt: Kui kõik minu

ümber teaksid, et mul on Jumala vägi, kas nad austaksid Jumalat rohkem või vähem? See on preesterluse austamine – kui mõistad, et oled Jumala esindaja ja annad oma prima, et käituda viisil, mis näitab üles austust selle vastu, kuidas Ta sind usaldab.

Mason R., 19, Colorado, Ameerika Ühendriigid

Ole vooruslik

Noore naisena võiksin öelda, et ma ei pea preesterlust austama, kuid kõik noored naised peaksid seda tegema. Me austame preesterlust,

olles vooruslikud. Me austame preesterlust, aidates noortel meestel hoida nende mõtteid puhtana. Me riietume tagasihoidlikult ja räägime viisakalt. Seda tehes aitame noortel meestel preesterlust austada ja nii austame ka ise preesterlust.

Marisa B., 14, Arizona, Ameerika Ühendriigid

Sinu kohus Jumala ees

Minu arvates on peamine viis preesterlust austada teha seda, mida Issand ise teeks, kui Tema oleks maa peal, sest me esindame Jeesust Kristust. See tähendab, et me täidame kõiki kohuseid, kohustusi ja lubadusi, mida oleme Jumalale lubanud, kui meid preesterlusse asetati. Tema preesterlust austades järgime Tema käsku: „Tõuske ja särage, et teie valgus võiks olla rahvastele lipuks” (ÕL 115:5). Me aitame teistel teada, et maailmas on palju Jumala volitatud teenreid.

Bismarck B., 18, Santo Domingo, Dominikaani Vabariik

Näita austust preesterluse vastu

Ma arvan, et preesterluse austamine tähendab austada ja usaldada preesterluse kasutamist. Kui teil on Aaroni preesterluse liikmeid, kes austavad preesterlust ja sakramenti sama

palju kui seda teeme meie enda koguduses, siis võite te sakramendi jagamisel ja ettevalmistamisel saada heade kogemuste osaliseks. Me kõik kanname valgeid särke ja lipse. Me teame, et see avaldab muljet tervele kogudusele ning on avaldanud muljet minule. Ma tean, et preesterluse saamine on parim asi, mis minuga kunagi juhtunud on.

Hansen B., 15, Texas, Ameerika Ühendriigid

Ära kompromiteeri oma standardeid

Preesterluse austamine tähendab, et te ei pane ennast olukorda, kus peaksite oma standardeid kompromiteerima. Kui me seminaris Vana Testamenti õppisime, leidsime 1. Moosese 39 Egiptuse Joosepi näite, kes austas oma preesterlust, joostes ära Pootifari naise eest.

Üks viis, kuidas noored naised võivad aidata meil preesterlust austada, on see, kui nad järgivad „Sulle, noor” standardeid ja riietuvad tagasihoidlikult.

Joseph B., 16, Texas, Ameerika Ühendriigid

Toeta preesterlust

Preesterluse austamine tähendab minu jaoks, et noored mehed austavad ja hoiavad seda andi, mille Issand on neile andnud. Kui ma näen noort meest preesterlust austamas, tunnen suuremat rahu ja mul on suurem ausus selle noore mehe vastu. Taevane Isa on usaldanud talle preesterluse,

seega ma tunnen, et noore mehe kohuseks on preesterlust hoida kui ka toetada.

Melinda B., 16, Washington, Ameerika Ühendriigid

Mäleta Päästjat

Preesterlus on ainus tõeline Jumala vägi maa peal ja näitab meile kätte tee tagasi Tema juurde. Kui me mõtleme preesterluse austamisele, mõtleme president Thomas S. Monsoni ja teiste apostlite õpetuste järgimisele. Parim viis preesterlust austada on teha seda, mida meile õpetatakse, mis aitab meil Päästjat meeles pidada. Kui me Teda mäletame, on Tema Vaim koos meiega. Kui Vaim on meiega, suudame püsida õigel rajal

ning olla evangeeliumi standardites eeskujuks.

Pühapäevakooli klass: Kylie E., Jaiten B., Joseph E., Alexandra R., Kaylie V., Alisha F. ja Haylee W. (puudub pildilt); Idaho, Ameerika Ühendriigid

SEE ON PÜHA

„Noored mehed ja noored naised ... peaksid [preesterlust] austama ja mõistma, et see on püha, ... sest selle volitusega

tehakse evangeeliumi talitusi kogu maailmas ja igas pühas paigas ning ilma preesterluseta ei saaks neid talitusi teha. Need, kellel on see volitus, peaksid ka ise seda austama. Nad peaksid elama neile usaldatud volituse väärilisena.”

President Joseph F. Smith (1838–1918).
Teachings of Presidents of the Church:
Joseph F. Smith, 1998, lk 144.

JÄRGMINE KÜSIMUS

„Mida vastata mitteliikmetele, kes küsivad, miks mõned Kiriku liikmed ei pea kinni meie standarditest?”

Saada oma vastus hiljemalt 15. novembriks 2012 aadressil liahona@ldschurch.org või tavapostiga:

Liahona, Questions & Answers 5/12
50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA

Vastuseid võidakse korrigeerida pikkuse ja selguse huvides.

E- või tavakirjadele peavad olema lisatud järgmised andmed ja nõusolek: 1) täisnimi, 2) sünniaeg, 3) kogudus, 4) ringkond, 5) sinu kirjalik nõusolek, ja juhul, kui sa ei ole veel 18-aastane, sinu vanema kirjalik nõusolek (sobib ka e-kiri) sinu vastuse ja foto avaldamiseks.

OLE TARK JA OLE SÕBER

**Vanem
Robert D. Hales**

Kaheteistkümne
Apostli Kvoorumist

Õpi ja kogu teadmisi ja tarkust oma nooruses ja abista ja tugevda inimesi enda ümber.

Kui sa tahad hästi elada, siis soovid järgida soovitusi pühakirjadest: „Õpi tarkust oma nooruses; jah, õpi oma nooruses kinni pidama Jumala käskudest” (Al 37:35). Õpiprotsessi võib kokku võtta järgmisel viisil.

Me kõik alustame elementaarse arukusega. Me lisame sellele teadmisi, mida saame koolis ja raamatutest õppides. Me lisame elukogemuse. Ja siis jõuame neljanda sammuni – tarkus. Seal lõpeb maailm. Kuid meil on midagi, mis maailmal puudub. Pärast ristimist kinnitati meid liikmeks ning meile anti Püha Vaimu and. Vastavalt meie ustavusele neile seadustele, talitustele ja lepingutele, mille me ristimisel enda peale võtsime, sakramendi koosolekust osavõtmisele, preesterluse ja

templilepingutele on Püha Vaimu and alati koos meiega, et meid õpetada ja juhata. Vaim juhatab meid tegudele. Meil kõigil on vaimseid ande ja talente (vt ÕL 46).

Tarkus ja vaimsed annid viivad mõistva südameni. „Tarkuse algus on see: taotle tarkust ja taotle tarkust kogu oma varanduse hinnaga” (Õp 4:7). On tähtis arendada tarkust ja mõistmist oma nooruses.

Kogemus minu enda noorusest õpetas mulle natuke tarkusest. Ma olin linnapoiss ja seepärast saatis mu isa mind tööle minu onu rantšosse Utah’ osariigi lääneosas. Seal olles ei mõistnud ma, miks kariloomad, kuigi neil oli söömiseks mitme tuhande hektariline rohumaa, oma pea läbi okastraadi pistsid, et süüa rohtu teisel pool aeda. Kas olete kunagi mõelnud, kui tihti meie sedasama teeme? Eriti nooruses püüame oma piire ületada. Inimestena – loomupäraste inimestena – surume ennast okastraadi vastu ja pistame oma pea sellest läbi. Miks me seda teeme?

Meil võib olla elus nii palju õnne ilma piire ületamata. Pea meeles, et „Tarkuse algus on see” ja selle tarkusega „Ära mine õelate rajale ja ära astu kurjade teele! Jäta see, ära käi seal, hoidu sellest ja mine mööda!” (Õp 4:14–15) Ära käi seal. Ära pane oma pead okastraataiaist läbi.

Kas sul on häid sõpru?

Sa võid märgata, et lisaks tarkusele õpetab Õpetussõnade raamat ka seda, kuidas sõpru valida: „Ära mine õelate rajale ja ära astu kurjade teele!” (Õp 4:14) „Mu poeg, ära mine nendega seda teed, hoia oma jalg nende radadelt! Sest nende jalad jooksevad kurja poole” (Õp 1:15–16).

Kuidas sa tead, kas sul on häid sõpru? Annan kaks viisi, kuidas seda teada saada. Kui sa neid nõuandeid järgid, ei satu sa kunagi kurjale teele ega eksi „kitsal ja ahtal teerajal, mis viib igavesse ellu” (2Ne 31:18).

1. Head sõbrad teevad käskude järgi elamise lihtsaks. Tõeline

sõber toetab sind ja aitab sul elada evangeeliumi põhimõtete järgi, mis aitavad sul lõpuni vastu pidada.

2. **Tõeline sõber ei pane sind valima enda ja Issanda vahel** ega püüa sind kitsalt ja ahtalt rajalt kõrvale juhtida. Vaenlane elutseb maa peal ja soovib, et igaüks meist langeks. Kui sinu sõbrad viivad sind kurjuse radadele, siis löö neist lahku. Vali oma sõpru hoolikalt.

Milline sõber oled sa ise?

Nüüd esitan raske küsimuse:

Milline sõber oled *sina*?

Elu ei ole ainult iseenda päästmiseks. Meil käsitakse abistada ja toetada inimesi enda ümber. Issand tahab, et me kõik Tema juurde tagasi lähleks.

Sa oled majakas ja pole midagi ohtlikumat kui majakas, mille leek on kustunud. Pea meeles, kes sa oled: sa oled valguseks maailmale, oma sõpradele, oma vendadele ja õdedele. Nad vaatavad sinu poole.

Õpetussõnade 4. peatükis on kirjas:

„Aga õigete rada on otsekui valgusepaistus, mis muutub üha selgemaks, kuni päev on saabunud.

Ole maailmale valguseks ja juhi end ümbritsevaid inimesi õigemeelsuse radadele. Nad loodavad su peale nagu ustava majaka peale.

Õelate tee on nagu pilkane pimedus: nad ei tea, mille peale nad komistavad” (Õp 4:18–19).

Nad tõesti ei tea, mille peale nad komistavad. Neil pole valgust ega sihti.

Kas sa tead, mis on loota majaka peale, kui selle valgus on kustunud? Seal on vaid pimedus ja me kaotame tee.

Kui piloot kaotab elektrivoolu, ei ole tal muid suunanäitajaid kui need, mis ilma vooluta töötavad. Ta on täiesti abitu. Ta on üheistmelises hävi-tajalennukis 12 000 meetri kõrgusel

tuulte poolt räsitud. Ta ei tea, mis suunas lennata. Ma elasin sellise asja üle ja ma olen tänulik, et ellu jäin. Ma ei unusta seda kogemust kunagi. Ka sina võid enda kunagi sarnasest situatsioonist leida. Pole midagi ohtlikumat kui kustunud majakas, eriti kui sa toetud oma suuna leidmisel selle valgusele.

Kas keegi toetub sinu valgusele, et leida õige tee? Ole hea eeskuju. Ole maailmale valguseks ja juhi end ümbritsevaid inimesi õigemeelsuse radadele. Nad loodavad su peale nagu ustava majaka peale. Ole abivajajatele toeks.

Vaim on teejuht, mis toob rõõmu ja õnne. Ärges kunagi käituge viisil, mis Vaimu eemale ajab. Oo, kui väga ma palvetan, et me ei oleks kunagi kurvad ja ükski selles pimedas ja sünges maailmas (1Ne 8:4).

Olgu Issanda õnnistus sinuga, kui püüad õppida ja saada teadmisi ja tarkust oma nooruspäevil. Leia kuu- lekuse ja Püha Vaimu valguse kaudu mõistmist ja tarkust oma südames. Ole hea sõber. Abista ja tugevda inimesi enda ümber. Muuda maailm oma kohalolekuga paremaks paigaks. Aita oma sõpradel sirgel ja ahtal rajal püsida, lõpuni vastu pidada ja auga tagasi pöörduda. ■

Tantsuks **RIIETUDES**

Crystal Martin

Tundsin ahvatlust riietuda nagu teised, aga siis mõistsin, et pean olema eeskujuks.

Teismelisena oli vahel raske evangeeliumi järgi elada. Piirkonnas, kus ma elasin, polnud palju Kiriku liikmeid ja minu sõbrad, kes ei kuulunud Kirikusse, muutisid minu jaoks õigel rajal püsimise raskeks.

„Sa peaksid selle selga panema – see toob su silmavärvi esile!” ütles üks minu sõber enne tantsupidu. Tal oli käes varrukatega kleit, mida tahtis mulle laenata. Ma otsustasin kanda seda kleiti koos jakiga.

Kui ma peole jõudsin, ei kandnud keegi teine varrukatega kleiti ja ma tundsin, et paistan oma jakiga liialt silma. Kui mul palav hakkas, soovitasid sõbrad mul jaki ära võtta, lisades, et ma näeksin ilma jakita parem välja.

Kui ma olin jakki seljast võtmas,

meenuse mulle minu patriarhaalne õnnistus. Minu õnnistus ütles, et mul saab olema elus palju kiusatusi ning kui ma neile järele annan, siis paljud järgnevad minu halvale eeskujule. Sel hetkel mõistsin ma, et pean püsima õigel rajal, mitte ainult iseenda pärast, vaid ka kõikide teiste pärast, kellele ma eeskujuks olin. Ma otsustasin jaki selga jätta.

Vahel narriti mind, sest ma ei teinud asju, mida kõik teised tegid, aga ma jäin endale kindlaks ja see tõi mulle õnnistusi. Hiljem sain ma teada, et olin olnud paljudele eeskujuks. Mõned mu sõbrad ütlesid, et austavad mind, kuna ma järgin alati oma standardeid. Nad vabandasid, et püüdsid mind panna tegema asju, mida kõik teised keskkoolis tegid.

Kuna ma järgisin Kiriku standardeid ja püüdsin olla hea eeskujuks, oli mul võimalus õpetada teistele evangeeliumi. Kui ma ei oleks ise õigel rajal püsinud, ei oleks ma suutnud ka teisi paremuse poole mõjutada. ■

RIIETUMISNORMID

„Ära kunagi alanda oma riietumisnorme. Ära kasuta erilisi sündmusi kui vabandust siivutult riietumiseks. ... Noored naised peaksid hoiduma kandmast ... särke ja pluuse, mis ei kata õlgu.”

„Sulle, noor”, 2011, lk 6–7.

Riided ja välimus: „OTSI PÜHA VAIMU JUHATUST”

Mary N. Cook

Esimene nõuandja
Noorte Naiste
üldjuhatuses

Kristuse esindajatena austame oma kehasid „igal ajal ja kõiges ja kõikjal”, järgides teatud standardeid.

Kim on järjepidevalt kandnud tagasihoidlikku riietust. Mõni päev tagasi küsisin temalt, mis on tema arvates tagasihoidlik seelik, tagasihoidlik pluus ja tagasihoidlik ujumistrikoo. Selle asemel et arvutada välja täpne seeliku pikkus ja kaelaaugu suurus, vestlesime tagasihoidlikkuse põhimõtetest ja probleemidest, mis kaasnevad ilusate tagasihoidlike rõivaste leidmisega. Meil oli lõbus koos välja mõelda, kuidas seelikut pikemaks teha. Lõpuks ütles Kim: „Kui ma ei tunne ennast riideid selga proovides mugavalt, tähendab see tavaliselt, et mu riietus ei ole tagasihoidlik ja ma ei tunneks end seda kandes mugavalt. Ma olen õppinud, et selliseid riideid ei tasu kunagi osta. Ma panen sellised esemed riidevarna tagasi.

Kuna Kim püüab elada väärlisena, saab ta riiete valikul abi Pühalt Vaimult. Ta elab tagasihoidlikkuse põhimõtete järgi ega püüagi riietuse ja väljanägemise reegleid muuta. Ta mõistab, et tema keha on tempel (vt 1Kr 3:16) ning ta peab selle eest hoolt kandma, seda kaitsma ja korralikult riietama.

Templi ehitamisel ollakse väga hoolsad, et tempel oleks kaitstud ja ilusti ehitatud nii seest kui väljast. Templite planeerimise võtmeks on mõistmine, et tempel *esindab* Issandat – see on Tema koda. Me *austame* templeid kui pühasid ehitisi, kuhu vaid väärlised võivad siseneda. Me näitame templi vastu *lugupidamist*, kuna pühad talitused, milles me osaleme, võimaldavad meil tagasi pöörduda oma Taevase Isa juurde.

Sinu keha on väärtuslikum kui kõige kaunim tempel maa peal. Sa oled Jumala armastatud poeg või tütar! Samad põhimõtted – esindamine, austamine ja lugupidamine – kehtivad isegi rohkem oma keha eest hoolitsemisel ja kaitsmisel.

Esindamine

Iga nädal, kui me võtame sakramenti, võtame enda peale Päästja nime. Me oleme Tema esindajad maa peal. Üks juhustest brošüüris „Sulle, noor” ütleb: „Riiete ja välimuse kaudu võid sa näidata [Issandale], et sa tead, kui väärtuslik on sinu keha. Sa võid näidata, et sa oled Jeesuse Kristuse jänger ja sa armastad Teda.”¹

Kui üks noor naine neid juhtnööre luges, otsustas ta, et soovib alati riietuda tagasihoidlikult. Ta viskas ära kõik oma riided, mis ei olnud kooskõlas Issanda esindajaks

olemisega. Tüdruk ütles: „Oleks tark tegu poes mitte proovida selga asju, mille puhul teame, et me neid kandma ei peaks. Miks tekitada kiusatust?” See esindamise põhimõte aitas tal teha kindla otsuse.

Austamine

Kristuse esindajatena peaksime alati oma keha austama „igal ajal ja kõiges ja kõikjal” (Mo 18:9), nõustudes elama vastavalt teatud standarditele. Issand ütleb, et ainult need, kes on puhtad, võivad siseneda templisse. Teie valik olla vooruslik on tunnistuseks, et te austate Issandat ja oma keha.

Me peaksime samuti näitama austust teiste kehade vastu ja aitama neil elada vooruslikult. Vanem M. Russell Ballard Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist ütles: „[Noored naised] peavad mõistma, et kandes riietust, mis on ülemäära liibuv, ülemäära lühike või ülemäära sügava kaeluseavaga, saadavad nad noortele meestele, kellega lävivad, valesid signaale. Nad võivad teha sellest eksliku järelduse, et naise väärtus seisneb tema ihaldusväärses välimuses. See pole kunagi olnud ega saa ka kunagi olema ustava Jumala tütre määravaks kriteeriumiks.”²

Noored naised! Austage oma keha ja aidake teistel, eriti noortel meestel hoida oma tegusid ja mõtteid vooruslikena. Austage oma keha teades, et *igapäevane* õigemeelne elamine annab teile *igaves* väärtuse.

Lugupidamine

Vanem Robert D. Hales Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist õpetas meid: „Just nagu templi ümbrus väljendab templi sees toimuvat

pühadust ja aupaklikkust, väljendab meie riietus meie sisemist puhtust ja ilu. Kuidas me riietume, näitab seda, kas meil on küllaldaselt lugupidamist ... talituste ja igaveste lepingute vastu ning kas me valmistame ennast ette nende saamiseks.”³

Näidake lugupidamist meie Päästja lepitava ohverduse vastu, kandes sakramendi talitusel osaledes oma parimaid riideid.

„Noored mehed peaksid sakramenditalituses osalemiseks riietuma väärilt.”⁴ Noored naised, riietuge tagasihoidlikult.

Tõuske! Olge tagasihoidliku riietusega eeskujuks kodus, koolis, rannas, tantsupidudel või sporti tehes. Järgige Kimi eeskuju oma riietust valides, lubades Pühal Vaimul end oma otsuste tegemisel juhtida. „Küsilge] endalt: „Kas mul oleks sellise välimusega mugav olla Issanda juures?””⁵

Kui te valite oma riietust nende kolme põhimõtte järgi – esindamine, austamine ja lugupidamine –, siis te „särate” (ÕL 115:5) nagu Päästja armastatud esindajad. ■

VIITED

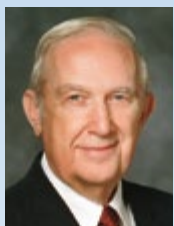
1. „Sulle, noor” (brošüür 2011), lk 6.
2. M. Russell Ballard. Emad ja tütreid. – www.jeesusekristusekirik.ee, 180. kevadine üldkonverents.
3. Robert D. Hales. Modesty: Reverence for the Lord. – Liahona, aug 2008, lk 20.
4. „Sulle, noor”, lk 8.
5. „Sulle, noor”, lk 8.

TUGEVDATUD

SÕNA LÄBI

*Teismelised tunnistavad, kuidas
pühakirjad on neid õpetanud,
lohutanud ja juhatanud.*

PÜHAKIRJAD ON HÄDAS ABIKS

„Pühakirjad on nagu väikesed valgusekogud, mis valgustavad meie meeli ja annavad koha kõrgelt tulevale juhatusele ja inspiratsioonile. ... Pühakirjade päheõppimine võib anda suurt jõudu. Uue pühakirjakoha päheõppimine on sama mis luua uus sõprussuhe. See on nagu avastada uus inimene, kes saab vajadusel aidata, inspireerida ja tuge anda, olla motivatsiooniallikaks vajaliku muutuse puhul.”

Vanem Richard G. Scott Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist. Heasüdamlikkuse vägi. – 181. sügisene üldkonverents, okt 2011, lk 3.

Me palusime noortel jagada meiega oma kogemusi sellest, kuidas päheõpitud pühakirjakohad on neile abiks olnud, nagu rääkis vanem Richard G. Scott Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist 2011. aasta sügisel üldkonverentsil (vt külgriba). Siin on mõned nende vastused.

Rahu minu hingele

„Mu poeg, rahu sinu hingele; sinu vaev ja sinu kannatused on vaid viivuks” (ÕL 121:7).

Pühakirjakoht, mis on mind aastate vältel kõige enam lohutanud, on Õpetuse ja Lepingute raamatus 121:7, kui prohvet Joseph Smith oli Liberty vanglas ja palus Taevaselt Isalt abi. Ma õppisin selle salmi pähe seminaris ja meenutan seda alati, kui vajan lohutust. See meenutab mulle, et Taevane Isa armastab mind ja on mu katsumustest teadlik. See salm on toonud mulle nõrkuse ja tusa ajal rahu.

See salm aitas mind, kui ma olin peol, mille õhkkond äkitselt ebameeldivaks muutus. Ma keeldusin viisakalt sõprade poolt pakutavast alkoholist ja sigarettidest. See salm andis mulle jõudu, mida vajasin, et oma tõekspidamiste eest seista.

See salm aitas mul teha raske otsuse. Olime koos sõbraga aastaid lahutamatud. Me tegime koos sporti, käisime matkamas ja veetsime iga nädalavahetuse teineteise seltsis.

Kuid mu sõber hakkas veetma aega koos vanemaealiste sõprade grupiga, kellega mina ei tahtnud koos olla. Lõpuks pani ta mu valiku ette – kas olen tema sõber või jään ustavaks oma uskumustele seoses tarkuse sõna ja vooruse seadusega. Ma olin vapustatud. Ma ei teadnud, et oma tõekspidamiste eest seismine võib olla nii raske. Kuid ma otsustasin leida uusi sõpru, pidades meeles Taevaisa lubadust Joseph Smithile, et kõik saab korda.

Miski pole väärt oma tõekspidamiste hülgamist ning ma tunnen tõelist ja kestvat rõõmu, kui ma teen õige valiku. See pühakirjakoht on tugevdanud minu tunnistust ja olnud mulle abiks, kui ma seda olen vajanud.

Lauren J.

16, Arkansas, Ameerika Ühendriigid

Nõrgad asjad saavad tugevaks

Mitu kuud enne keskkooli sisseastumiseksameid tundsin ma, et ei ole selleks valmis. Ma olin kindel, et mul ei lähe eksamitel hästi. Ma pöördusin palves Taevase Isa poole. Palvetades meenusid mulle järgmised sõnad: „Kui inimesed tulevad minu juurde, ma näitan neile nende nõrkust. Ma annan inimestele nõrkust, et nad oleksid alandlikud; ja minu arm on küllaldane kõikidele inimestele, kes alandavad end minu ees; sest kui nad alandavad end minu ees ja neil on minusse usku, siis ma lasen nõrkadel asjadel saada nende jaoks tugevaks” (Et 12:27).

Ma mõistsin, et kui ma palun Taevaisalt tugevust eksamite tegemisel, siis Ta õnnistab mind ja aitab mul oma nõrkusest üle saada. Rääkida oma probleemist Issandale oli parim otsus, mille oleksin võinud teha. Tema on parim õpetaja ja ma tean, et Ta aitas mind.

Irvin O.

16, El Salvador

Palveta alati

„Palveta alati, et sinust võiks saada vallutaja; jah, et sa võiksid vallutada Saatana ja et sa võiksid pääseda Saatana teenijate käest, kes toetavad tema tööd” (ÕL 10:5).

See salm aitab mul kiusatustest hoiduda. Kui ma olen tegemas midagi, mida ma tean vale olevat, torkab mulle pähe see salm ja selle salmi sõnum. Iga kord, kui ma palvetan, tunnen Vaimu õhutust, et ma saan abi, et ületada see kiusatus, mis mind hetkel vaevab.

Jesse F.

17, Utah, Ameerika Ühendriigid

Mina olen koos sinuga

„Ole kannatlik katsumustes, sest sul saab neid olema palju; kuid pea vastu, sest ennäe mina olen koos sinuga, isegi sinu päevade lõpuni” (ÕL 24:8).

Selle pühakirja päheõppimine on olnud suureks õnnistuseks, eriti kui ma tunnen hirmu või üksildust. Kui see mulle meenub, saan julgust ja tunnen end paremini. Noorte meeste ja noorte naistena on meil vaja juhatust ja tuge, eriti kui seisame silmitsi raskete katsumuste ja proovilepanekutega. Kuigi vahel võib tulevik paista ebakindel ja heidutav, tean ma, et võin usaldada Issandat ja tunda Tema sooja embust.

Kui ma olin väike, õpetati mulle kodus ja Algühingus, et Issand on alati minu kõrval, kui ma ise Teda maha ei jäta. Nende tunnete ja selle pühakirja pärast tean ma, et võin alati Tema peale loota.

Sofia I.

15, Uruguay

SEA EESMÄRK

Kaalu endale eesmärgi seadmist pühakirjade päheõppimiseks. Sa võid pähe õppida kuldsalme seminaris või osana programmist „Kohus Jumala ees” või „Isiklik areng”.

SIRGE JA KITSAS ON **TEE**

Võime valida erinevaid radu,
aga ainult üks viib igavesse ellu.

(Vt 2Ne 9:41; 31:17-21; Al 7:9.)

Algühing jääb

Kui tuleb aeg minna Noorte Meeste või Noorte Naiste ühingusse, siis järgmised lood räägivad, mis teid ees ootab.

MIS TOIMUB NOORTES MEESTES?

Aaroni preesterlus – teenides teisi Päästja nimel

Sakramendi jagamine

Paastuannetuste kogumine

Perekonna tugevdamine

„Kohus Jumala ees“

Uute asjade õppimine ja tegemine

Teistega jagamine

Taevasse Isaga lähedasema suhte loomine

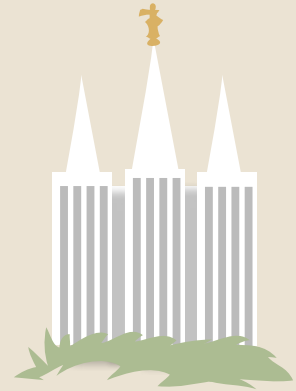
„Sulle, noor“

Standardid, mis sind tugevdavad

Enese ettevalmistamine

Misjonile minekuks

Abieluks ja isaduseks

Templisse minek

Saada ristitud surnute eest

Valmistuda lepingute sõlmimiseks

Tunda Püha Vaimu

Üritused

Teenimine koos kvoorumiga

Koos lõbutsemine!

Kallid Algühingu noored mehed!

Kui te saate 12-aastaseks, olete küllalt vanad, et saada Aaroni preesterlus. See on väga tähtis. Kui Jumal annab teile oma preesterluse, siis ütleb Ta sellega, et usaldab teid. Teie püha kohus on teenida teisi, nagu Päästja seda teeks.

Praegu on aeg hakata valmistuma. Vaadake ja kuulake preesterluse hoidjaid enda ümber, kui nad sakramenti õnnistavad ja jagavad, ristivad, õnnistusi annavad, misjonitel teenivad ja peresid juhatavad. Püüdke alati elada evangeeliumi normide

järgi. Siis olete te valmis selleks suureks päevaks, mil saate Aaroni preesterluse.

Siiralt

David L. Beck

Noorte Meeste üldjuhataja

seljataha

MIS TOIMUB NOORTES NAISTES?

Uued sõbrad

Uute asjade õppimine ja koos olemine
Üksteise toetamine

Tugevam usk Jeesusesse Kristusesse

Tõe ja õigluse eest seismine
Tunnistuse jagamine

„Sulle, noor“

Standardid, mis sind tugevdavad

„Isiklik areng“

Uute asjade õppimine
Eesmärkide seadmine ja vooruslikum elu

Templisse minek

Saada ristitud surnute eest
Tunda Püha Vaimu
Valmistuda lepingute tegemiseks

Üritused

Koos teenimine
Koos lõbutsemine!

Enese ettevalmistamine Jumala tütreks

Et saada juhiks ja heaks
eeskujuks
Et saada ustavaks abikaasaks
ja emaks

Kallid Algühingu noored naised!

Me ootame rõõmuga päeva, mil te ühinete noorte naiste ühinguga! Te olete kallihinnalised Taevaisa tütreks. Noortes Naistes õpite te seisma Tema tunnistajatena igal ajal ja kõiges ja kõikjal. Te saate endale kaelakee, mis meenutab teile, et seisaksite tõe ja õigluse eest ning lasete Päästja valgusel särada kogu maailmale. Teie „Isikliku arengu“ raamat aitab uurida pühakirju, seada isiklikke eesmärke ja edeneda teel templisse. Kõik need asjad aitavad teil valmistuda saama abikaasaks, emaks ja suureks juhiks maailmas.

Siiralt

Elaine S. Dalton

Noorte Naiste üldjuhataja

FOTO. © BUSATH PHOTOGRAPHY.

Kallis Amiga!

Tervitused Mehhikost! Oli tore saada sinult kiri ja lugeda sinu saabuva sünnipäeva kohta. Paistab, et sa natukene kardad Algühingust lahkuda. Kas tohin sulle rääkida ajast, kui mina läksin Noorte Naiste ühingusse?

Ma kartsin samuti Algühingust lahkuda. Ma muretsesin, et ei leia endale uusi sõpru. Ma kartsin, et olen klassis kõige noorem tüdruk.

Kuid kõik läks hästi. Piiskop vestles minuga enne mu sünnipäeva ja ütles mulle, et muutus on hea. Pühapäeval ma natuke häbenesin ja läksin Algühingusse. Õnneks leidis üks Noorte Naiste juhtidest mu sealt üles.

Ta ütles: „Ma arvasingi, et leian su siit! Tule, on aeg tundi minna.“ Õde Diaz tervitas mind tunni alguses ja andis mulle kolm raamatut, mida ma olen õppinud armastama. Need olid: „Sulle, noor“, Noorte Naiste „Isiklik areng“ ja päevik. Klassis ringi vaadates nägin palju tüdrukuid, keda tundsin Algühingust. Mõned tüdrukud, keda ma ei tundnud, tervitasid mind. Peagi tundsin ma hirmu asemel rahu.

Asjad läksid üha paremaks. Ühisüritused on olnud minu jaoks erilised, sest on mulle õpetanud, kuidas elada evangeeliumi järgi ja abistada minu peret ja sõpru. Ja iga-aastane laager on väga tore! Nüüd, kui olen loorber, loodan peagi lõpetada oma „Isikliku arengu“ programmi. Ma ei suuda oodata, mil võin kanda Noorte Naiste medaljoni, et see võiks mulle meenutada, kui palju ma olen aastatega Taevaisaga lähedaseks saanud.

Nii et ära karda, mu sõber. Aja oma tiivad laiali ja lenda Noorte Naiste ühingusse. Ma luban, et sa ei kahetse seda.

Armastusega
Maribel

Tervitades **elu uut hooaega**

Marissa Widdison

Kiriku ajakirjad

Kas sa elad piirkonnas, kus puud talveks valmistudes värvi muudavad? Need neli sõpra elavad sellises kohas. Noah B., Dylan L., Patrick M., ja Ben M. elavad kõik Prints Edwardi saarel Kanada rannikul. Nagu lehed puudel nii valmistuvad ka need poisid oma elu uueks hooajaks. Nad saavad kõik aasta jooksul 12-aastaseks ja seega jätavad hüvasti Algühinguga ja tervitavad Noorte Meeste ühingu. Siin on nende arvamused suureks kasvamisest ja edasi liikumisest.

Jää iseendaks

Kui Noah siia kolis, aitasid tema uued sõbrad tal harjuda eluga saarel. Nüüd, olles grupi vanim, aitab ta sõpradel kohaneda eluga Noortes Meestes. „Ma muretsesin, et mind

ei võeta omaks ja ma ei õpi teisi tundma,” rääkis Noah Noortesse Meestesse mineku kohta. „Üritustel osalemisest oli palju kasu.” Noah lemmik Algühingu laul räägib Heelamani armeest ja nii näeb ta ka preesterluse kvoorumit – ühtse salgana.

Mida ta soovib? „Jää iseendaks.”

Austa preesterlust

Patricku jaoks ei ole preesterluse saamine teatud vanusesse jõudmine. See tähendab väärilisust ja valmisolekut. „Keegi ei saa preesterlust lihtsalt sellepärast, et nad on 12,” ütleb Patrick. „Sa pead selleks valmis olema.”

Dylan mõistab ettevalmistuse tähtsust. Ta püüab jõuda kirikusse 15 minutit varem, et end sakramendi jagamiseks vaimselt ette valmistada. „Ma olen sakramenti jaganud kolmel või neljal korral ja iga kord puudub Vaim minu südant. Ma ei harju

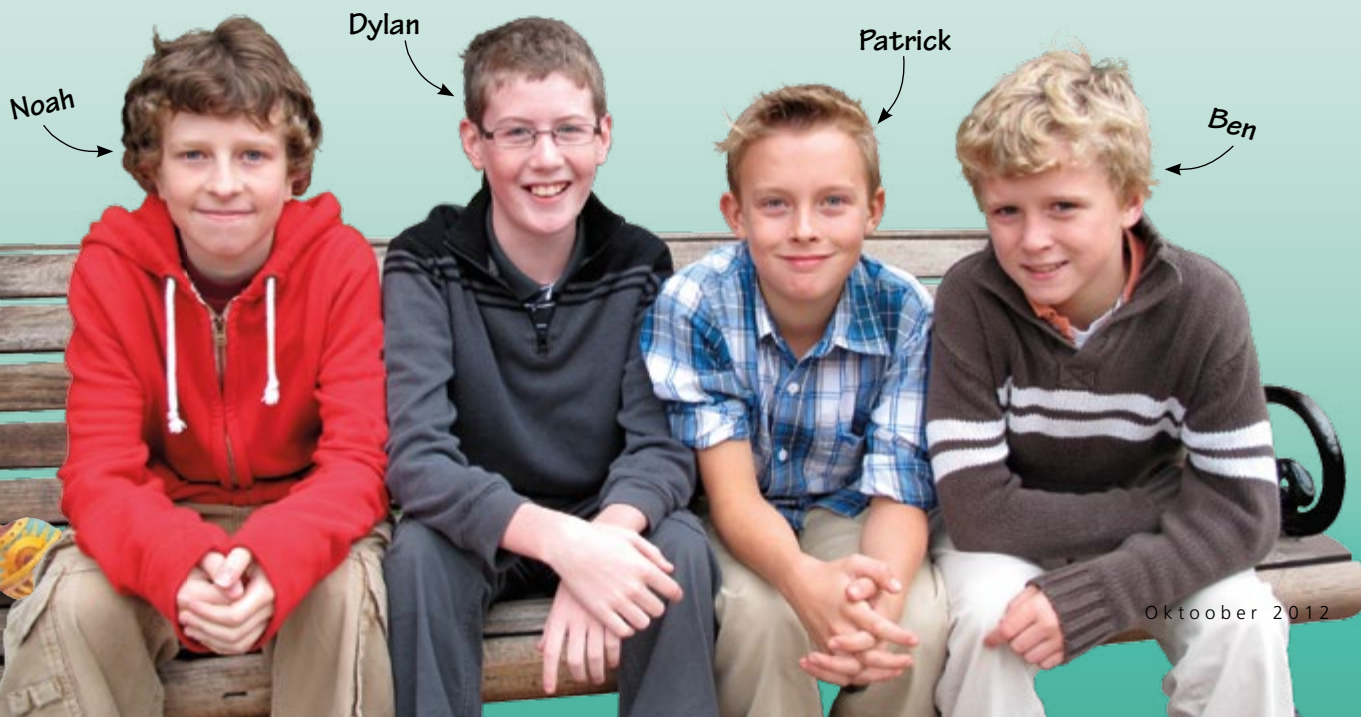
sellga vist kunagi ära,” ütles ta.

Ben rääkis, et sakramendi jagamine meenutab talle viimast õhtusöömaaga: „Jeesus jagas sakramenti. Meie seisame Jeesuse asemel ja Tema soovib, et me seda teeksime.”

Vaadake templi poole

Ben püüab saada oma Usk Jumalasse autasu ja ootab innukalt, et võiks esimest korda teha ristimisi surnute eest. „Ma ei ole veel templis sees käinud, aga teised inimesed alati jagavad oma tunnistust, kui soojalt ja hästi nad ennast pärast templis käimist tunnevad,” ütles Ben.

Noah käis hiljuti esmakordselt templis. Ta rääkis, et tema kvoorumi noored mehed kohtlesid teda kui pereliiget. „Sa võid närveerida, aga templis on inimesi, kes sind aitavad,” ütles ta. „Sa tunnend end tere-tulnuna.” ■

Tule, Jeesus

Lihtsalt ♩ = 72-84

Kiriku lavastusest
Savior of the World: His Birth and Resurrection

1. Tu-le, Jee-sus, hăl-li juur-de, sei-sa-me Su pal-ge ees.
2. Tu-le, Jee-sus, haa-va - tui - le mur-tud sü-da, nõt-kuv põlv.
3. Tu-le, Jee-sus, mei-e Pääst-ja, i - dast tõu-sev koi-du - kiir.

Võo-ras o - led siin me loo - ja, lap-su - ke - ne sõi-me sees.
Süü-tu Tall su ar-mu sü - les la - se puh-kab mei - e hing.
Si - nu las-teks jäl - le saa - me, kui-va - ta me pi - sa - rad.

Taan-dub öö ja koi-dik käes, tu-le sa, Im - maa-nu - el.
Tu - le maa - le hiil-gu-ses, tu-le va - lit - se-ma meid.
Tu - le maa - le hiil-gu-ses, tu-le va - lit - se-ma meid.

Tu - le Jee - sus hăl-li juur - de. Jee - sus, tu - le sa.
Õ - pe - ta meid põl-vi - ta - ma. Jee - sus, tu - le sa.
Õ - pe - ta meid põl-vi - ta - ma. Jee - sus, tu - le sa.

Savior of the World: His Birth and Resurrection kirjutati Viimse Aja Pühade Jeesuse
Kristuse Kiriku Esimese Presidentkonna ja Kaheteistkümnepäevaste Apostli koorumi juhatusel.

© 2003. Kõik õigused kuuluvad IRIle. Laulu võib paljundada isiklikuks
kasutamiseks kirikus või kodus. See teave peab olema märgitud igale koopiale.

*Vanem
Dallin H. Oaks
Kaheteistkümne
Apostli Kvoorumist
jagab oma mõtteid
sellel teemal.*

Miks on **TÄHTIS**, et ma järgin **JEEUSUST KRISTUST** ustavalt, ükskõik kus ma olen?

Jeesus Kristus on
Jumala ainusündinud
ja armastatud Poeg.

Ta on meie Looja. Ta on
maailma valgus. Ta on
meie Päästja patust ja
surmast.

See on kõige tähtsam
teadmine maa peal ja
sa võid seda ise teada
saada.

Me oleme Jeesuse
Kristuse järgijad. Me
peame olema kindlad.

Preesterluse õnnistused on kõigile

Kui Joseph Smith tõlkis Mormoni Raamatut, siis tekkis temal ja tema kirjutajal Oliver Cowderyl küsimus. Nad läksid metsatukka, et selle üle palvetada. Kui nad palvetasid, laskus taevast valgusepilve sees

sõnumitooja. See sõnumitooja oli Ristija Johannes. Ta pani oma käed Josephi ja Oliveri pea peale ja andis neile Aaroni preesterluse. Ristija Johannes käskis seejärel, et Joseph ja Oliver teineteist ristiks. Mõni aeg pärast seda tulid maa peale apostlid Peetrus, Jaakobus ja Johannes ning pühitsesid Josephi ja Oliveri Melkisedeki preesterlusse. Jumala preesterlus oli taas maa peal. (Vt JSA 1:68–72.)

Preesterluse kaudu võime saada suurepäraseid õnnistusi ja talitusi. Õnnistusi antakse vastsündinud beebidele, haigetele

ja lastele nende isade või teiste vääriliste preesterluse hoidjate poolt. Me peame samuti saama teatud preesterluse talitused, et pöörduda tagasi Taevaisa juurde. Mõned neist talitustest on ristimine vee alla kastmise teel, Püha Vaimu anni saamine ja pühad templitalitused, millega pitseeritakse pered igaveseks kokku. Samuti võib templis sooritada talitusi surnute eest, kes on surnud ilma evangeeliumi õnnistusteta. Preesterluse õnnistused on kõigile! ■

Laul ja pühakiri

- Vali „Laste lauluraamatust“ (Children’s Songbook) laul preesterluse kohta.
- Õpetus ja Lepingud 84:35

VÕ TEGEVUS

Preesterlus aitab inimesi

Preesterlus on Jumala vägi, et aidata inimesi talituste ja õnnistuste kaudu.

Joonista ennast nendele piltidele.

Preesterluse hoidjad õnnistavad ja jagavad sakramenti. Joonista ennast pingile, valmistumas sakramenti võtma.

Preesterluse õnnistusi võib anda haigetele. Joonista ennast haigena voodis lamamas.

Ainult sina

Vaata Kallihinnalises Pärlis Joseph Smith – ajalugu 1:68–73. Täida nende salvide abil allolevad lüngad. Võta üks paber lisaks ja kirjuta üles, mida sa nendest salvidest veel õppisid.

1. „Aaroni [preesterlus] ... kätkeb endas _____ teenimise ja _____ evangeeliumi.”
2. _____ sai esimesena ristitud.
3. Oliver Cowdery ristas _____.
4. Ristija Johannes tegutses _____, _____ ja _____ juhatusel.
5. Hiljem andsid Peetrus, Jaakobus ja Johannes Josephile ja Oliverile _____ preesterluse.

Perekonnad võib templitalituste abil kokku pitseerida. Joonista oma pere templi ette.

Ristimine ja Püha Vaimu anni saamine on preesterluse talitused. Joonista ennast ristimisbasseini ette seisma.

(Vastused: 1. inglite, meeleparanduse; 2. Oliver Cowdery; 3. Joseph Smith; 4. Peetruse, Jaakobuse, Johannes; 5. Melkisedeki.)

Topelt õnnistused

Saa tuttavaks – Sophie ja Elodie A. Antananarivost Madagaskarilt.

Richard M. Romney

Kiriku ajakirjad

Kümneaastased kaksikõed Sophie ja Elodie elavad Madagaskaril. See on suur saar Aafrika ranniku ääres. Nende perel on üks lemmik tõestisündinud lugu. „Kui mu isa esimest korda misjonäridega kohtus, teadis ta, et Kirik on õige,” räägib Elodie. „Ta pöördus kohe usku.” Nende ema ristiti mõni kuu hiljem.

Enne kui tüdrukud sündisid, paastusid nende vanemad ja palvetasid, et võiksid saada tütre. „Aga ühe tütre asemel sai emme kaks,” ütleb Sophie.

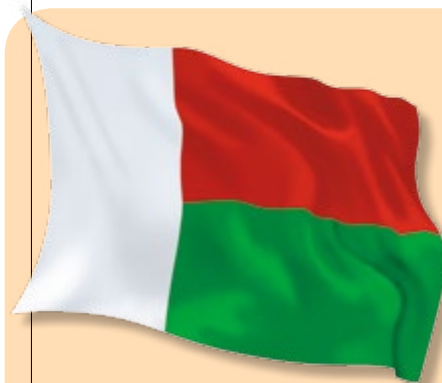
Sellest ajast saadik on õnnistusi topelt! ■

Sophie ja Elodie pere kogus kolm aastat raha, et sõita Lõuna-Aafrika Vabariiki Johannesburgi, et seelses templis saada kokku pitseeritud. Nad pidid reisima üle 2000 kilomeetri ja ületama India ookeani, et sinna jõuda.

*Tüdrukute ema peab
nende kodu kõrval
kliinikut. Tüdrukud
aitavad seda pühkida
ja puhtana hoida.*

*Madagaskari lipul sümboliseerib
valge värv puhtust, punane
iseseisvust ja roheline lootust.*

*Sophie'l ja
Elodie'l on kaks
kassi, keda neile
meeldib süles
hoida.*

*Madagaskaril võib leida
leemureid ja kameeleone.*

*Kaksikud veedavad
pereõhtuid koos oma
kahe venna, täditütrega
ning isa ja emaga.*

Kas mina võin samuti **RISTITUD** saada?

„Lapsed tuleb ristida nende pattude andekssaamiseks, kui nad on kaheksa aasta vanused” (ÕL 68:27).

Nuno ja Miriam, kas te järgite Jeesuse Kristuse eeskuju ja saate järgmisel laupäeval ristitud?” küsis õde Silva.

Paulo ei suutnud oma kõrvu uskuda. Misjonäriõed olid just palunud tema 10-aastast venda ja õde, et nad saaks ristitud!

„Jah!” „Jah!” vastasid kaksikud rõõmsalt.

Miriam ei suutnud naeratamist lõpetada. Nuno lõi õde Lopesega patsu. Vanaema säras nurgas oma suures punases tugitoolis.

Juba mitu nädalat olid

misjonäriõed õpetanud Paulot ja tema õde-venda nende vanaema juures rohelisel tuulisel São Migueli saarel, 1600 kilomeetri kaugusel Portugalist. Paulole meeldis teha lahti vanaema esiukse ülemine pool ja tunda meretuult, kui ta vaatas, kuidas õde Lopes ja õde Silva nende poole evangeeliumi õpetama jalutasid.

Misjonäriõed ütlesid, et tänane õpetus on eriline. Nüüd teadis Paulo, mispärast see nii on. Nuno ja Miriam saavad ristitud just nagu Jeesus õpetas! Paulo tahtis samuti Päästja eeskuju järgida.

„Õed, kas mina võin ka järgmisel laupäeval ristitud saada?” küsis ta

innukalt, hoides oma illustreeritud Mormoni Raamatut endale lähemal.

Õde Silva naeratas, kuid raputas pead. „Mul on kahju Paulo. Issand on meile öelnud, et me kõik peame saama ristitud aga alles pärast kaheksa-aastaseks saamist. Kuna sina oled alles kuuene, ei ole sa veel oma valikute eest vastutav.”

„Aga õed,” vaidles Paulo, „ma olen koos oma perega palvetanud ja Mormoni Raamatut lugenud, just nagu te mind õpetasite. Ma käin iga nädal koos vanaema ja onu Marioga Algühingus. Ma tean, et see Kirik on õige! Kas ma ei võiks saada ristitud koos Nuno ja Miriamiga?”

„Sa oled olnud väga tubli, elades käskude järgi ja õppides evangeeliumi,” ütles õde Lopes. „Aga sa pead veel kaks aastat ootama, enne kui võid ristitud saada.”

Paulo tundis kurgus kripeldust ja tulised pisarad tõusid ta silma. Ta hüppas püsti ja jooksis oma tuppa põõningul, kus ta koos oma õe-vennaga magas.

Olles paar minutit patja nutnud, kuulis Paulo kedagi pööningu trepist üles ronimas. Onu Mario istus Paulo voodile.

„Mis juhtus, Paulo?” küsis onu Mario.

„Õde Silva ja õde Lopes ütlesid, et ma ei või koos Nuno ja Miriamiga ristitud saada,” kurtis Paulo.

„Ma tahan olla kiriku liige! Mulle meeldib sakramendi koosolekul kirikulaule laulda ja Algühingus pühakirju õppida. Ma ei taha, et mind maha jäetakse.”

„Paulo, sa võid ikka kirikus käia, isegi kui sa ei ole küllalt vana, et ristitud saada,” ütles onu Mario õrnalt.

„Kuidas?” nuuksus Paulo oma patja.

„Sa tead, et Algühing valmistab

ette sakramendi koosoleku programmi,” ütles onu Mario. „Sinu õpetaja Algühingust rääkis mulle, et otsib vabatahtlikke, kes oma tunnistust jagaksid. See on üks viis, kuidas sa võid Kirikus osaleda,” selgitas onu Mario.

„Kas tõesti?” Paulo tõusis istuli ja vaatas onule otsa. Ta mõtles natuke. „Võib-olla võin ma ka Nuno ja Miriami ristimisel oma tunnistust jagada!”

„See on suurepärane mõte!” kiitis onu Mario. „Kuigi sa oled liiga noor, et ristitud saada, võid sa ikka oma tunnistust jagada.”

Paulo hüppas voodist maha ja kiirustas allkorrusele.

„Kuhu sa lähed, Paulo?” hüüdis onu Mario.

„Ma lähen harjutan misjonäridega tunnistuse jagamist!” hõikas Paulo rõõmsalt vastu. „Ma jagan seda, kuni ootan oma ristimist!” ■

„Kannatlikkus tähendab aktiivset ootamist ja vastupidamist. See tähendab kindlaksjäämist oma eesmärkidele ja tegutsemist selle nimel - töötamist, lootmist, usu rakendamist.”

President Dieter F. Uchtdorf,
teine nõuandja Esimeses
Presidentkonnas. Jääge kannatlikuks. – www.jeesusekristusekirik.ee, 180. kevadine üldkonverents.

Diakoni moodi riietumine

Hilary M. Hendricks

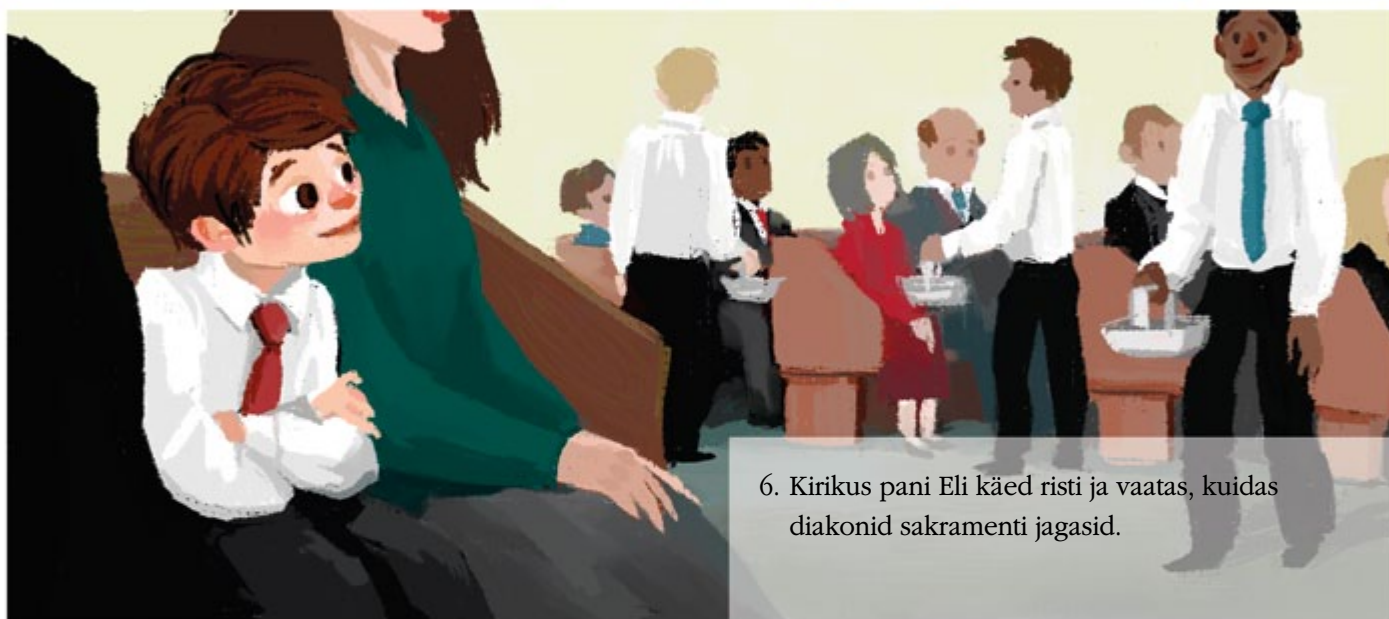
Põhineb tõestisündinud lool

5.

Ma tahan kanda valget särki ja lipsu ja viisakaid pükse. Ma tahan riietuda nagu diakon.

Emma aitas Elil panna jalga viisakad püksid ja selga valge särgi ja kaela lipsu.

6. Kirikus pani Eli käed risti ja vaatas, kuidas diakonid sakramenti jagasid.

7. Kui diakonid Elile sakramenti tõid, võttis Eli tüki leiba ja andis kandiku emale.

8. Emma naeratas Elile. Ta oli rõõmus, et võis aidata. Ta tundis ennast diakonina.

LEIA PILDILT

Eli tahab diakoni moodi riietuda. Aita tal leida oma toast diakonile sobivad riided.

Preesterluse kaudu saame päästvad talitused.

„Ja samuti kõik need, kes võtavad vastu selle preesterluse, võtavad vastu minu, ütleb Issand” (ÕL 84:35).

Brasiilia noored ühendavad pereajaloo templitööga

Melissa Merrill

Kiriku uudised ja üritused

José A. Moscão pani tähele, et noortel, kes tulevad Campinase templisse Brasiilias, jääb üle palju „jõudeaega”.

Templiga külg külje kõrval asuva pereajaloo keskuse direktor vend Moscão teab, et kuna paljudel noortel on templisse tulla pikk maa, tulevad nad kohale haagissuvilatega ja jäävad templi juurde mitmeks päevaks. Ristimiste, einestamiste ning muude templitalitustega hõivatud vanemate ja juhtide järele oodates jääb neil paratamatult tegevusetut aega üle.

Selle asemel et lasta noortel niisama templi ümber ringi uidata, tuli vend Moscão mõttele, et võiks neile kasulikumat tegevust pakkuda.

Seda ta ka tegi.

Kutse

Ta hakkas kutsuma noori keskusesse ja lubas neile õpetada, kuidas koostada pereajaloo programmi FamilySearch nimeregistrit.

Algul suhtusid mõned noored sellesse algatusse ebalevalt ja tõrjuvalt. Ent kui vend Moscão rääkis neile inimeste päästmisest pimeduse käest ja elava prohveti sõna kuulamisest ning nende nimede valguse kätte toomisest, liigutas see noori (vt David A. Bednar. Laste südamed pöörduvad. – 181. sügisene üldkonverents, okt 2011, lk 20–23).

See, et tempel ja pereajaloo keskus külg külje kõrval asuvad, on tähelepanuväärne. See nagu rõhutaks isegi füüsilisel moel, et nii templi- kui pereajaloo töö on ühine

suur eesmärk. Campinase templi presidendi George A. Oakes'i sõnul jõuab see teadmine templi ringkonna noorteni töö käigus.

„Enne kui noori pereajaloo tööle ja nimeregistri koostamisele kaasama hakati, oli nende templireisi peamiseks eesmärgiks surnute eest ristimine. Nüüdseks on nimeregistri koostamine üks osa nende tööst,” sõnab ta.

Sissejuhatus

Kui noored tulevad keskusesse, annavad vend Moscão ja keskus vabatahtlikena töötavad misjonärid neile lühikese vabas vormis ülevaate töö põhimõtetest:

- Neist saavad päästjad Siioni mäel (vt Ob 1:21).
- Nad kuuletuvad prohveti üleskutsele (vt „Laste südamed pöörduvad”).
- Nad päästavad inimesi registribüroode ja kirikute unustusehõlma vajunud filmide ja tolmunud kaantega raamatute pimedusest. Nimeregister toob need nimed valguse kätte ning hõlbustab nende peredel nende leidmist.
- Selles töös kaasa lüües võtavad nad osa veel ühest olulisest talitusest „selle kõige hiilgavama asja [juures], mis kuulub igavikulise evangeeliumi juurde, nimelt „[ristimisest] surnute eest” (ÕL 128:17).
- Nad teevad oma vabast ajast tähtsat surnute lunastamise tööd, mis õnnistab perekondi.

Campinase templi ringkonna noored aitavad koostada templireiside ajal ristimiste vaheaegadel pereajaloo programmi FamilySearch nimeregistrit.

- Kõik me kuulume Jumala perekonda ja neile tundmatute inimeste nimesid registrisse kandes aitavad nad sellega ikkagi oma perekonda.
- Kui nad saavad selgeks, kuidas nimeregistri koostamisel abiks olla, võivad nad õpetada seda ka oma pere liikmetele ja teistele oma koguduste noortele.

Seejärel näitavad vend Moscão ja misjonärid noortele keskuse arvutite abil, kuidas registri koostamisega algust teha ning kuidas tarkvara oma kodus paigaldada ja kasutada. Kui see neile ükskord selgeks saab, ei saa vend Moscão sõnul „väge, millega nad registrit koostama hakkavad, millegagi võrrelda”.

Tegutsemisihk

Tegutsemisihk peegeldub numbrites. 2012. aasta kahe esimese kuu jooksul kandsid külastajad registrisse 6370 nime. Neist 3305 nime kandsid registrisse 12- kuni 18-aastased noored. Selleks et üha suurenev huvi registri koostamise vastu ei vaibuks, on Campinase pereajaloo keskus sageli avatud koguni kella kümneni õhtul, mitte aga kaheksast kuueni, nagu peaks.

Noored jätkavad registri koostamist ka pärast templist lahkumist. Vend Moscão sõnul jätkavad nad tööd „Kiriku rohkem kui 170 000 aktiivse registrikoostaja ridades” ka koju jõudes. Nimesid registrisse kandes täidavad paljud oma „Kohus Jumala ees” ja „Isikliku arengu” eesmäärke.

Hea mõju

16-aastane Isabela A. Brasiiliast Espírito Santost Vila Velhast tuli käesoleva aasta alguses templisse koos ema ja õega. Nende templis viibimise viimasel päeval täitis üks aasta Isabela vanaema surmast. Isabela ristiti vanaema eest ja ema tegi tema eest muud talitused.

„Tundsin, et tahan reisi ajal teha midagi head,” selgitas Isabela. „Tahtsin õppida registrit koostama ja vend José Moscão aitas mind.

Kui mind vanaema eest ristiti, tundsin Vaimu puudutust. Mõistsin, et paljud inimesed on eesriide taga lõputult kaua oodanud ja vajavad mu abi. Mõistsin, et kulutades veidi aega teenimiseks, võin ma nende inimeste heaks palju ära teha. Registrit koostatakse armastusest.” ■

Vt ka www.news.lds.org.

Esimene vai Indias

**Vanem E. Jack ja õde
Pamela Kellerstrass**

Bangalore misjon Indias

Kui rohkem kui 1500 Kiriku liiget ja sõpra Indias Hyderabadis 27. mail 2012 India Hyderabadia vaia loomiseks Novoteli messikeskusesse kogunes, pakatas õhk erutusest ja tänulikkusest. Koosoleku

eesistujaks oli vanem Dallin H. Oaks Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist, keda saatsid vanem Donald L. Hallstrom Seitsmekümne juhatuses ja Aasia piirkonna juhataja vanem Anthony D. Perkins Seitsmekümnest. Kõik nad olid tulnud konverentsile koos abikaasaga.

Vaia juhatajana toetati John Guttyt ning esimese nõuandjana Suresh Natarajani ja teise nõuandjana Rajaratnam Bushit. India esimene patriarh

on endine ringkonna juhataja Prasad Rao Gudey.

Pöördudes suurima hulga pühade poole, kes Indias eal on kokku tulnud, nimetas

**Hyderabadia vaia juhatus (vasakult paremale):
esimene nõuandja Suresh Natarajan, juhataja
John Gutty, teine nõuandja Rajaratnam Bushi.**

JAMES DALRYMPLE'I FOTO.

India Bangalore misjoni juhataja Randy D. Funk seda hiilgavaks vaatepildiks tol ajaloolisel päeval, päeval, mida nad iial ei unusta. „Meile jääb alatiseks meelde Issanda apostli siinviibimine.”

Vanem Perkins väljendas liikmetele Aasia piirkonna juhatuse armastust. Ta sõnas: „Me näeme, kuidas siin riigis tehakse algust imelise tööga. Kiriku kasv ja vaia moodustamine toimub igavese evangeeliumi põhimõtete ja kehivate preesterluse mudelite järgi.”

Tähendades, et ta oli olnud teiseks tunnistajaks uue vaia juhatuse kutsumise juures, selgitas vanem Hallstrom, et uue vaia juhtkonna valimine tugines ilmutusele. Seitsmekümne liikmena määratakse ja asub ta oma ülesannet täitma eelarvamu-sevabalt. Ta tuli Issanda soovil lootuses saada ilmutust Tema Vaimult. „Issand tahab, et vaia juhatajaks saab juhataja Gutty,” ütles vanem Hallstrom.

Kristen Oaks, kes viibis konverentsil koos oma abikaasaga, kõneles laste õpetamisest, nii et nad usuksid, „kuna nende emad teadsid seda” (vt Al 56:48).

Koosoleku viimase kõnelejana väljendas vanem Oaks tänu India rahvale ja maale, kus valitsev usuvabadus võimaldab Kiriku liikmetel „kokku tulla ja oma usu põhimõtetest rääkida”.

Vanem Oaks tunnistas, et Vaim oli talle kinnitanud, et Issand oli ametisse kutsutud juhid ette valmistanud ja välja valinud. Vanem Oaks peatus ka vaia uutel kohustustel.

„Vanas Testamendis võrdles prohvet Jesaja Iisraeli telgiga,

läbi saavad teile osaks suured õnnistused,” ütles vanem Oaks. „Patriarhaalses õnnistuses on kirjas ka õnnistused ja lubadused, millele meil on õigus, kui oleme ustavad.”

„Kui Kiriku kasv Indias jätkub, jõuab kätte aeg, mil

**Indias
Hyderabadis
kohtusid
vanem Oaks
ja teised Kiriku
juhid sadade
liikmetega
Indiast, Nepalist
ja Sri Lankalt.**

mis Iisraeli lastele varju pakkus,” ütles ta. „Täna on selleks telgiks Kirik. Kõik me teame, et telki peab toetama vaiadega. Nüüd, mil Hyderabad on Siioni vai, oodatakse teilt, et te tuleksite ja pakuksite Kirikule suuremat tuge kümnnise ja misjonäridega.”

Tänu vaia moodustamisele võivad Hyderabad liikmed saada patriarhaalseid õnnistusi. Vanem Oaks selgitas, mida patriarhaalne õnnistus endas sisaldab, tähendades, et õnnistused on „isiklikud pühakirjad”.

„Patriarhaalses õnnistuses tehakse teatavaks Iisraeli suguharu, millest te põlvnete. Selle

prohvetit inspireeritakse Indiasse templit ehitama,” jätkas ta. „Iga uue vaia loomisega kasvab templi ehitamise tõenäosus. Kui inimesed on väärilised ja pühendunud, tuleb ka tempel.”

Lõpetuseks lausus vanem Oaks: „Selles suure India riigi esimeses vaia õnnistan ma teid sellega, et need käesoleva tunni õpetused teile meelde sööbiksid. Õnnistan teid, et teile jääksid meelde lepingud, mida sõlmisite ristimisel. Õnnistan teid mälu ja sihikindlusega pidada kinni Jumala käskudest, et tunda rõõmu Tema õnnistustest.” ■

Apostel pühitseb uue MKK Filipiinidel

Filipiini misjonäride koolituskeskus, mille vanem Russell M. Nelson Kaheteistkümne Apostli Kvoorumist 20. mail 2012 sisse pühitses, mahutab kuni 144 misjonäri Filipiinidelt, Kambodžast, Hongkongist, Indiast, Indoneesiast, Mongooliast, Pakistanist, Sri Lankalt, Taiwanilt ja Taist. Misjonäre koolitatakse nende emakeeles.

Uue keskuse kahes hoones asuvad auditorium, tõlkekabiinid, arvutiklass, pesuköök, audiovisuaalseadmetega varustatud õpperuumid, misjonäride majutuspaik, klassiruumid ja kontorid.

Vanem Nelson avaldas uue keskuse pühitsuspäeval tänu Jeesuse Kristuse lepituse ning kogu maailma ustavate misjonäride ja Kiriku liikmete eest, kes Issandat armastavad ja teenivad. Ta palus õnnistust Filipiini Vabariigile, et nende „uksed jääksid valla“ kõikidele Issanda teenijatele, ning palvetas, et seda rahvast õnnistatakse „vabaduse ja vastutustundega olla üha õigemeelsem nii ajalikult kui vaimselt“.

Uues Filipiini misjonäride koolituskeskuses õpib emakeeles kuni 144 misjonäri Filipiinidelt, Kambodžast, Hongkongist, Indiast, Indoneesiast, Mongooliast, Pakistanist, Sri Lankalt, Taiwanilt ja Taist.

NOEL MAGLAQUE

Manausi tempel on Kiriku 138. tempel maailmas ja kuues Brasiilias

President Dieter F. Uchtdorf, teine nõuandja Esimeses Presidentkonnas, pühitses Manausi templi – Kiriku 138. templi maailmas ja kuuenda Brasiilias – 10. juunil 2012. aastal.

Rohkem kui miljoni Brasiilia viimse aja püha usk ja pühendumus on president Uchtdorfi sõnul võrreldav Amazonase jõega – mõlemad on sügava ja tugeva vooluga.

Ligikaudu 20 aastat on muust maailmast suurte jõgede ja vihmametsadega ära lõigatud Manausi linna pühad võtnud ette 15-päevaseid edasi-tagasi laeva- ja bussireise São Paulo templisse Brasiilias ja hiljem 8-päevaseid bussireise Caracase templisse Venetsueelas.

Vanem Claudio R. M. Costa Seitsmekümnest teenis Brasiilia Manausi misjoni juhatajana, kui see 1990. aastal avati.

„Usun, et Manausi templi päevad saavad olema toimekad, sest siinsed inimesed

armastavad templit,“ ütles vanem Costa. „Nad õpetavad oma lapsi templit armastama. Tempel on neile väga kallis.“

Kiriku liikmed Samoas tähistavad 50. aasta möödumist iseseisvuse taastamisest ja esimese vaia asutamisest

Reedel, 1. juunil 2012 marssis u 350 viimse aja püha koos teiste samoalastega Apia tänavatel iseseisvuspäeval. Viiskümmend aastat tagasi, 1962. aastal, vabanes Lääne-Samoa Uus-Meremaa hoolduse alt ja sai iseseisvaks.

Paraadil osalesid ühingud, koolid, kohalikud kirikud ja rahvusvahelised organisatsioonid. Viimse aja pühade ridadesse kuuluvad kooliõpilased lahutasid kümnete tuhandete pealtvaatajate meelt oma marsibändiga.

Samoa viimse aja pühad tähistasid tol nädalavahetusel veel teistki olulist sündmust. Täitis 50 aastat esimese vaia asutamisest riigi pealinnas Apias.

Pühapäeval, 3. juunil, kõnelesid Vaikse ookeani piirkonna juhatuse liikmed vanem James J. Hamula ja vanem Kevin W. Pearson Seitsmekümnest viimse aja pühade ja külaliste ees selle sündmuse auks korraldatud koosolekul, mida eetri vahendusel sai jälgida kogu riigi vabakogudusehoonetes.

Tulevikku silmas pidades tahavad Samoa viimse aja pühad jätkata oma pere, külade ja rahva teenimist ning tugevdamist, sõnas piirkonna juhataja vanem Hamula. „Kiriku areng siinmail on imetlusväärne ja meie areng jätkub peredes ja isiklikus elus, kui järgime Jeesuse Kristuse õpetusi ja eeskju,“ ütles ta. ■

See tugevdab mu tunnistust

Olen lugenud ja uurinud *Liahoonat* usinasti 1967. aastast alates ja see on aidanud mul vaimselt kasvada. Ootan ajakirja iga kuu, et õppida, tunda Issanda Vaimu ja tugevdada oma tunnistust evangeeliumist. Mulle meeldis eriti artikkel taevaste vanemate jälgendamisest ja austamisest (*Liahona*, veebr 2012, lk 80). Mul õnnestus samastuda sellega, millest loo autor kõneles, sest tegelen ka ise graafilise disainiga.

Fabio Fajardo, Kolumbia

Õpetaja ja sõber

Mulle meeldib *Liahoona*. See ajakiri õpetab mind, annab mulle tuge ja seab mu elu õigetele rööbastele. Kui loen hommikul headest asjadest, püüan ka ise terve päeva olla hea. Minu armastus ja usk saavad ajakirja lugedes tugevamaks. Kingin *Liahoonat* ka oma sõpradele. Suur tänu teile nii hea õpetaja ja sõbra eest!

Anastasia Naprasnikova, Ukraina

Oma arvamused ja ettepanekud ajakirja kohta saatke e-kirjas aadressil liahona@ldschurch.org. Saadetud materjale võidakse korrigeerida pikkuse ja selguse mõttes.

Käesolev number sisaldab artikleid ja soovitusi tegevusteks, mida võib kasutada pereõhtutel. Järgnevalt mõned näited:

„Ettenägelik eluviis valmistab meid ette tulevikuks,” lk 12: lugege läbi kuus valdkonda, milles artikli järgi peaksite enesega toime tulema. Milliseid hädaolukordi ja probleeme saaks ära hoida, kui nendes valdkondades enesega toime tulla? Paluge pere liikmetel palvemeelselt vaagida, millises valdkonnas tuleks ennast parandada ning seada eesmäärke toimetuleku suurendamiseks nendes valdkondades.

„Vooruslikkus voorusetus maailmas,” lk 42: arutage pere liikmetega artiklis esitatud küsimusi. Jagage põhimõtteid ja kogemusi, mis on tugevdanud

teie tunnistust vooruslikkusest.

Arutage, kuidas rakendada artiklis jagatud nõuandeid.

„Ole tark ja ole sõber,” lk 48: lugege alustuseks vanem Halesi ettepanekuid, kuidas tunda ära häid sõpru. Arutage, kui tähtis on olla hea sõber. Paluge, et igaüks peres mõtleks kolmele viisile, kuidas olla parem sõber.

„Kallis Amiga!” lk 60 ja **„Tervitades elu uut hooaega,”** lk 61: Arutage perega, kuidas need lapsed ettevalmistusi tegid. Paluge pere liikmetel lugeda trükiseid *Isiklik areng* või *Kohus Jumala ees* ja leida tegevusi, mida nad tulevikus teha tahaksid.

Üks pereõhtu, kaks õppetundi

Ühel õhtul tulid mu vanemad ja emapoolsed vanavanemad meile pereõhtule. Mul on kolm last ja kõigile neile meeldib pereõhtul osaleda. Tol õhtul oli mu seitsmeaastase poja kord õppetundi teha. Olime valmistanud ette väikese väljapaneku, riputanud üles mõned pildid loomisest ning uurinud ja korranud, mida ta õpetab. Poeg oli valmis ja indu täis.

Õpetuse ajal kuulasime kõik tähelepanelikult, mida mu poeg selgitab. Kui ta lõpetanud oli, tahtis ligemale kolmene Samuel ka õpetust teha. Ta võttis pildid ja muud eksponaadid kätte ning asetas need siis uuesti lauale.

Vaikel häälel, kohati pudistades esitas Samuel meile pereõhtu õpetuse. Olgugi et ta seda ette polnud valmistanud, oli ta seda kuulanud. Ta selgitas meile, kuidas maa loodi, ja rääkis, kui väga Jeesus Kristus meid kõiki armastab.

Meid hämmastas, kui kergelt ta õpetust jagas – just nagu ta vendki. Mu vanemad ja vanavanemad olid üllatunud ja rõõmsad. Nägime, kuidas väikesed lapsed armastavad evangeeliumi ja kuidas Jeesus Kristus armastab neid.

Lizbeth Sánchez Fajardo, Mehhiko

KÜLLAGA HEAD

Caitlin A. Rush

Oli tavaline reede õhtu. Istusin koos parimate sõpradega oma korteris, ajades pärast filmi vaatamist natuke vaikselt juttu ja aeg-ajalt kõva häälega naerdes. Tuba täitis tõeline rahulolu tunne ja ma ei suutnud naeratust tagasi hoida, kuulates toas ringlevaid lugusid ja mõtteid. Mõnda inimest olin kohanud vaid kuu aja eest, mõnda tundsin juba 25 aastat.

Ühel hetkel hakkasin ma koos oma kauaaegse sõbraga jagama mälestusi aastatetagustest ülikoolisõpradest. Neist rääkides mõtlesin, kui väga ma neid sõpru taga igatsesin ja kui tore meil koos oli olnud ja kui lähedased me olime. Nüüdseks olime kooli lõpetanud ja üle maailma laiali kolinud, leides end olukordadest, mida me poleks osanud ettegi kujutada. Ma ohkasin, tundes hetkelist kaotust, siis vaatasin ennast ümbritsevaid naeravaid nägusid ja korraga tabasin end mõttelt: mul on *küllaga head*.

See lihtne mõte oli minu jaoks päris sügavamõtteline, eriti kuna mul on alati olnud raske muutusi taluda ja ma ei taha headest asjadest lahti lasta. Ma igatsen minevikku, isegi kui see on veel olevik, püüdes meeleheitlikult täielikult nautida iga hetke, milles ma teadlikult ja kindlameelselt elan. Ma tean, kui mu elus on midagi head, ja ma tahan sellest kinni hoida ja sellest mitte kunagi lahti lasta; see laisk ja

Kuna mind tihti kurvastab, kui kiiresti olevik minevikuks muutub, olin tänulik meeldetuletuse eest nautida hetke ja vaadata tulevikku.

rõõmus reede õhtu oli üks neist headest hetkedest. Tavaliselt, kui ma taipan, kui hästi kõik on, hakkab ma kohe mõtlema sellele, kuidas kõik kaob lõpuks aja ja olukordade sunnil.

Aga sel õhtul seda sisemist kahetsust ei tulnud. Vaikselt istudes, ümbritsetuna armastatud inimestest, teadsin ma, et kuigi mõned head asjad peavad loomulikult lõppema ning tulevik on kahtlemata täis mitmeid raskusi, saab elus olema küllaga head. Ja seda alati – nii kaua kui ma seda luban. Isegi kui need, keda ma armastan, edasi liiguvad, täidavad tühjuse uued suurepärased inimesed ja kogemused, mida ma kunagi ette ei kujutanud.

Vahel on raske edasi minna, kuid me peame. Ja edasi minemine ei tähenda sõpruse unustamist, mälestuste kustutamist. See tähendab oma südame avamist isegi veel suuremale rõõmule ja rohkematele kogemustele.

Mõni nädal pärast seda reedet vabastati minu noorte täiskasvanute koguduse juhatus. Nagu teavad kõik, kes on käinud väikestes kogudustes, oli raske mõelda, kuidas meie kogudus saab hakkama ilma nende meeste ja nende abikaasadeta, keda me olime hakanud armastama ja usaldama. Aga ma sulgesin silmad ja kordasin endale sõnu, mis mulle tol reedel olid pähe turgatanud: meil on *küllaga head*. Tundsin end lohutatuna ja muutuseks valmis.

Muutus tuleb Issandalt. Ta soovib, et me oleksime õnnelikud ja kasvaksime, et oleksime elevil elus edasi minnes. Elu on teekond, ja nautides olevikku ja valmistudes meid ees ootavateks katsumusteks, peame edasi liikuma, jääma optimistlikuks, avama oma südamed uutele kogemustele ja meil saab olema küllaga head. ■

Sellel aastal sisaldavad paljud Liahona numbrid jooniseid Mormoni Raamatu tegelastest. Et neid oleks hõlpsam kasutada, lõika need välja, liimi või kinnita kleeplindiga paksule paberile või puupulgakeste külge. Hoia neid ümbrikus või kotis koos sildikestega, mis ütlevad, milliste pühakirjalugudega nad kokku käivad.

Kivid

Jeesus Kristus

Jeredi vend

Pargased

Jeredlased juhatatakse töötatud maale

Et 1–3, 6

Esimene Presidentkond ja Kaheteistkümne Apostli Kvoorum on õpetanud, et „õnnestunud abielud ja perekonnad on rajatud usu, palvetamise, meeleparanduse, andeksandmise, austuse, armastuse, kaastunde, töö ja tervisliku meelelahutuse põhimõtetele ja nad säilivad neid põhimõtteid järgides” („Perekond: Läkitus maailmale”). Leidmaks ideid, kuidas rakendada neid põhimõtteid oma elus ja perekonnas, vt lk 4, 16, 20 ja 22.